ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 68
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ, ΑΦΕΝΤΕΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗΣ, ΠΟΥ ΚΑΤΩΧΥΡΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ «ΑΣΦΑΛΙΣΗ»

ΚΑΤΩΧΥΡΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ «ΑΣΦΑΛΙΣΗ»

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ 10 ΓΕΝΑΡΗ 2008 (Δικαστήρια Ευελπίδων) ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΜΟΝ ΠΑΡΝΕΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ Β. ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ ΚΑΙ Σ' ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

«Τα πάντα πράξε και τα πάντα φτύσε μονάχα, Μαύρε, ...Κόκκινος μην είσαι»

Κώστας Βάρναλης

[..] στην ίδια ακριβώς βάση γίνεται αποδεκτή και η προσφυγή σε μια αιτηματολογία σχετικά με το ζήτημα των φυλακών και των φυλακισμένων που μάλιστα περιστρέφεται γύρω από μια θεματολογία αποδεκτή διεθνώς εδώ και δεκαετίες από την αριστερά, ένοπλη ή μη.

Σ' αυτή την περίπτωση τα αιτήματα αυτά, όταν προβάλλονται με αναρχικό προσωπείο, εκφράζουν είτε την σύγχυση του φορέα τους, είτε, απλά, τη διάθεση παραχώρησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, εδάφους στην αριστερά.

σελ.7

Μαύρα κι άραχλα
Φτωχά και Τσιπρασμένα

Χειρότερα δεν θα μπορούσε να κλείσει το 2007 για την νεοκαραμανλική κυβέρνηση. Τους αιφνιδίασαν τα Χριστούγεννα, που αξιοποιούνται κατά κόρον από κάθε κυβέρνηση για ανάπαυλα από τις κινητοποιήσεις του φθινοπώρου, για αγιοβασιλιάτικους μπουναμάδες ακρίβειας, κρυφές και φανερές αυξήσεις φόρων και άλλες νομότυπες κρατικές μπαγαποντιές και λαθροχειρίες. Ελεύθερες πτώσεις και ντροπιαστικές αποκαθηλώσεις, αποδοκιμασίες και γιούχα είναι η μέχρι τώρα συγκομιδή των καραμανλιστών. Η «ναυαρχίδα των μεταρρυθμίσεων», δηλαδή ο Μαγγίνας, καραβοτσακισμένος και ο Κολοσσός του κρατικού πολιτισμού και εξ απορρήτων του πρωθυπουργού πολυτραυματίας από «απόπειρα» αυτοκτονίας.

Τι και αν ο προϋπολογισμός για το 2008 ψηφίστηκε με την (ισχνή) κυβερνητική πλειοψηφία των 150+2; Οι απώλειες στο κυβερνητικό στρατόπεδο είναι τόσο μεγάλες που ο Καραμανλής ο Β΄ αναγκάζεται να χρησιμοποιεί πια πρώτο ενικό. «Οι αλλαγές που χρειάζονται θα γίνουν, και αυτή είναι η μόνη επιλογή πολιτικής και κοινωνικής ευθύνης και δεν την διαπραγματεύομαι, είμαι αποφασισμένος να συνεχίσω τον δρόμο αυτό», έκλεισε την ομιλία του ο Καραμανλής ο Β΄, ενώ ο γιωργάκης σφυροκόπησε την κυβερνητική πολιτική κάνοντας λόγο για ξεπούλημα της ... μεσαίας τάξης, «η ΝΔ αγοράζει μεσαίο χώρο και πουλάει τη μεσαία τάξη», προκαλώντας την δίκαιη αποδοκιμασία του Συγκροτήματος που του καταλογίζει υποχώρηση και πολιτική ένδεια. Και ανία, ανυπόφορη ανία. Η μεγαλοπρεπής, εκ νέου στέψη

λάβει τα χειμερινά ανάκτορα, ο Καραμανλής θα είχε κάθε λόγο να αισθάνεται την κυριαρχία του αδιαμφισβήτητη και να γιορτάσει τα καλύτερα Χριστούγεννα του αν...

...δεν υπήρχε αυτή η κοινωνική δυναμική που αποτυπώνεται πια ακόμα και στις κρατικές κατά παραγγελία δημοσκοπήσεις, γίνεται αντικείμενο μελετών, προξενεί την χαρά των αγωνιζόμενων, την ανησυχία των κρατιστών και την επιβουλή των τυχοδιωκτών. Αυτοί που (ξανα)γράφουν την Ιστορία με βάση τα πρόσωπα αποδίδουν τις ανατροπές στα γεγονότα, γιατί όχι και στο πέταγμα της πεταλούδας. Ο Χάρολντ Μακμίλαν όταν ρωτήθηκε από έναν δημοσιογράφο ποιος είναι ο μεγαλύτερος αντίπαλος μιας κυβέρνησης, απάντησε με το περίφημο «events, my dear boy, events» - «τα γεγονότα, καλό μου παιδί, τα γεγονότα». Αλλά, δεν έχουμε κανέναν λόγο να πιστέψουμε το δεξί χέρι του μεγαλύτερου ψεύτη Άντονι Ήντεν, που οι προβοκάτσιες του για την διώρυγα του Σουέζ έκαναν ακόμα και τους αμερικανούς να «φρίξουν».

Και οι επιβουλείς πολλοί και καλά διαβασμένοι. Οι Μικροί της «Μεγάλης Αριστεράς» δίνουν το εκκωφαντικό παρών με πίπιζες και ταμπούρλα. «Η νεολαία είναι ανήσυχη και ανυπότακτη, ε, θα τους πλασάρουμε έναν νέο ηγέτη και δεν μπορεί, κάποιοι θα μασήσουν», μονολογούν στα εναλλακτικά επιτελεία κατασκευής ηγετών, που μπροστά τους οι κομματικές σχολές της Μόσχας φαντάζουν νηπιαγωγεία. Η «επιλογή Τσίπρα» παρουσιάζει γαργαλιστικές ομοιότητες στο γράμμα και στο πνεύμα με την «στέψη Γιωργάκη» και τις θεωρίες των '90s για την «γενιά των σαραντάρηδων» και σίγουρα δεν μπορούμε να αγνοήσουμε την παρατήρηση της Λιάνας Κανέλη, ότι ο «Τσίπρας είναι μια trendy επιλογή σε ένα Emo κόμμα», αν θελήσουμε να υιοθετήσουμε την φρασεολογία του συρμού. Ο Κουβέλης, υπουργός δικαιοσύνης στην συγκυβέρνηση του '89 φαντάζει ακόμα πιο γκρίζος μπροστά σε αυτή την πολύχρωμη εναλλακτική εξουσιαστική κουρελού. Αυτόν τον ζελέ που παίρνει ό,τι σχήμα θέλει η κυριαρχία, ένα σακί πίτουρα που γίνεται εικαστική παρέμβαση όταν κάτσει πάνω του η αβράκωτη μυλωνού.

Ήταν στραβό το κλήμα το 'φαγε κι ο γάιδαρος. Κατά την καραμανλική κυβέρνηση

θενοφάγος», «*Τζακ, ο καβαλλάρης*», «*Πράσινα, μπλε και κόκκινα καρύδια*», είναι κάποια από τα αριστουργήματα του κολλητού τού Ζαχόπουλου και βασιλιά της βιντεοκασσέτας της δεκαετίας του '80 που έγινε Πρόεδρος του Μουσείου Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης επί Υπουργίας Καραμανλή στο ΥΠΠΟ. Το όνομα του παμμέγιστου «Γάμα» Μυλωνά και γ.γ. της ΔΑΚΕ ...σκηνοθετών, βρέθηκε στο ψηφοδέλτιο επικρατείας της ΝΔ και όταν άρχισε η σχετική καζούρα, τότε μια «πρωτοβουλία» από καλλιτέχνες αναγνωρισμένους από το κράτος ανάμεσά τους: Καμπανέλλης, Γιαλαμάς, Τάσιος, Ζερβός, Ρετσίλας κ.ά., ανέλαβαν με επιστολή τους να αναγνωρίσουν το έργο του καλού κυβερνητικού σκηνοθέτη.

Σκηνή!, Πάμε!. Το DVD «Η συμβασιούχος και ο βεζύρης» θα πουλήσει πολύ φέτος. Η «επίσημη» πρώτη έγινε τα Χριστούγεννα.

Για το «περιβάλλον Καραμανλή» ροζ σκάνδαλο είναι τα 730 εκατομμύρια ευρώ στους κυβερνητικούς φίλους, και οι χρήσιμοι αποχαρακτηρισμοί προς όφελος των υμετέρων, η απελπισία τόσων χιλιάδων ψηφοφόρων για μια «θέση στο Δημόσιο» Η συμβασιούχος από τα καμπαρέ της εξουσίας στα χέρια ενός ακόλαστου γερο-Βαρθολομαίου ή Ζαχόπουλου, μονιμοποιείται άρον-άρον και με πρωθυπουργική εντολή στον Κορυδαλλό, ο μανδαρίνος του κρατικού πολιτισμού στην εντατική, ένας μάλλον ασυνήθιστος επίλογος σε μια τόσο συνηθισμένη καθημερινή τσόντα β διαλογής με πρωταγωνιστές κρατικούς αξιωματούχους και νεαρές συμβασιούχες, ανασφάλιστες, και ωρομίσθιες.

Πάλ(λ)ης ξεκίνημα. «Γοργόνες και Μάγ(ιν)ες». Καλύτερος αντικαταστάτης από την δοκιμασμένη Φάνη Πάλλη Πετραλιά δεν μπορούσε να βρεθεί για τον ατιμασμένο Μαγγίνα, παρ' ότι κατά την γνώμη μας οι μαγγ(ιν)ιές του κινούνταν απολύτως στο πνεύμα των μεταρρυθμίσεων. Η ανασφάλιστη εργασία, εξ άλλου, είναι προεκλογική δέσμευση και του Γιωργάκη. Ένα από τα πιο πιστά μαντρόσκυλα του Μητσοτάκη και του Καραμανλή με περγαμηνές αδιαλλαξίας στο ξεκοκάλισμα των αποθεματικών των ταμείων και των συντάξεων υποχρεώνεται σε πρόωρη αποστρατεία. «Ο Μαγγίνας έκανε ό,τι θα έκανε ο ...μέσος Έλληνας», υπογραμμίζει ο αμαρτωλός Τελώνης της κυβέρνησης Άδαμ Ρενκούζας, αυτός που προέ-

Στα αχνάρια του Μαγγίνα, λοιπόν, «για την επίτευξη της μέγιστης δυνατής συναίνεσης», αλλά με ανάλαφρες ξανθές πατημασιές. «Εξερευνήστε τις αισθήσεις σας» (explore your senses), ήταν το σλόγκαν για την προσέλκυση τουριστών το καταραμένο καλοκαίρι του 2007, επί υπουργίας Πετραλιά. Η ελληνική επαρχία καταστράφηκε, αλλά οι τουρίστες ήρθαν ακόμα περισσότεροι και του χρόνου θα γίνει χαμός με την «αξιοποίηση» των καμένων εκτάσεων. Θα ήταν επιπολαιότητα και μέγιστη κρατική αβελτηρία να μείνει αναξιοποίητη τέτοια πλούσια εμπειρία για την λεηλασία και των συντάξεων των σκλάβων. «Δώστε μας τώρα τόσα, για να μην σας πάρουμε αύριο τα διπλά» διακηρύσσει η κρατική μαφία, που ετοιμάζεται να προχωρήσει σε ακόμα πιο εκτεταμένες επιχειρήσεις.

Οι «ασφαλισμένοι» θα καταβάλλουν εφ'εξής το 10% των εισφορών τους στο κράτος. Ο Ρέππας κόβει τις συντάξεις με τον διαβόητο νόμο του (στο 70% από 80% του τελικού μισθού) και ο Σιούφας με την ρύθμιση του μας δίνει χρόνια σκλαβιάς. Αυτή η νέα «δεκάτη», καθόλου πρωτότυπη έμπνευση από την εποχή των ελέω Θεού φεουδαρχών του μεσαίωνα , συνοδεύεται και από άλλες πικρές σαν το μουρουνόλαδο, αλλά υγιεινές πρόσθετες κρατήσεις, αύξηση των ορίων ηλικίας, κατάργηση πολλών από τα βαρέα και ανθυγιεινά, σε μια μετωπική προσπάθεια του κράτους να μειωθεί ο προσδόκιμος μέσος όρος ζωής με άμεσα ευεργετικά αποτελέσματα για την εθνική οικονομία. Παράλληλα, νέος γύρος ιδιωτικοποιήσεων μπαίνει σε εφαρμογή για την νέα χρονιά. Η ΔΕΗ έχει κατακλέψει τρεις (3) φορές τους πελάτες της μόνο το 2007 για να πουληθεί πολύ χρήσιμα και με σημαντικό διάφορο στους γερμανούς και όσο για τις τιμές θα τις ρίξει η ...ελεύθερη αγορά, ενώ τα λιμάνια θα «εκχωρηθούν» ευγενικά στους κινέζους.

Όλα δείχνουν πως η κοινωνική αναταραχή θα συνεχιστεί και μετά τις γιορτές. Ο κρατικός μηχανισμός οπλισμένος με τον μπαμπούλα των καμερών, των νομοθεσιών και των εισαγγελέων προσπαθεί να φοβίσει αλλά μάταια

που ο Καραμανλής ο Β΄ αναγκάζεται να χρησιμοποιεί πια πρώτο ενικό. «Οι αλλαγές που χρειάζονται θα γίνουν, και αυτή είναι η μόνη επιλογή πολιτικής και κοινωνικής ευθύνης και δεν την διαπραγματεύομαι, είμαι αποφασισμένος να συνεχίσω τον δρόμο αυτό», έκλεισε την ομιλία του ο Καραμανλής ο Β΄, ενώ ο γιωργάκης σφυροκόπησε την κυβερνητική πολιτική κάνοντας λόγο για ξεπούλημα της ... μεσαίας τάξης, «η ΝΔ αγοράζει μεσαίο χώρο και πουλάει τη μεσαία τάξη», προκαλώντας την δίκαιη αποδοκιμασία του Συγκροτήματος που του καταλογίζει υποχώρηση και πολιτική ένδεια. Και ανία, ανυπόφορη ανία. Η μεγαλοπρεπής, εκ νέου στέψη του, που πανηγυρίστηκε με μάλλον υπερβολικό τρόπο και αδικαιολόγητες ιαχές από τα «φίλια ΜΜΕ», κατάντησε θλιβερή παράταση και «αναμονή εξελίξεων στο ΠΑΣΟΚ». Και επειδή είναι μάλλον απίθανο να αισθανθεί ξεπουλημένη η μεσαία τάξη, να ξεσηκωθεί και με μπροστάρη τον Λένιν-Γιωργάκη, να κατα-γάκη» και τις θεωρίες των '90s για την «γενιά των σαραντάρηδων» και σίγουρα δεν μπορούμε να αγνοήσουμε την παρατήρηση της Λιάνας Κανέλη, ότι ο «Τσίπρας είναι μια trendy επιλογή σε ένα Emo κόμμα», αν θελήσουμε να υιοθετήσουμε την φρασεολογία του συρμού. Ο Κουβέλης, υπουργός δικαιοσύνης στην συγκυβέρνηση του '89 φαντάζει ακόμα πιο γκρίζος μπροστά σε αυτή την πολύχρωμη εναλλακτική εξουσιαστική κουρελού. Αυτόν τον ζελέ που παίρνει ό,τι σχήμα θέλει η κυριαρχία, ένα σακί πίτουρα που γίνεται εικαστική παρέμβαση όταν κάτσει πάνω του η αβράκωτη μυλωνού.

Ήταν στραβό το κλήμα το 'φαγε κι ο γάιδαρος. Κατά την καραμανλέικη κυβέρνηση ρόζ σκάνδαλο είναι να ξεφτιλίζεις 22.000 υποψήφιους για να προσλάβεις 148 και αυτούς ως συμβασιούχους(!). *«Ο βιασμός μιας μοναχής»*, *«Ο άρχοντας της λιγούρας»*, *«Εδώ και τώρα αγγούρια»*, *«Ο παρθενοκυνηγός»*, *«Μια γκομενάρα από το Μέτσοβο»*, *«Ο παρ-γ(ιν)ες»*. Καλύτερος αντικαταστάτης από την δοκιμασμένη Φάνη Πάλλη Πετραλιά δεν μπορούσε να βρεθεί για τον ατιμασμένο Μαγγίνα, παρ' ότι κατά την γνώμη μας οι μαγγ(ιν)ιές του κινούνταν απολύτως στο πνεύμα των μεταρρυθμίσεων. Η ανασφάλιστη εργασία, εξ άλλου, είναι προεκλογική δέσμευση και του Γιωργάκη. Ένα από τα πιο πιστά μαντρόσκυλα του Μητσοτάκη και του Καραμανλή με περγαμηνές αδιαλλαξίας στο ξεκοκάλισμα των αποθεματικών των ταμείων και των συντάξεων υποχρεώνεται σε πρόωρη αποστρατεία. «Ο Μαγγίνας έκανε ό,τι θα έκανε ο ...μέσος Έλληνας», υπογραμμίζει ο αμαρτωλός Τελώνης της κυβέρνησης Αδάμ Ρεγκούζας, αυτός που προέτρεπε το σινάφι του, των εκτελωνιστών, να παίρνουν μεν μίζες αλλά μικρότερες. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ξανθιά με τις ανταύγειες «θα βάλει την δική της βούλα», όπως διατείνεται ο Αλογοσκούφης. Με πυρωμένο σίδερο. Ιτ ις σόου φάνη (είναι τόσο αστείο).

της μόνο το 2007 για να πουληθεί πολύ χρήσιμα και με σημαντικό διάφορο στους γερμανούς και όσο για τις τιμές θα τις ρίξει η ...ελεύθερη αγορά, ενώ τα λιμάνια θα «εκχωρηθούν» ευγενικά στους κινέζους.

Όλα δείχνουν πως η κοινωνική αναταραχή θα συνεχιστεί και μετά τις γιορτές. Ο κρατικός μηχανισμός οπλισμένος με τον μπαμπούλα των καμερών, των νομοθεσιών και των εισαγγελέων προσπαθεί να φοβίσει αλλά μάταια.

Τα σκιάχτρα θα κουρελιαστούν στην πρώτη βίαιη κοινωνική ριπή.

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 68•
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2008•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Είναι πάρα πολλά αυτά που έγιναν, από τη μεριά των κρατούντων, στο χρονικό διάστημα που μας πέρασε. Κι όλα, εκφράζουν με τον πιο κραυγαλέο τρόπο την πραγματικότητα που έχουν επιβάλλει πάνω στον πλανήτη οι εχθροί του ανθρώπινου γένους.

Σε σχέση με τα καθ' ημάς, διαπιστώνουμε πως η λυσσαλέα επίθεση ενάντια σ' όσους σπουδαστές και φοιτητές αντέδρασαν ενάντια στους σχεδιασμούς για το εκπαιδευτικό σύστημα μέχρι και τον υποβιβασμό των συνθηκών μισθοδουλείας, με τις οποίες τείνουν να επαναφέρουν τα όσα ίσχυαν πριν από πολλές εκατονταετίες, αποτελούν μέρος συνολικότερων σχεδιασμών και κατευθύνσεων.

Ο εναρμονισμός και η εφαρμογή των επιταγών που ξεκινούν από τα διεθνή κέντρα κυριαρχίας κάνει τους απανταχού εκφραστές των συμφερόντων τους, μαζί και τους εγχώριους, να τις διεκπεραιώσουν αφού είναι γεγονός πως οι στοχεύσεις είναι κοινές όταν αφορούν τους σκλαβωμένους του κοινωνικού χώρου.

Τέτοια εξουσιαστική μανία δεν είναι πρωτόγνωρη. Είναι όμως ολοκληρωτική και καθοριστική για την ύπαρξη της παγκόσμιας «κοινότητας» των καταπιεσμένων. Από κοντά με την επίθεση στους ανθρώπους και η από-φασιστικότητά τους να λεηλατήσουν ό,τι έχει απομείνει από το φυσικό περιβάλλον.

Η διαπάλη των εξουσιαστών για τη διατήρηση της ισχύος τους και το αλληλοφάγωμα, η λεηλασία του κοινωνικού πλούτου από τις διάφορες κλίκες αλλά και η υπονόμευση της μίας από την άλλη, ο εξοντωτικός πόλεμος είναι που διατρέχουν όλες τις πλευρές και τα σημεία του πλέγματος της κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης. Μία έκφραση αυτών των καταστάσεων είναι τα «σκάνδαλα» και η «διαφθορά».

Το κράτος παρ' ότι προσπαθεί να τα εμφανίσει σαν «παρεκτροπές», δεν το κατορθώνει. Άλλωστε, όλο το θεσμικό πλαίσιο και οι μηχανισμοί της διαχείρισης (δημοκρατικοί και μη) αποσκοπούσαν και αποσκοπούν στην συγκάλυψη της ουσίας, που είναι η διατήρηση των συνθηκών υποδούλωσης. Γι' αυτό έχουν θεσμοθετήσει και κατοχυρώσει τα «σκάνδαλα» και τη «διαφθορά». Η δε υποτιθέμενη πάταξη όσων δεν εναρμονίζονται με τους κανόνες τούς βοηθά να λύσουν τις μεταξύ τους διαφορές και να επιβάλλουν σκληρότερους κανόνες εκμετάλλευσης.

Σ' αυτές τις συνθήκες είναι που οι προαιώνιοι κατακτητές και τύραννοι εμφανίζονται με εντυπωσιακές αμφιέσεις, προσπαθώντας να εξαπατήσουν τον κόσμο, ώστε με την βοήθεια των κλακαδόρων και των υποτακτικών τους να συνεχίσουν την αντιανθρώπινη και καταστροφική τους πορεία. Όσο, όμως, αυξάνεται η καταστροφική τους μανία, τόσο θα διευρύνεται ο κύκλος των κοινωνικών εξεγέρσεων κι επαναστάσεων...

Κύκλος Σύνταξης

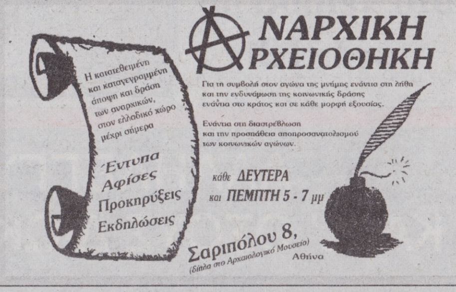
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας με το 6973799207

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτή Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ στο 6973799207 ή με email

«Ασφαλιστικό»

Η αθέατη πλευρά της ανθρωποσφαγής

Αφού, πλέον, βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμη μεταβολή των όρων που συγκροτούσαν μέχρι πριν λίγο καιρό το λεγόμενο ασφαλιστικό σύστημα, είναι χρήσιμο να γίνει μια προσπάθεια προσέγγισης ούτως ώστε μιλώντας για «ασφάλιση» και σύνταξη να έχουμε υπ' όψη μας πώς άρχισε αυτή η διαδικασία. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να αποβεί χρήσιμη για το ξεπέρασμα όλου αυτού του κυκεώνα. Αναφερόμενοι, κατ' αρχήν, στις συνθήκες ανασυγκρότησης της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο είναι εύκολο να αντιληφθούμε τον τρόπο με τον οποίο η εξουσία κατασκευάζει τους όρους, που θα της διασφαλίσουν την συνέχεια της επιβολής της στην κοινωνία.

Ο διαχωρισμός και η διαδικασία επανένταξης, επ' αμοιβή, όσων ήδη ανήκαν στην δικαιοδοσία της κρατικής κυριαρχίας, η επαναβεβαίωση των όρων δουλοκτησίας και η εξόντωση όσων δεν συναίνεσαν στην αποδοχή των νέων συνθηκών εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Αυτή η σταθερή (με τις όποιες ιδιαιτερότητες υπάρχουν και ανάλογα με την κάθε περίσταση) πρακτική των κυρίαρχων εφαρμόστηκε και μετά την κοινωνική επανάσταση του 1821, αφού, ως γνωστό, στα τέλη αυτής της δεκαετίας, η διαχείριση των υποθέσεων του κοινωνικού χώρου είχε αρχίσει να περνά στα χέρια των τοπικών ομάδων εξουσίας που έχαιραν της υποστήριξης των Μεγάλων Δυνάμεων (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία κ.λπ.).

Το ελλαδικό κράτος χρησιμοποίησε ανενδοίαστα τους όρους και τα μέσα, που ανταποκρίνονταν στις επιδιώξεις του. «Σύνταξη» και «προικοδότηση». Δωροδοκία ώστε να συνταχθούν με το κράτος όσοι και επί Οθωμανοκρατίας βρίσκονταν με το μέρος του καταπιεστή και τον είχαν υπηρετήσει με αφοσίωση, αλλά και να προσελκυστούν όσοι είχαν σκοπό να ακολουθήσουν τον «ανανεωτικό» δρόμο που χάραζε η κυριαρχία, ξεπερνώντας το προηγούμενο μοντέλο.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, το 1833, ένα από τα μέτρα του Οθωνικού καθεστώτος ήταν ένα είδος σύνταξης ή αμοιβής προς όσους «συναγωνισάμενοι τον υπέρ της ελευθερίας Αγώνα εξεπλήρωσαν πιστώς τα χρέη των προς την πατρίδα». Αυτές οι παροχές συνοδεύονταν με την κατάργηση των «ατάκτων σωμάτων στρατού» και την προσπάθεια ίδρυσης τακτικού.

Οι όροι **σύνταξη** και **αμοιβή** έχουν κοινή βάση και δεν είναι τυχαίο το ότι υλοποιήθηκαν σε σχέση μ' όσους στελέχωσαν τα πλέον σημαντικά στηρίγματα του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, τα στρατιωτικά τμήματα.

Η ύπαρξη αυτών των γενίτσαρων συνδέεται και καθορίζεται από το νέο καθεστώς επιβολής, που περικλείεται από τα όρια του συγκροτούμενου εθνικού κράτους. Οι «προικοδοτήσεις» και τα πλεονεκτήματα όσων υπάγονταν στον στρατιωτικό κλάδο συνέχισαν να είναι πλουσιοπάροχες και προέρχονταν απ' ευθείας από τον κρατικό κορβα-διακά ωφέλησε το κράτος, αφού έθεσε υπό τον πλήρη έλεγχο έναν ακόμα τομέα που αφορά τη ζωή και (εννοείται) την υγεία των ανθρώπων. Η υποχρεωτική «ασφάλιση» όχι μόνο κατασκεύασε ένα ακόμη θεσμικό πλαίσιο διαχωρισμών, αλλά αποτελεί, πλέον, και ένα μέσο εξάρτησης και καθορισμού της ζωής των ανθρώπων από τις εκάστοτε επιδιώξεις των κρατούντων.

χρήμα μπορεί να διαθέσει κανείς για να τύχει θεραπείας, και εννοείται πως κατά κανόνα τα προνομιούχα τμήματα της κοινωνίας μπορούν και απολαμβάνουν αυτών των υπηρεσιών και να εισπράττουν υψηλές συντάξεις. Αντίθετα, η σύνταξη και η ασφάλιση για τις πλατειές κατηγορίες των μισθοδοτούμενων σκλάβων αποτέλεσαν και αποτελούν «στάχτη στα μάτια», αφού τόσο η ιατροφαρμακευτική πε-

«Ασφαλιστικό»
Η αθέατη πλευρά της ανθρωποσφαγής

γο καιρό το λεγόμενο ασφαλιστικό σύστημα, είναι χρήσιμο να γίνει μια προσπάθεια προσέγγισης ούτως ώστε μιλώντας για «ασφάλιση» και σύνταξη να έχουμε υπ' όψη μας πώς άρχισε αυτή η διαδικασία. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να αποβεί χρήσιμη για το ξεπέρασμα όλου αυτού του κυκεώνα. Αναφερόμενοι, κατ' αρχήν, στις συνθήκες ανασυγκρότησης της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο είναι εύκολο να αντιληφθούμε τον τρόπο με τον οποίο η εξουσία κατασκευάζει τους όρους, που θα της διασφαλίσουν την συνέχεια της επιβολής της στην κοινωνία.

Ο διαχωρισμός και η διαδικασία επανένταξης, επ' αμοιβή, όσων ήδη ανήκαν στην δικαιοδοσία της κρατικής κυριαρχίας, η επαναβεβαίωση των όρων δουλοκτησίας και η εξόντωση όσων δεν συναίνεσαν στην αποδοχή των νέων συνθηκών εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Αυτή η σταθερή (με τις όποιες ιδιαιτερότητες υπάρχουν και ανάλογα με την κάθε περίσταση) πρακτική των κυρίαρχων εφαρμόστηκε και μετά την κοινωνική επανάσταση του 1821, αφού, ως γνωστό, στα τέλη αυτής της δεκαετίας, η διαχείριση των υποθέσεων του κοινωνικού χώρου είχε αρχίσει να περνά στα χέρια των τοπικών ομάδων εξουσίας που έχαιραν της υποστήριξης των Μεγάλων Δυνάμεων (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία κ.λπ.).

Το ελλαδικό κράτος χρησιμοποίησε ανενδοίαστα τους όρους και τα μέσα, που ανταποκρίνονταν στις επιδιώξεις του. «Σύνταξη» και «προικοδότηση». Δωροδοκία ώστε να συνταχθούν με το κράτος όσοι και επί Οθωμανοκρατίας βρίσκονταν με το μέρος του καταπιεστή και τον είχαν υπηρετήσει με αφοσίωση, αλλά και να προσελκυστούν όσοι είχαν σκοπό να ακολουθήσουν τον «ανανεωτικό» δρόμο που χάραζε η κυριαρχία, ξεπερνώντας το προηγούμενο μοντέλο.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, το 1833, ένα από τα μέτρα του Οθωνικού καθεστώτος ήταν ένα είδος σύνταξης ή αμοιβής προς όσους «συναγωνισάμενοι τον υπέρ της ελευθερίας Αγώνα εξεπλήρωσαν πιστώς τα χρέη των προς την πατρίδα». Αυτές οι παροχές συνοδεύονταν με την κατάργηση των «ατάκτων σωμάτων στρατού» και την προσπάθεια ίδρυσης τακτικού.

Οι όροι **σύνταξη** και **αμοιβή** έχουν κοινή βάση και δεν είναι τυχαίο το ότι υλοποιήθηκαν σε σχέση μ' όσους στελέχωσαν τα πλέον σημαντικά στηρίγματα του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, τα στρατιωτικά τμήματα.

Η ύπαρξη αυτών των γενίτσαρων συνδέεται και καθορίζεται από το νέο καθεστώς επιβολής, που περικλείεται από τα όρια του συγκροτούμενου εθνικού κράτους. Οι «προικοδοτήσεις» και τα πλεονεκτήματα όσων υπάγονταν στον στρατιωτικό κλάδο συνέχισαν να είναι πλουσιοπάροχες και προέρχονταν απ' ευθείας από τον κρατικό κορβανά. Μάλιστα, η συνταξιοδότηση των στρατιωτικών γινόταν στα **30 χρόνια υπηρεσίας**, αν στο μεταξύ δεν «συνέτρεχαν άλλοι λόγοι» για πρόωρη συνταξιοδότηση.

Η εδραίωση, όμως, των όρων κυριαρχίας δεν εξαρτιέται μόνο από το στρατό και τα σώματα καταστολής, που στην προκειμένη περίπτωση ήταν οι στρατοχωροφύλακες, αλλά και από άλλους μηχανισμούς και θεσμούς. Οι δικαστι-

την υγεία των ανθρώπων. Η υποχρεωτική «ασφάλιση» όχι μόνο κατασκεύασε ένα ακόμη θεσμικό πλαίσιο διαχωρισμών, αλλά αποτελεί, πλέον, και ένα μέσο εξάρτησης και καθορισμού της ζωής των ανθρώπων από τις εκάστοτε επιδιώξεις των κρατούντων.

της κοινωνίας μπορούν και απολαμβάνουν αυτών των υπηρεσιών και να εισπράττουν υψηλές συντάξεις. Αντίθετα, η σύνταξη και η ασφάλιση για τις πλατειές κατηγορίες των μισθοδοτούμενων σκλάβων αποτέλεσαν και αποτελούν «στάχτη στα μάτια», αφού τόσο η ιατροφαρμακευτική πε-

Μέσα σε ένα ολοκληρωτικό σύστημα διαχωρισμών και ταξινομήσεων των διαφόρων τμημάτων της κοινωνίας, το καθεστώς της υποχρεωτικής «ασφάλισης» συνδυασμένο με τις μισθολογικές διαφορές, τα προνομιούχα και μη τμήματα της κοινωνίας καθώς κι εκείνα που εναλλάσσονται στις κλίμακες της οικονομικής και κοινωνικής ιεράρχησης

ρίθαλψη όσο και η αμοιβή για το πολύχρονο ξεζούμισμα στους χώρους εξαναγκαστικής αφαίμαξης, αποσκοπούν στο να εξαπατήσουν, οι δε «κρατήσεις» έρχονται να επιβεβαιώσουν την πραγματικότητα της απογύμνωσης από μέσα θεραπείας και της ασταμάτητης αφαίμαξης αυτών των κοινωνικών κατηγοριών.

βής προς όσους «συναγωνισάμενοι τον υπέρ της ελευθερίας Αγώνα εξεπλήρωσαν πιστώς τα χρέη των προς την πατρίδα». Αυτές οι παροχές συνοδεύονταν με την κατάργηση των «ατάκτων σωμάτων στρατού» και την προσπάθεια ίδρυσης τακτικού.

Οι όροι **σύνταξη** και **αμοιβή** έχουν κοινή βάση και δεν είναι τυχαίο το ότι υλοποιήθηκαν σε σχέση μ' όσους στελέχωσαν τα πλέον σημαντικά στηρίγματα του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, τα στρατιωτικά τμήματα.

Η ύπαρξη αυτών των γενίτσαρων συνδέεται και καθορίζεται από το νέο καθεστώς επιβολής, που περικλείεται από τα όρια του συγκροτούμενου εθνικού κράτους. Οι «προικοδοτήσεις» και τα πλεονεκτήματα όσων υπάγονταν στον στρατιωτικό κλάδο συνέχισαν να είναι πλουσιοπάροχες και προέρχονταν απ' ευθείας από τον κρατικό κορβανά. Μάλιστα, η στρατιωτικών γινόταν στα **30 χρόνια υπηρεσίας**, αν στο μεταξύ δεν «συνέτρεχαν άλλοι λόγοι» για πρόωρη συνταξιοδότηση.

Η εδραίωση, όμως, των όρων κυριαρχίας δεν εξαρτιέται μόνο από το στρατό και τα σώματα καταστολής, που στην προκειμένη περίπτωση ήταν οι στρατοχωροφύλακες, αλλά και από άλλους μηχανισμούς και θεσμούς. Οι δικαστικοί (των οποίων η συνταξιοδότηση αρχίζει να εφαρμόζεται από το 1836) ήταν η αμέσως επόμενη κατηγορία των χρήσιμων για το στέριωμα και λειτουργία του κρατικού μηχανισμού. Θα ακολουθήσουν όλοι αυτοί που θα συστήσουν τους σημαντικότερους στυλοβάτες της διοικητικής και πολιτικής εφαρμογής του κρατισμού. Στο νόμο ΧΝΒ της 3ης Αυγούστου 1861, «Περί συντάξεως των πολιτικών υπαλλήλων» συμπεριλαμβάνονται όλες οι «τάξεις των υπαλλήλων». Χαρακτηριστικό είναι πως οι δημόσιοι υπάλληλοι μπορούσαν να βγουν στη σύνταξη μετά από **25 χρόνια υπηρεσίας**.

Θα μπορούσε η αναδρομή να επεκταθεί και να συμπεριλάβει όλες τις διαδικασίες ενσωμάτωσης στον κρατικό μηχανισμό, που ακολουθήθηκαν. Εκείνο, πάντως, που έχει σημασία είναι πως η δημιουργία ταμείων αλληλοβοήθειας σε διάφορους κλάδους εργαζομένων, κατέληξε στο τέλος στην ένταξή τους στο σύστημα της υποχρεωτικής ασφάλισης. Αυτή η διαδικασία είναι που σε τελική ανάλυση στα-

Μέσα σε ένα ολοκληρωτικό σύστημα διαχωρισμών και ταξινομήσεων των διαφόρων τμημάτων της κοινωνίας, το καθεστώς της υποχρεωτικής «ασφάλισης» συνδυασμένο με τις μισθολογικές διαφορές, τα προνομιούχα και μη τμήματα της κοινωνίας καθώς κι εκείνα που εναλλάσσονται στις κλίμακες της οικονομικής και κοινωνικής ιεράρχησης αποτελεί ένα απερίγραπτα μπερδεμένο κουβάρι, όπου οι δυνατότητες ενοποιημένης και κοινής αντιπαράθεσης, γίνονται ιδιαίτερα δύσκολες. Αυτό όμως δεν αποκλείει τις κοινωνικές συνθέσεις σε συγκρουσιακό επίπεδο.

Εννοείται πως η θέσμιση και η οργάνωση των μηχανισμών κατηγοριοποίησης κατασκεύασε, επί πλέον, μια ολόκληρη κατηγορία ειδικών και διαμεσολαβητών, που κι αυτοί με τη σειρά τους απολαμβάνουν τα προνόμια που τους παρέχει το κράτος, προκειμένου να διατηρηθούν οι συνθήκες μισθοδουλείας και υποταγής.

Είναι αναμενόμενο πως το κράτος, άλλοτε συρρικνώνοντας και άλλοτε διευρύνοντας τον κύκλο των άμεσα αναγκαίων, για την στήριξη και την ανασυγκρότησή του, γραφειοκρατικών ομάδων, **φροντίζει πάντοτε να αμείβει όσους υπηρετούν με αφοσίωση το σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης και όσους μετά από μακρόχρονη διαδικασία αποτελούν συστατικά του**. Μ' αυτή την έννοια η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί σ' αυτό τον τομέα, το εξυπηρετεί με τον καλύτερο και αποδοτικότερο τρόπο.

Όσοι δεν ανήκουν στους στυλοβάτες του συστήματος με την ευρεία ή την στενή έννοια του όρου είναι για τους κρατιστές απλά εργαλεία χρήσης και κατανάλωσης, που εύκολα θα μπορούν να αντικατασταθούν από τις επόμενες γενιές μόλις παύσουν να είναι αποδοτικά για τους εκμεταλλευτές. Οι κατηγοριοποιήσεις με βάση τους μισθούς τονίζουν την αντικειμενοποίηση της ανθρώπινης ύπαρξης και την αποτίμηση της με ό,τι πιο εχθρικό μπόρεσε να εφεύρει η εξουσία: **το χρήμα**.

Άλλωστε αυτό φαίνεται σ' όλο το πλέγμα του συστήματος «ασφάλισης», όπου τα πάντα αποτιμούνται με το πόσο ρίθαλψη όσο και η αμοιβή για το πολύχρονο ξεζούμισμα στους χώρους εξαναγκαστικής αφαίμαξης, αποσκοπούν στο να εξαπατήσουν, οι δε «κρατήσεις» έρχονται να επιβεβαιώσουν την πραγματικότητα της απογύμνωσης από μέσα θεραπείας και της ασταμάτητης αφαίμαξης αυτών των κοινωνικών κατηγοριών.

Η καθολικότητα, όμως, του ζητήματος της ασφάλισης και της σύνταξης, είναι που πολλές φορές φέρνει σε κοινή πορεία όλα τα κοινωνικά κομμάτια, που πρόκειται να πληγούν από τις μεταβολές που έχουν δρομολογηθεί. Σ' αυτή την κατάσταση, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι υποχρεωμένη να διαχειριστεί την οργή των μισθοδοτούμενων σκλάβων ανάλογα με την ταξινόμηση που τους έχει γίνει.

Όμως, **το ζήτημα που έχει να αντιμετωπίσει η κοινωνία, ανεξάρτητα από τις διαβαθμίσεις και τους διαχωρισμούς μέσα στους οποίους βρίσκεται, είναι η πραγματικότητα της χειροτέρευσης των όρων επιβίωσης.**

Άλλωστε, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας, πως, ακόμα και σε εκείνες τις περιπτώσεις που έδειχνε να είναι ευνοϊκό υπέρ των κατώτερων κατηγοριών της μισθοδουλείας, αυτό ήταν αποτέλεσμα προτεραιοτήτων που έβαζε το κράτος (όπως για παράδειγμα η συνταξιοδότηση των ναυτικών) ή αποτέλεσμα όξυνσης της κοινωνικής αντιπαράθεσης.

Οι λόγοι όμως της παρούσας μεταβολής των όρων στο σύστημα «ασφάλισης» - σύνταξης, δεν εξηγούνται με μια απλή αναφορά στην απληστία και επιθετικότητα της κυριαρχίας. Πρόκειται για ένα ευρύτερο σχέδιο που συγκαλύπτεται και εκφράζεται με το ιδεολόγημα της ανάπτυξης.

Η εδραίωση της κυριαρχίας περνά πάντοτε μέσα από την σφαγή των υπόδουλων, είτε αυτή γίνεται στα πεδία των μαχών, είτε στις ακόμα πιο αιματηρές μάχες στο πεδίο της οικονομίας.

συνέχεια στη σελ. 4

συνέχεια από σελ. 3

Με βάση το ιδεολόγημα της ανάπτυξης (αντίστοιχο με αυτό του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας») οι εκμεταλλευτές κι εξουσιαστές έχουν αποδυθεί σε μια καταστροφική επέλαση, τόσο σ' ό,τι έχει απομείνει ανέγγιχτο από το φυσικό περιβάλλον, όσο και εναντίον των ανθρώπων. Ο οικονομικός πόλεμος ανάμεσα στους κολοσσιαίους μονοπωλιακούς σχηματισμούς, που προσπαθούν να κυριαρχήσουν τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο παρ' ότι αφορά το σύνολο των κοινωνιών, πλήττει κυρίως όσους βρίσκονται στην κατηγορία των «αναλώσιμων».

Αυτός ο οικονομικός πόλεμος, που προοιωνίζεται να είναι λυσσώδης και παρατεταμένος, θα προσθέτει στο πεδίο της μάχης εκατοντάδες εκατομμύρια άνεργους και υποσιτιζόμενους, που θα φθείρονται με μισθούς εξαθλίωσης εργασίας και κεφαλαίου.

Είναι αρκετά εύηχο αλλά ταυτόχρονα αποπροσανατολιστικό να γίνεται αναφορά σε καλύτερες συντάξεις και καλύτερη «ασφάλιση», γενικότερα. Όμως, ο προσανατολισμός της κυριαρχίας για την παρούσα περίοδο κινείται στην τελείως αντίθετη κατεύθυνση. Είναι δελεαστική η συνθηματολογία του είδους: «Φέρτε πίσω τα κλεμμένα». Αλλά και αρκετά αποπροσανατολιστική. Πέραν του ότι μια τέτοια αποκατάσταση δεν θα λύσει κανένα από τα υπόλοιπα ζητήματα, ταυτόχρονα ορίζει μια θεσμική αποδοχή της «ασφάλισης». Είναι ακόμα αρκετά εύκολο να μέμφεται το κράτος και το κεφάλαιο γιατί τάχα λεηλάτησαν τα ταμεία. Όμως προς τί η απορία; Έτσι κι αλλιώς στα χέρια του βρίσκονταν και αυτό καθορίζει για δύο εκατονταετίες τις συνθήκες συντήρησης ή εξόντωσης των μισθοδοτούμενων σκλάβων. Περιμένει κανείς διαφορετική στάση και συμπεριφορά από

Μπροστά σ' ένα τόσο σημαντικό ζήτημα με κολοσσιαίες προεκτάσεις όπως είναι το «ασφαλιστικό» δεν απαιτούνται πρόσκαιρα αποτελέσματα. Η εξουσιαστική τεχνική μπορεί να επιτυγχάνει τους στόχους της ακόμα και στις περιπτώσεις που η υπάρχουσα συνδικαλιστική γραφειοκρατία χάσει ένα μέρος της επιρροής και του ελέγχου που ασκεί. Σκοπός της κοινωνικής απελευθερωτικής δράσης δεν είναι η αντικατάσταση του υπάρχοντος κακού με κάποιους νεοσύστατους διαπραγματευτές που θα ξεπηδήσουν μέσα από την οργή και το πάθος των καταπιεσμένων.

Η σημασία αυτών των αλλαγών που πρόκειται να πραγματοποιηθούν είναι που κάνει τους εξουσιαστές να επιστρατεύουν όλες τις τεχνικές που διαθέτουν προκειμένου να δώσουν μια αίσθηση ικανοποίησης στους ανθρώπους με την αποπομπή του ενός υπουργού και την αντικατάστασή του από την άλλη. Όμως όλοι γνωρίζουν πως δεν είναι ζήτημα προσώπων. Ακριβώς επειδή το να ειπωθεί και να εμφανιστεί προς τους σκλαβωμένους η πραγματικότητα που υπάρχει χωρίς φτιασιδώματα φαντάζει αιμοβόρο και εξοντωτικό αν όχι επικίνδυνο, γι' αυτό και σερβίρεται το ανάλογο πιάτο με το γαρνίρισμα των συζητήσεων, των διαβουλεύσεων και των, έτσι κι αλλοιώς, συναποφάσεων με τους εγκάθετους της συνδικαλιστικής και κομματικής γραφειοκρατίας. Ένα πιάτο που έχει τώρα περάσει από την ψησταριά των «νέων βάσεων».

Για τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, και προ πάντων τους αναρχικούς, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναδειχτεί η ουσία αυτής της κατάστασης και να πολεμηθεί ανάλογα με την πραγματική της υφή και τις διαστάσεις που έχει. Είναι καθοριστικό να αποδειχτεί το εξωπραγματικό αυτών των διεκδικήσεων που σε τελική ανάλυση εκμεταλλεύονται ή προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κοινωνική οργή, την ένταση της κοινωνικής αντιπαράθεσης και τις συγκρουσιακές διαθέσεις του κόσμου με

Το αναρχικό μπλοκ στην πορεία της 12ης Δεκέμβρη

12 Δεκέμβρη. Μέρα Πανελλαδικής Απεργίας. Περίπου 100.000 άνθρωποι διαδηλώνουν από το πεδίο του Άρεως μέχρι τη Βουλή ενάντια στα σχεδιαζόμενα ασφαλιστικά μέτρα και όχι μόνο γι' αυτά.

Στις 10 το πρωί ξεκινά και η συγκέντρωση που είχε καλέσει στο Αρχαιολογικό Μουσείο, επί της οδού Πατησίων, η Συσπείρωση Αναρχικών.

Απλώνονται πανό που γράφουν ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ ΑΦΕΝΤΕΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ με την υπογραφή της Συσπείρωσης Αναρχικών και ΠΑΖΑΡΙΑ ΜΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΡΑΤΟΣ, ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ Ή ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΟΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ. Υπάρχει τραπεζάκι με προκηρύξεις και έντυπα ενώ μοιράζονται προκηρύξεις και αναρχικές εφημερίδες στους συγκεντρωμένους και σ' όσους περνούν.

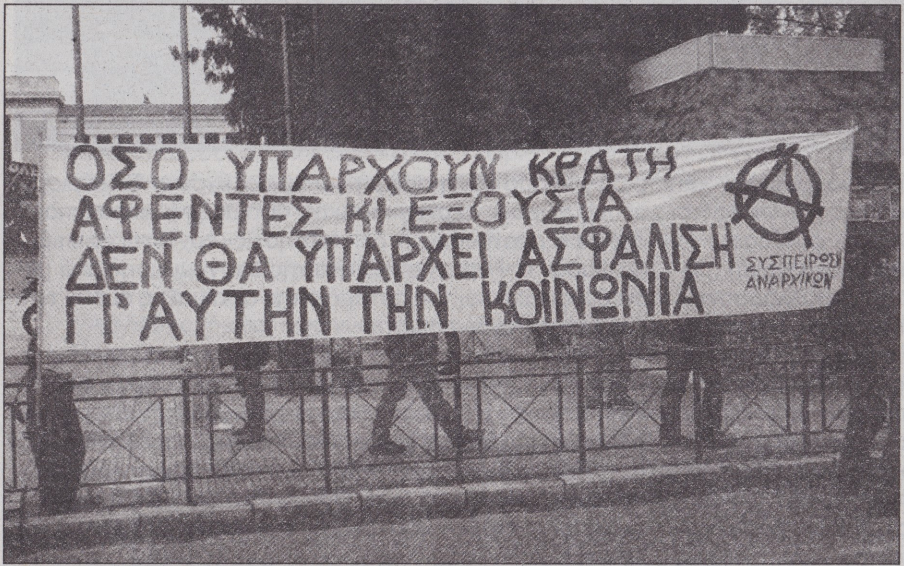
Γύρω στη 1 και 15 μετά το μεσημέρι ξεκινά η πορεία, η οποία όμως κινείται πολύ αργά λόγω του μεγάλου αριθμού των διαδηλωτών.

Το αναρχικό μπλοκ που ξεπερνά κατά πολύ την χιλιάδα, όταν φθάνει στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και Πατησίων, τοποθετείται πίσω από το μπλοκ του Φυσικού. Εκτός από το πανό της Συσπείρωσης, που βρίσκεται στην αρχή του μπλοκ, υπάρχει ένα α-

νωνιών, πλήττει κυρίως όσους βρίσκονται στην κατηγορία των «αναλώσιμων».

Αυτός ο οικονομικός πόλεμος, που προοιωνίζεται να είναι λυσσώδης και παρατεταμένος, θα προσθέτει στο πεδίο της μάχης εκατοντάδες εκατομμύρια άνεργους και υποσιτιζόμενους, που θα φθείρονται με μισθούς εξαθλίωσης και με συντάξεις που θα τους οδηγούν με βασανιστικούς ρυθμούς στο θάνατο. Ενώ την ίδια στιγμή οι περισσότερο ή λιγότερο προσκυνημένοι θα αποτελούν την βιτρίνα και τους πρόθυμους καταναλωτές των παραγόμενων κατασκευασμάτων που θα συντηρούν τις διαδικασίες για την ολοένα και μεγαλύτερη αποκτήνωση της κοινωνίας.

Συνεπώς, η μείωση των συντάξεων, τα περισσότερα χρόνια εργασίας, η ουσιαστική υποβάθμιση ιατροφαρμακευτικής φροντίδας για τους μη προνομιούχους, η υποαπασχόληση και η ανεργία είναι οι συνέπειες αυτού του αμείλικτου παγκόσμιου οικονομικού πολέμου που διεξάγεται και ο οποίος χαρακτηρίζει την περίοδο που διανύουμε. Γι' αυτό, το συνταξιοδοτικό - «ασφαλιστικό» δεν αποτελεί απλά ένα σημείο αιχμής και τριβής της λεγόμενης αντί-

το κράτος και το κεφάλαιο γιατί τάχα λεηλάτησαν τα ταμεία. Όμως προς τί η απορία; Έτσι κι αλλιώς στα χέρια του βρίσκονταν και αυτό καθορίζει για δύο εκατονταετίες τις συνθήκες συντήρησης ή εξόντωσης των μισθοδοτούμενων σκλάβων. Περιμένει κανείς διαφορετική στάση και συμπεριφορά από αυτούς που λεηλατούν και καταστρέφουν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων στον ελλαδικό χώρο αλλά και δισεκατομμυρίων σ' ολόκληρο τον πλανήτη; Κι αν «επιστρέψουν τα κλεμμένα» όλα θα είναι ρόδινα κι ωραία;

Έτσι μπαίνει το ερώτημα.

Όσο για τις αυτόνομες οργανώσεις και πρωτοβουλίες που προτείνονται και προωθούνται σε σχέση με το «ασφαλιστικό», στο βαθμό που δεν μπορούν να προβάλουν την ολότητα της κυριαρχικής επιδρομής που πραγματοποιείται, περιορίζονται σε ριζοσπαστικά αιτήματα. Έτσι όμως είναι σαν να συμμετέχουν σε ένα πλειοδοτικό διαγωνισμό, όπου προσπαθούν να προσφέρουν περισσότερα από την συνδικαλιστική και κομματική γραφειοκρατία, προκειμένου να κερδίσουν την εμπιστοσύνη αυτών που είναι διατεθειμένοι να εκδηλώσουν την οργή τους.

«νέων βάσεων».

Για τους αγωνιζόμενους ανθρώπους, και προ πάντων τους αναρχικούς, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναδειχτεί η ουσία αυτής της κατάστασης και να πολεμηθεί ανάλογα με την πραγματική της υφή και τις διαστάσεις που έχει. Είναι καθοριστικό να αποδειχτεί το εξωπραγματικό αυτών των διεκδικήσεων που σε τελική ανάλυση εκμεταλλεύονται ή προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την κοινωνική οργή, την ένταση της κοινωνικής αντιπαράθεσης και τις συγκρουσιακές διαθέσεις του κόσμου με σκοπό να τις εντάξουν στη στρατηγική των σταδίων με τα οποία εφαρμόζονται οι κατευθύνσεις των κυρίαρχων. Κατευθύνσεις που εφαρμόζονται μέσα από κλίμα εκβιασμών, ανασφάλειας και υποτιθέμενης νίκης.

Το «ασφαλιστικό» έχει καθολικότητα και προεκτάσεις που κτυπούν καίρια στο ζήτημα της ύπαρξης του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων. Προεκτείνεται, όμως, και ευρύτερα στο σύνολο της κυριαρχίας και της εμπόλεμης πραγματικότητας που υπάρχει σ' όλο τον πλανήτη, με την στρατιωτική ή την οικονομική έκφρασή της.

Συνεπώς δεν αγγίζει τα κρατιστικά ή τα ρεφορμιστικά «αυτονόητα» της καθιερωμένης μιζέριας. Αντίθετα είναι αναγκασμένο «από τα πράγματα» να προβάλλει το ουσιαστικά αυτονόητο, της ολικής αντιπαράθεσης ενάντια στις αυταπάτες της βόλεψης, του ρεφορμισμού και της χρησιμοποίησης του ανθρώπινου πόνου. **Το μόνο αυτονόητο**, στις παρούσες συνθήκες και με τα όσα ήδη εκτέθηκαν, **είναι το πρόταγμα της καταστροφής των συνθηκών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης** που έχουν κατασκευάσει οι εχθροί της ανθρωπινότητας, που δεν έχουν σταματήσει να επιβουλεύονται και να καταστρέφουν τη ζωή των ανθρώπων. Η κοινωνική οργή έχει αποτελέσματα όταν προχωρά στην συνολική αντιπαράθεση με τους λόγους που την κάνουν να εκδηλωθεί.

Γιατί, το «ασφαλιστικό» δεν είναι ένα τυχαίο επεισόδιο, ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες...

φή της Συσπείρωσης Αναρχικών και ΠΑΖΑΡΙΑ ΜΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΡΑΤΟΣ, ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ Ή ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΟΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ. Υπάρχει τραπεζάκι με προκηρύξεις και έντυπα ενώ μοιράζονται προκηρύξεις και αναρχικές εφημερίδες στους συγκεντρωμένους και σ' όσους περνούν.

Γύρω στη 1 και 15 μετά το μεσημέρι ξεκινά η πορεία, η οποία όμως κινείται πολύ αργά λόγω του μεγάλου αριθμού των διαδηλωτών.

Το αναρχικό μπλοκ που ξεπερνά κατά πολύ την χιλιάδα, όταν φθάνει στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και Πατησίων, τοποθετείται πίσω από το μπλοκ του Φυσικού. Εκτός από το πανό της Συσπείρωσης, που βρίσκεται στην αρχή του μπλοκ, υπάρχει ένα ακόμη πανό με τη φράση: ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ ΤΩΡΑ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΛΛΟΝ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, με αλφάδι.

Η πορεία προχωρά επί της οδού Πατησίων με κατεύθυνση τα Χαυτεία, με παλμό και διάφορα αναρχικά συνθήματα. Στο ύψος της οδού Χαλκοκονδύλη σπάζεται αυτόματο τραπεζικό μηχάνημα ανάληψης και πυρπολείται μία πολυτελής μερσεντές. Αυτή την ενέργεια περίμενε το κράτος για να βρει την αφορμή να εξαπολύσει μια μεθοδευμένη επίθεση ενάντια στο αναρχικό μπλοκ.

Οι συμμορίες των ένστολων κρατικών ραβδούχων, μέσα σε λίγα λεπτά, συγκλίνουν από την πλευρά της Πανεπιστημίου και από την πλατεία Ομονοίας. Ρίχνονται δακρυγόνα.

Στη συμβολή των οδών Πανεπιστημίου και Αιόλου (Χαυτεία) στου Λουμίδη, οι διμοιρίες που έρχονται από την Πανεπιστημίου προσπαθούν να πλευρίσουν το αναρχικό μπλοκ, αλλά εμποδίζονται.

Την ίδια στιγμή άλλες διμοιρίες προσπαθούν να εγκλωβίσουν το μπλοκ στο τμήμα της Αιόλου που βρίσκεται ανάμεσα στη Σταδίου και την Πανεπιστημίου χωρίς, όμως, να το επιτύχουν. Έτσι πραγματοποιούν ταυτόχρονη, σχεδόν, επίθεση στην ουρά και την κεφαλή της πορείας, η οποία μόλις έχει εισέλθει στη Σταδίου.

Ταυτόχρονα ρίχνονται δακρυγόνα στο κέντρο του μπλοκ κόβοντάς το στη μέση. Το τμήμα από τη μέση και εμπρός κυριολεκτικά διαλύεται από την επίθεση των ΜΑΤ. Το πανό της Συσπείρωσης Αναρχικών παραμένει ανοικτό και αμετακίνητο στη Σταδίου, μόνο με τους δύο συντρόφους που το κρατούν, περιτριγυρισμένους από ΜΑΤ, αφού η επίθεση των οργάνων του κράτους έχει αναγκάσει τους υπόλοιπους συντρόφους και τις συντρόφισσες να μετακινηθούν προς Ομόνοια. Στην επίθεση αυτή ξυλοκοπούνται πάρα πολλοί διαδηλωτές που συμμετέχουν στο αναρχικό μπλοκ και γίνεται μία προσαγωγή συντρό-

φου η οποία θα μετατραπεί, αργότερα, σε σύλληψη.

Σε λίγα λεπτά το κομμάτι της πορείας, που βρίσκεται στην πλατεία Ομονοίας, καταφέρνει να ξαναγυρίσει και με συνθήματα ανεβαίνει τη Σταδίου για να ξαναβρεί, το πανό που περιμένει στη συμβολή Σταδίου και Αιόλου. Αμέσως μετά κινείται και ενώνεται και το υπόλοιπο κομμάτι της πορείας με τους άλλους συντρόφους που βρέθηκαν εγκλωβισμένοι, πιο πίσω, στην

ραβδούχων ακολουθούν από τη δεξιά μεριά και, με καθυστέρηση, από την αριστερή. Η ρίψη δακρυγόνων από τα κρατικά καθάρματα συνεχίζεται σ' όλη την Πανεπιστημίου. Το αναρχικό μπλοκ συνεχίζει μέχρι και τα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας.

Οι κατασταλτικές δυνάμεις συνεχίζουν τις επιθέσεις τους εναντίον ομάδων συντρόφων που συμμετείχαν στην πορεία, ρίχνοντας δακρυγόνα και προχωρώντας

φου η οποία θα μετατραπεί, αργότερα, σε σύλληψη.

Σε λίγα λεπτά το κομμάτι της πορείας, που βρίσκεται στην πλατεία Ομονοίας, καταφέρνει να ξαναγυρίσει και με συνθήματα ανεβαίνει τη Σταδίου για να ξαναβρεί, το πανό που περιμένει στη συμβολή Σταδίου και Αιόλου. Αμέσως μετά κινείται και ενώνεται και το υπόλοιπο κομμάτι της πορείας με τους άλλους συντρόφους που βρέθηκαν εγκλωβισμένοι, πιο πίσω, στην Αιόλου στην αρχή του ταχυδρομείου.

Το μπλοκ, ανασυγκροτημένο πλέον και με τα δύο πανό, κινείται με συνθήματα επί της Σταδίου με τις πολυπληθείς διμοιρίες των κρατικών καθαρμάτων δεξιά και αριστερά. Τα συνθήματα, οι αντιπαραθέσεις με τις δυνάμεις των ραβδούχων, η ένταση και το πάθος που υπάρχει είναι διάχυτα. Οι κοινωνική οργή εκδηλώνεται με τον εγκλωβισμό και την επίθεση ενάντια σε διμοιρία, στο ύψος της πλατείας Κλαυθμώνος, στη γωνία με την Κοραή.

Οι μπάτσοι κάνουν χρήση δακρυγόνων προκειμένου να αποφύγουν την οργή των συντρόφων και επιτίθενται εκ νέου στο αναρχικό μπλοκ. Οι επιθέσεις συνεχίζονται μέχρι το άγαλμα του Κολοκοτρώνη, όπου οι μπάτσοι ψεκάζουν και κάνουν χρήση βομβίδων κρότου και λάμψης.

Παρά το γεγονός της ασφυκτικής πίεσης, από τις δυνάμεις της κρατικής κατα-

ραβδούχων ακολουθούν από τη δεξιά μεριά και, με καθυστέρηση, από την αριστερή. Η ρίψη δακρυγόνων από τα κρατικά καθάρματα συνεχίζεται σ' όλη την Πανεπιστημίου. Το αναρχικό μπλοκ συνεχίζει μέχρι και τα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας.

Οι κατασταλτικές δυνάμεις συνεχίζουν τις επιθέσεις τους εναντίον ομάδων συντρόφων που συμμετείχαν στην πορεία, ρίχνοντας δακρυγόνα και προχωρώντας σε ξυλοδαρμούς και απαγωγές. Οι επιθέσεις των κρατικών καθαρμάτων εκτείνονται, τώρα, στο τμήμα της Πανεπιστημίου από την οδό Ιπποκράτους μέχρι και την Πατησίων.

Στη διάρκεια των κρατικών επιθέσεων στο αναρχικό κομμάτι της μεγάλης πορείας, γίνονται επτά προσαγωγές. Αφήνονται ελεύθεροι τρείς, ενώ στους υπόλοιπους τέσσερις απαγγέλλονται κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης, πρόκληση σωματικής βλάβης και αντίσταση κατά της αρχής. Μετά το τέλος της πορείας συλλαμβάνονται, επίσης, δύο εργαζόμενοι στο ύψος της Πλατείας Βάθη, επειδή σκέπασαν κάμερες παρακολούθησης. Τους απαγγέλλονται κατηγορίες, ορίζεται τακτική δικάσιμος και αφήνονται ελεύθεροι.

Το βράδυ και για μισή ώρα από τις 8 και μισή μέχρι τις 9 γίνεται, από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές, κλείσιμο της οδού Πατη-

φου η οποία θα μετατραπεί, αργότερα, σε σύλληψη.

Σε λίγα λεπτά το κομμάτι της πορείας, που βρίσκεται στην πλατεία Ομονοίας, καταφέρνει να ξαναγυρίσει και με συνθήματα ανεβαίνει τη Σταδίου για να ξαναβρεί, το πανό που περιμένει στη συμβολή Σταδίου και Αιόλου. Αμέσως μετά κινείται και ενώνεται και το υπόλοιπο κομμάτι της πορείας με τους άλλους συντρόφους που βρέθηκαν εγκλωβισμένοι, πιο πίσω, στην Αιόλου στην αρχή του ταχυδρομείου.

Το μπλοκ, ανασυγκροτημένο πλέον και με τα δύο πανό, κινείται με συνθήματα επί της Σταδίου με τις πολυπληθείς διμοιρίες των κρατικών καθαρμάτων δεξιά και αριστερά. Τα συνθήματα, οι αντιπαραθέσεις με τις δυνάμεις των ραβδούχων, η ένταση και το πάθος που υπάρχει είναι διάχυτα. Οι κοινωνική οργή εκδηλώνεται με τον εγκλωβισμό και την επίθεση ενάντια σε διμοιρία, στο ύψος της πλατείας Κλαυθμώνος, στη γωνία με την Κοραή.

Οι μπάτσοι κάνουν χρήση δακρυγόνων προκειμένου να αποφύγουν την οργή των συντρόφων και επιτίθενται εκ νέου στο αναρχικό μπλοκ. Οι επιθέσεις συνεχίζονται μέχρι το άγαλμα του Κολοκοτρώνη, όπου οι μπάτσοι ψεκάζουν και κάνουν χρήση βομβίδων κρότου και λάμψης.

Παρά το γεγονός της ασφυκτικής πίεσης, από τις δυνάμεις της κρατικής καταστολής, το αναρχικό μπλοκ συνεχίζει να πορεύεται με κατεύθυνση τη Βουλή.

Στο ύψος του ξενοδοχείου Μ. Βρετανία και ενώ η κεφαλή του αναρχικού μπλοκ έχει στρίψει με κατεύθυνση την Πανεπιστημίου, διαδηλωτές αποκλείουν διμοιρία των ΜΑΤ στην είσοδο του ξενοδοχείου. Η ατμόσφαιρα δονείται από τα συνθήματα: ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και ΕΛΛΑΣ, ΕΛΛΗΝΩΝ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ, ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ, ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ ενώ πετάγονται διάφορα αντικείμενα στις ένστολες συμμορίες.

Οι μπάτσοι κάνουν χρήση δακρυγόνων και η πορεία κόβεται και πάλι. Το αναρχικό μπλοκ συνεχίζει την πορεία του επί της οδού Πανεπιστημίου, ενώ οι δυνάμεις των ραβδούχων ακολουθούν από τη δεξιά μεριά και, με καθυστέρηση, από την αριστερή. Η ρίψη δακρυγόνων από τα κρατικά καθάρματα συνεχίζεται σ' όλη την Πανεπιστημίου. Το αναρχικό μπλοκ συνεχίζει μέχρι και τα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας.

Οι κατασταλτικές δυνάμεις συνεχίζουν τις επιθέσεις τους εναντίον ομάδων συντρόφων που συμμετείχαν στην πορεία, ρίχνοντας δακρυγόνα και προχωρώντας σε ξυλοδαρμούς και απαγωγές. Οι επιθέσεις των κρατικών καθαρμάτων εκτείνονται, τώρα, στο τμήμα της Πανεπιστημίου από την οδό Ιπποκράτους μέχρι και την Πατησίων.

Στη διάρκεια των κρατικών επιθέσεων στο αναρχικό κομμάτι της μεγάλης πορείας, γίνονται επτά προσαγωγές. Αφήνονται ελεύθεροι τρείς, ενώ στους υπόλοιπους τέσσερις απαγγέλλονται κατηγορίες για διατάραξη κοινής ειρήνης, πρόκληση σωματικής βλάβης και αντίσταση κατά της αρχής. Μετά το τέλος της πορείας συλλαμβάνονται, επίσης, δύο εργαζόμενοι στο ύψος της Πλατείας Βάθη, επειδή σκέπασαν κάμερες παρακολούθησης. Τους απαγγέλλονται κατηγορίες, ορίζεται τακτική δικάσιμος και αφήνονται ελεύθεροι.

Το βράδυ και για μισή ώρα από τις 8 και μισή μέχρι τις 9 γίνεται, από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές, κλείσιμο της οδού Πατησίων μπροστά από το Πολυτεχνείο και υψώνεται πανό που γράφει: ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ.

Ενάντια στις εξουσιαστικές μεθοδεύσεις και τις κρατιστικές επιβουλές, το αναρχικό μπλοκ έδειξε πως μπορεί να ανταπεξέλθει, χάρη στο ανυπότακτο πνεύμα και την συγκρουσιακή διάθεση αναρχικών και ανυπότακτων ανθρώπων.

Τα γεγονότα της 12ης Δεκέμβρη θα μείνουν καταγεγραμμένα ως μία ακόμα σημαντική εμπειρία για όσους ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ.

ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ, ΑΦΕΝΤΕΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Στο προσκήνιο των κρατικών μεθοδεύσεων κι εκβιασμών έρχεται και πάλι το «ασφαλιστικό».

Οι εξουσιαστές των ανθρώπινων ζωών και οι συνεργάτες τους προσπαθούν για άλλη μια φορά να χειριστούν και να καναλιζάρουν την κοινωνική οργή. Προσπαθούν να πείσουν για ανάσες οξυγόνου σε ένα πνιγηρό και εξοντωτικό περιβάλλον.

Μετά την έναρξη ενοποίησης της παγκόσμιας κυριαρχίας, που ήδη θα συμπληρώσει εικοσαετία, νοιώθουν ισχυροί. Έτσι, έχουν αποδυθεί σε μια παγκόσμια ανθρωποσφαγή που το ένα μέρος της είναι οι διαρκείς ένοπλες επεμβάσεις της σύγχρονης Ιεράς Συμμαχίας, ενώ το άλλο είναι ένα αδυσώπητο μακελειό οικονομικής σύγκρουσης, όπου κι εδώ εξοντώνονται εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές, προκειμένου να στηθεί το νέο παγκόσμιο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Οι απόγονοι και συνεχιστές αυτών που υπέταξαν και σκλάβωσαν την ανθρωπότητα, έχουν αποβάλλει τα προσχήματα και επιδίδονται σε έναν αγώνα για το πώς θα συρρικνώσουν και θα απομυζήσουν κάθε ικμάδα που υπάρχει στην ανθρώπινη κοινωνία και στον πλανήτη, οδηγώντας ξανά τους ανθρώπους στην έσχατη κατάντια.

Εχθροί της ζωής και της δημιουργικότητας, θέλουν μόνο ανθρώπους-εργαλεία, που να τους χρησιμοποιούν για να πετυχαίνουν την επέκταση της ισχύος τους.

Το κράτος και οι διαχειριστές των υποθέσεων της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης δείχνουν όλο και πιο απροκάλυπτα την αντιανθρώπινη και αντικοινωνική τους οντότητα.

Κατασκευάζουν και επεκτείνουν τις συνθήκες ανασφάλειας για να πληθύνουν τα υποχείριά τους. Το ίδιο κάνουν και σε σχέση με το «ασφαλιστικό». Προβάλουν σαν πρόσχημα διάφορα ελλείμματα ενώ η πραγματικότητα είναι πως ο πλούτος που προέρχεται από την κοινωνία επαρκεί και με το παραπάνω για όλους τους ανθρώπους. Αλλά γι' αυτούς, **η ιδιοποίηση του πλούτου είναι μέσο για να επιβάλλονται και η επιβολή τους μέσο για να πλουτίζουν.**

Τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν κάθε φορά για να πετύχουν τους σκοπούς τους είναι ίδια κι απαράλλαχτα. Οι απειλές και η τρομοκρατία για τα χειρότερα είναι τα πιο συνηθισμένα ώστε να γίνουν αποδεκτά αυτά που έχουν προσυμφωνηθεί από τους θεσμικούς συνεταίρους (κόμματα, κυβέρνηση, συνδικάτα, εργοδοσία). Είναι η συνήθης πρακτική αποδοχής του «μικρότερου κακού».

Έτσι, όλοι θα μείνουν ικανοποιημένοι:

Οι εργαζόμενοι, γιατί τάχα γλύτωσαν τα χειρότερα.

Το κράτος και τα αφεντικά, γιατί θα ανανεώσουν τους όρους της μισθοδοτούμενης σκλαβιάς προς όφελός τους και με τρόπο που θα κατοχυρώνει και θα παρατείνει την αποδοχή των όρων κυριαρχίας τους στην κοινωνία.

Οι διαμεσολαβητές (κόμματα συνδικάτα και λοιποί φορείς), γιατί θα έχουν μετρήσει τις δυνατότητες ελέγχου στον κοινωνικό χώρο και θα επιβεβαιώσουν το ρόλο τους και θα αυξήσουν τα προνόμιά τους.

όλοι θα είναι υποχρεωμένοι να επιστρέψουν ένα μέρος αυτών που το κράτος και τα αφεντικά ζητούν να τους επιστραφούν. Και, ως συνήθως, θα προσπαθήσουν να εξαπατήσουν τον κόσμο υποστηρίζοντας ανύπαρκτες νίκες και κατακτήσεις.

ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Όσα και να «κατακτηθούν» μέσα σ' ένα σύστημα καθολικής εξαθλίωσης της ανθρώπινης οντότητας, όπου οι βαλβίδες της απορρόφησης των «κατακτήσεων», (αυξήσεις τιμών στα αγαθά που είναι απαραίτητα για την επιβίωση, πλαστές ανάγκες, καταναλωτισμός κ.λπ.) είναι διαρκώς ανοιχτές, **καταλήγουν στη ματαιότητα.**

Σ' ό,τι αφορά το «ασφαλιστικό», δεν υπήρξε καμιά διαφορά σε σχέση με τόσα άλλα δεινά, όπως η εγκατάλειψη στο κράτος της διαχείρισης των βασικών πηγών ζωής, όπως π.χ. το νερό.

Το κακό έγινε χειρότερο από τότε που οι ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ενδίδοντας στις υποσχέσεις των αριστερών και των κάθε είδους προοδευτικών για ενιαία ασφάλιση με την κρατική προστασία και μάλιστα δίνοντας αγώνες για να ενταχθούν στο σύστημα της μιζέριας. Έτσι, το παρόν και το μέλλον των μισθωτών σκλάβων υποθηκεύτηκε για μια ακόμη φορά κι εγκαταλείφθηκε βορά στα χέρια του κράτους και των εκμεταλλευτών. Μετά από αυτό το να διαμαρτύρεται κανείς για τη «λεηλασία» των ταμείων μοιάζει με αφέλεια. **Το να ευελπιστεί σε μια ασφάλιση που θα εξασφαλίζει ουσιαστικούς όρους διαβίωσης είναι τουλάχιστον αυταπάτη.**

Το κράτος καταστρέφει τη ζωή. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να είναι ικανοποιημένοι από τη ζωή που κάνουν εφ' όσον δεν μπορούν να απολαύσουν τους καρπούς της δημιουργικότητάς τους. Κι αυτό οφείλεται στο ότι υπάρχουν καταπιεστές κι εκμεταλλευτές. Έτσι, αυτοί που δημιουργούν και διατηρούν τη ζωή, είναι υποχρεωμένοι να καταστρέψουν το κράτος.

Το κράτος για άλλη μια φορά ζητά επιβεβαίωση της υποταγής και ανανέωση των συνθηκών μισθοδουλείας.

Για μια ακόμα φορά μπορούμε να τους δείξουμε πως υπάρχουν ΑΝΘΡΩΠΟΙ που ξέρουν να εξεγείρονται, να συγκρούονται και να κερδίζουν τη ζωή.

Ας τους δείξουμε τι σημαίνει ανθρώπινη και κοινωνική αδιαλλαξία.

Όσο γι' αυτούς που προσποιούνται τους ανυποχώρητους υπερασπιστές των συμφερόντων των εργαζομένων, έχουν αποδείξει ποιοι είναι πραγματικά. Μετέτρεψαν την απόσυρση του νομοσχεδίου Γιαννίτση σε ήττα των «νικητών», αφού χώρισαν τους «ασφαλισμένους» σε τρία κομμάτια, συνομολόγησαν την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, κάνουν τα στραβά μάτια στη μαύρη εργασία, στις εκατοντάδες χιλιάδες συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στην ημιαπασχόληση, τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους, τα ελαστικά ωράρια και είναι συνυπεύθυνοι για τις δυστυχίες της κοινωνίας.

πους. Άλλα γι' αυτούς, **η ιδιοποίηση του πλούτου είναι μέσο για να επιβάλλονται και η επιβολή τους μέσο για να πλουτίζουν.**

Τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν κάθε φορά για να πετύχουν τους σκοπούς τους είναι ίδια κι απαράλλαχτα. Οι απειλές και η τρομοκρατία για τα χειρότερα είναι τα πιο συνηθισμένα ώστε να γίνουν αποδεκτά αυτά που έχουν προσυμφωνηθεί από τους θεσμικούς συνεταίρους (κόμματα, κυβέρνηση, συνδικάτα, εργοδοσία). Είναι η συνήθης πρακτική αποδοχής του «μικρότερου κακού».

Έτσι, όλοι θα μείνουν ικανοποιημένοι:

Οι εργαζόμενοι, γιατί τάχα γλύτωσαν τα χειρότερα.

Το κράτος και τα αφεντικά, γιατί θα ανανεώσουν τους όρους της μισθοδοτούμενης σκλαβιάς προς όφελός τους και με τρόπο που θα κατοχυρώνει και θα παρατείνει την αποδοχή των όρων κυριαρχίας τους στην κοινωνία.

Οι διαμεσολαβητές (κόμματα συνδικάτα και λοιποί φορείς), γιατί θα έχουν μετρήσει τις δυνατότητες ελέγχου στον κοινωνικό χώρο και θα επιβεβαιώσουν το ρόλο τους.

Οι «συμφωνίες» αυτές θα αποτελούν ένα βήμα για ακόμα χειρότερες συνθήκες επιβίωσης τόσο για το διάστημα της μισθοδουλείας όσο και για την συνταξιοδοτική περίοδο, (την υποτιθέμενη αποζημίωση για τόσα χρόνια αφαίμαξης), που γίνεται «όνειρο απατηλό» για το μεγαλύτερο μέρος των εργαζόμενων αφού, ακόμα κι όσοι «προλάβουν» να πάρουν τα ψίχουλα δεν θα μπορέσουν να τα χαρούν.

Σε ό,τι αφορά μάλιστα τις μισθολογικές διαβαθμίσεις, είναι χαρακτηριστικό πως οι διαφορές ανάμεσα στους πολύ υψηλά αμειβόμενους και στους υπόλοιπους (γεγονός που συνδέεται και με τις συντάξεις), οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο διαχωρισμό ανάμεσα σ' αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας που έχουν αφομοιωθεί από το σύστημα, έχουν ταχθεί με το μέρος των εξουσιαστών και ενεργούν συνειδητά προς το συμφέρον της κυριαρχίας και σ' εκείνα που εξακολουθούν εξαναγκαστικά να αποτελούν την απέραντη στρατιά των μισθοδοτούμενων σκλάβων.

Ο αγώνας για ανάδειξη και καλύτερες αμοιβές δεν είναι τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από την επιδίωξη για ενσωμάτωση μέσα στο σύστημα επιβολής με το μέρος του κράτους και των εκμεταλλευτών.

Αυτή η μισθολογική διαβάθμιση είναι που επιτυγχάνει την μισθοδουλική διαίρεση των ανθρώπων και οι εκάστοτε διευθετήσεις μέσω των μηχανισμών διαμεσολάβησης (κόμματα, συνδικάτα, συνομοσπονδίες) έρχονται με τη σειρά τους να συνδράμουν την προσπάθεια αποσυμπίεσης της κοινωνικής οργής και να ξεπεράσουν το ενδεχόμενο ενός γενικευμένου ξεσηκωμού.

Αυτός είναι και ο λόγος που τους κάνει να χρησιμοποιούν ένα σωρό προσχήματα και μέσα εξαπάτησης. Γι αυτό η συγκρουσιακή κι εξεγερτική στάση και πρακτική, είναι ικανή να αναστείλει, τουλάχιστον, την αδηφάγο διάθεσή τους.

Αν οι «υπερασπιστές» των συμφερόντων των εργαζομένων εννοούν αυτό που λένε, πως πρόκειται, δηλαδή, για κατακτήσεις που προήλθαν μέσα από συγκρουσιακούς κι εξεγερτικούς αγώνες, τότε αυτές **οι κατακτήσεις προασπίζονται με ακόμα σκληρότερους συγκρουσιακούς κι εξεγερτικούς αγώνες.**

Αν όμως έχουμε αφαίρεση όλων αυτών των «κατακτήσεων» και οι αντιδράσεις δεν γίνονται με όρους ουσιαστικής σύγκρουσης, τότε ή έχουμε παράδοση όλων των κατακτήσεων μετά από κάποια «ήττα», ή απλώς επαναδιαπραγμάτευση των όρων υποδούλωσης από τους εντεταλμένους διαμεσολαβητές.

Εφ' όσον, όμως, οι κατακτήσεις δεν επεκτάθηκαν, τότε σημαίνει πως έγιναν συμβιβασμοί και παραχωρήσεις, πολλές φορές σε άγνοια των ανθρώπων που αγωνίζονται. Και τώρα οι διαμεσολαβητές και αθεράπευτοι **υποστηρικτές του ιδεολογήματος της ανάπτυξης** (οι κάθε είδους αριστεροί, κομμουνιστές σοσιαλιστές κ.λπ.) εί-

νοι να καταστρέψουν το κράτος.

Το κράτος για άλλη μια φορά ζητά επιβεβαίωση της υποταγής και ανανέωση των συνθηκών μισθοδουλείας.

Για μια ακόμα φορά μπορούμε να τους δείξουμε πως υπάρχουν ΑΝΘΡΩΠΟΙ που ξέρουν να εξεγείρονται, να συγκρούονται και να κερδίζουν τη ζωή.

Ας τους δείξουμε τι σημαίνει ανθρώπινη και κοινωνική αδιαλλαξία.

Όσο γι' αυτούς που προσποιούνται τους ανυποχώρητους υπερασπιστές των συμφερόντων των εργαζομένων, έχουν αποδείξει ποιοι είναι πραγματικά. Μετέτρεψαν την απόσυρση του νομοσχέδιου Γιαννίτση σε ήττα των «νικητών», αφού χώρισαν τους «ασφαλισμένους» σε τρία κομμάτια, συνομολόγησαν την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, κάνουν τα στραβά μάτια στη μαύρη εργασία, στις εκατοντάδες χιλιάδες συμβάσεις ορισμένου χρόνου, στην ημιαπασχόληση, τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους, τα ελαστικά ωράρια και είναι συνυπεύθυνοι για τις δυστυχίες της κοινωνίας.

Είναι και πάλι καιρός, να δούνε την οργή μας και της ψυχής μας τη φωτιά.

Το ζήτημα δεν είναι να παραμείνουν τα κεκτημένα, δηλαδή η διατήρηση της μιζέριας, αλλά να αποκτήσουν οι άνθρωποι αυτά που πραγματικά τους ανήκουν.

Ενάντια στις αυταπάτες και την περιχαράκωση που προσφέρει ο κάθε λογής συνδικαλισμός, (που έτσι κι αλλοιώς έχει προκαθορισμένα όρια και κινείται στα πλαίσια της συνδιαλλαγής), χρειάζεται η **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ και ΔΡΑΣΗ** για την καταστροφή του κράτους και των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι έχουν αποδείξει πως είναι ικανοί να πετύχουν αυτό που θέλουν και που πραγματικά τους αφορά. Έχουν αποδείξει πως είναι ικανοί να καταστρέφουν τις κτηνώδεις επιδιώξεις του κράτους.

Ξέρουν πως κάθε διαπραγμάτευση θα οδηγήσει έτσι κι αλλοιώς σε χειρότερες συνθήκες, αφού η προσδοκία μιας ασφάλισης με ουσιαστικούς και ανθρώπινους όρους δεν πρόκειται να υπάρξει μέσα στο σύστημα υποδούλωσης και αφανισμού της ανθρωπινότητας. Άλλωστε οι αγώνες για «καλύτερη και δικαιότερη ασφάλιση» αποτελούν αποδοχή της κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου.

ΟΥΤΕ «ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ», ΟΥΤΕ ΑΦΑΝΙΣΜΕΝΟΙ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΚΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ

ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΤΑΛΑΝΤΕΥΤΗ ΜΑΧΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΙΣΘΟΔΟΥΛΕΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Αθήνα 11 Δεκέμβρη 2007 ***Συσπείρωση Αναρχικών***

Το παραπάνω κείμενο μοιράστηκε στην πορεία της 12 Δεκέμβρη για το ασφαλιστικό.

Περί κοινωνικού ανταγωνισμού, καταστολής και ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ «ΟΣΜΩΣΗΣ» μετά των «κοινωνικών κινημάτων»

«Τα πάντα πράξε και τα πάντα φτύσε μονάχα, Μαύρε, Κόκκινος μην είσαι».

Κώστας Βάρναλης

Έχουμε και στο παρελθόν καταθέσει διεξοδικά την πεποίθηση της ύπαρξης σαφούς διαφοράς ανάμεσα σ' όσους αναφέρονται γενικά σε «αγώνες» και σ' όσους μιλούν για κοινωνικούς αγώνες, αφού στην τελευταία περίπτωση, ακόμα και αν δεν προβάλλεται μια συνολική απελευθερωτική αντίληψη και πρακτική, εκφράζονται με συγκεκριμένους τρόπους σημαντικά στοιχεία της.

Δυστυχώς για κάποιους και ευτυχώς, βέβαια, για κάποιους άλλους στον κοινωνικό ανταγωνισμό δεν υπάρχουν ευθύγραμμες καταστάσεις.

Μ' άλλα λόγια, το κράτος δεν μπορεί να ταυτιστεί με την κοινωνία, αλλά μπορεί και επιβάλλεται και μέσω της διάχυσης εξουσιαστικών σχέσεων, συμπεριφορών και ιδεολογιών, αλλά και της απορρόφησης των πιο ζωντανών και δημιουργικών ικανοτήτων των ανθρώπων.[1]

Η κατακτητική τάση κάθε μορφής εξουσίας έχει ως αποτέλεσμα την πρόσδεση, τόσο τμημάτων της κοινωνίας, όσο και προσώπων, που μπορεί μέχρι πρότινος να βρίσκονταν ακόμα και σε ανταγωνιστική θέση και στάση.

Το ίδιο πραγματικές, όμως, είναι —εντονότερες μάλιστα σε περιόδους όξυνσης του κοινωνικού ανταγωνισμού— και οι φυγόκεντρες διαθέσεις πολλών ανθρώπων που είναι προσδεμένοι από την εξουσία με διάφορους τρόπους. Οι φυγόκεντρες, όμως, αυτές διαθέσεις δεν εκδηλώνονται ούτε αναπτύσσονται μέσα σε κάποιο κοινωνικό «εργαστήριο», δεν αποτελούν κάποιο αποστειρωμένο προϊόν, που έχει παραχθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία με εξ ίσου συγκεκριμένη ημερομηνία λήξεως.

Έρχονται και συναντιούνται κάθε φορά με όλα τα ζωντανά κοινωνικά κομμάτια που αντιμάχονται την εξουσία και κάθε μορφή ανελευθερίας. Μ' ανθρώπους και συλλογικότητες με ξεχωριστές και κοινές εμπειρίες και διαδρομές. Συναντιούνται, μ' άλλα λόγια, οι κοινωνικοί αγώνες του χθες και του σήμερα, που θα γεννήσουν μέσα στην φωτιά του κοινωνικού πολέμου τις προϋποθέσεις των κοινωνικών συγκρούσεων του αύριο.

Αυτό ακριβώς το γεγονός, όχι μόνο δεν

Φυσικά κανείς αναρχικός δεν έχει συμφέρον να μπει ή να μην μπει ο ΣΥΝ στην βουλή. Αλλά αποτελεί, τουλάχιστον, υποκρισία να καμώνεται κανείς ότι δεν κατανοεί γιατί προβλήθηκε ο ΣΥΝ ως ο μόνος αντιπολιτευτικός πόλος από τα ΜΜΕ, αλλά και από εκείνους (ΝΔ) που διαχειρίζονται τις κρατικές υποθέσεις, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα πριν από τις εκλογές. Είναι εξ ίσου υποκρισία να μην κατανοεί κανείς ότι η επίδειξη και η ποικιλώνυμη στήριξη της «όσμωσης», στην οποία λέει βρίσκεται ο ΣΥΝ με τα κοινωνικά κινήματα, γίνεται στην κατεύθυνση απορρόφησης μιας όλο και διογκούμενης κοινωνικής δυσαρέσκειας, που ακόμα δεν μπορούν να καλύψουν, ούτε βέβαια και να διαχειριστούν όπως θα ήθελαν, τα λεγόμενα μικρά κόμματα.

Και είναι εξ ίσου προβληματικό να μην καταγράφονται ή να μην συζητιούνται και σουν τον ΣΥΝ να αποτρέψει την επανάληψη διαδηλώσεων, όπως αυτή που είχε οριστεί για τις 15 Γενάρη μπρος στον φόβο ανεξέλεγκτων καταστάσεων.

Η καταστολή, λοιπόν, δεν έχει μόνο ένα πρόσωπο. Και το ξέρουν καλά οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ.

Βέβαια, κάθε κατασταλτική κίνηση από την πλευρά του κράτους έχει ως στόχο αφ' ενός τον περιορισμό ανεξέλεγκτων κοινωνικών δραστηριοποιήσεων, την αιχμαλωσία ενός ή περισσότερων αγωνιστών και την τρομοκράτηση όσον το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων. Αφ' ετέρου, **η καταστολή έρχεται να στρέψει ένα σημαντικό κομμάτι των κοινωνικά δραστηριοποιούμενων στους μηχανισμούς και τις διαδικασίες αφομοίωσης και υποταγής.**

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι οι διαδικασίες αφομοίωσης που αναφέρονται, ε-

κά ανακλαστικά, μιας —κατ' αυτή την άποψη— ανίκανης κοινωνίας να εντρυφήσει στα «περί» αναρχικών απόψεων και πρακτικών.

Η κοινωνική απεύθυνση, σ' αυτή την περίπτωση, είναι του είδους να «πιαστεί κορόιδο ο πελάτης».

Την ίδια στιγμή προσπερνιέται με βολικό τρόπο η όποια συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων για τα προβλήματα, τις λογικές, τα λάθη που επαναλαμβάνονται, τις καταστάσεις που προκύπτουν ως αναμασημένη τροφή ενώ «εννοείται» ότι υπήρχε και υπάρχει η συλλογική δυνατότητα άντλησης συμπερασμάτων[3] για επικείμενες ή παρούσες τραυματικές καταστάσεις που δύσκολα επουλώνονται.

Στην ίδια ακριβώς βάση γίνεται αποδεκτή και η προσφυγή σε μια αιτηματολογία σχετικά με το ζήτημα των φυλακών και των φυλακισμένων που μάλιστα περιστρέφεται γύρω από μια θεματολογία αποδεκτή διεθνώς εδώ και δεκαετίες από την αριστερά, ένοπλη[4] ή μη.

Σ' αυτή την περίπτωση τα αιτήματα αυτά, όταν προβάλλονται με αναρχικό προσωπείο, εκφράζουν είτε την σύγχυση του φορέα τους, είτε απλά τη διάθεση παραχώρησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, εδάφους στην αριστερά.

Συσπείρωση Αναρχικών

1. **Αναρχική Θεώρηση**, τεύχος 7, *Κοινωνικός ανταγωνισμός και σύγκρουση.*
2. Συγκρούσεις και αριστερή καταστολή κατά την διάρκεια των κοινωνικών συγκρούσεων στην πορεία της 6ης Μάη που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ.

Περί κοινωνικού ανταγωνισμού, καταστολής και ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ «ΟΣΜΩΣΗΣ» μετά των «κοινωνικών κινημάτων»

«Τα πάντα πράξε και τα πάντα φτύσε μονάχα, Μαύρε, Κόκκινος μην είσαι».

Κώστας Βάρναλης

ανταγωνισμό δεν υπάρχουν ευθύγραμμες καταστάσεις.

Μ' άλλα λόγια, το κράτος δεν μπορεί να ταυτιστεί με την κοινωνία, αλλά μπορεί και επιβάλλεται και μέσω της διάχυσης εξουσιαστικών σχέσεων, συμπεριφορών και ιδεολογιών, αλλά και της απορρόφησης των πιο ζωντανών και δημιουργικών ικανοτήτων των ανθρώπων.[1]

Η κατακτητική τάση κάθε μορφής εξουσίας έχει ως αποτέλεσμα την πρόσδεση, τόσο τμημάτων της κοινωνίας, όσο και προσώπων, που μπορεί μέχρι πρότινος να βρίσκονταν ακόμα και σε ανταγωνιστική θέση και στάση.

Το ίδιο πραγματικές, όμως, είναι —εντονότερες μάλιστα σε περιόδους όξυνσης του κοινωνικού ανταγωνισμού— και οι φυγόκεντρες διαθέσεις πολλών ανθρώπων που είναι προσδεμένοι από την εξουσία με διάφορους τρόπους. Οι φυγόκεντρες, όμως, αυτές διαθέσεις δεν εκδηλώνονται ούτε αναπτύσσονται μέσα σε κάποιο κοινωνικό «εργαστήριο», δεν αποτελούν κάποιο αποστειρωμένο προϊόν, που έχει παραχθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία με εξ ίσου συγκεκριμένη ημερομηνία λήξεως.

Έρχονται και συναντιούνται κάθε φορά με όλα τα ζωντανά κοινωνικά κομμάτια που αντιμάχονται την εξουσία και κάθε μορφή ανελευθερίας. Μ' ανθρώπους και συλλογικότητες με ξεχωριστές και κοινές εμπειρίες και διαδρομές. Συναντιούνται, μ' άλλα λόγια, οι κοινωνικοί αγώνες του χθες και του σήμερα, που θα γεννήσουν μέσα στην φωτιά του κοινωνικού πολέμου τις προϋποθέσεις των κοινωνικών συγκρούσεων του αύριο.

Αυτό ακριβώς το γεγονός, όχι μόνο δεν παραβλέπουν οι κρατικοί σχεδιασμοί, αλλά αντίθετα στοχεύουν στην αντιμετώπισή του.

Από την πλευρά τους, οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι προετοιμάζονται γι' αυτές ακριβώς τις «συναντήσεις», όχι βέβαια λίγο πριν αυτές πάρουν μια εντυπωσιακή διάσταση εξ αιτίας μιας συνήθως ασήμαντης αφορμής, αλλά καθημερινά, **καταγράφοντας, αναλύοντας, συνθέτοντας απόψεις και πρακτικές.**

Ειδικότερα η άρνηση, ή η αδυναμία συνεπούς και συνεχούς καταγραφής απόψεων και πρακτικών είτε των αναρχικών, είτε γενικότερα αγωνιζόμενων ανθρώπων αποτελεί **μια ανεκτίμητη παραχώρηση στους εξουσιαστές** και ενισχύει τις κατασταλτικές τους δυνατότητες.

με τα κοινωνικά κινήματα, γίνεται στην κατεύθυνση απορρόφησης μιας όλο και διογκούμενης κοινωνικής δυσαρέσκειας, που ακόμα δεν μπορούν να καλύψουν, ούτε βέβαια και να διαχειριστούν όπως θα ήθελαν, τα λεγόμενα μικρά κόμματα.

Και είναι εξ ίσου προβληματικό να μην καταγράφονται ή να μην συζητιούνται και

να αναλύονται απόψεις και θέσεις, που, είτε προβάλλονται από το ίδιο το κράτος, είτε από τους διάφορους καλλιεργητές κλίματος «καλής γειτονίας» με τον ΣΥΝ.

Αλλά ας ξέρουν οι «απλοί» παρατρεχάμενοι, ότι οι πολιτικές συμφωνίες και τα ανταλλάγματα δίνονται με φειδώ από τους εξουσιαστές και δη τους αριστερούς. Και πάντα με πάσα επιφύλαξη...

τρομοκράτηση όσον το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων. Αφ' ετέρου, **η καταστολή έρχεται να στρέψει ένα σημαντικό κομμάτι των κοινωνικά δραστηριοποιούμενων στους μηχανισμούς και τις διαδικασίες αφομοίωσης και υποταγής.**

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι οι διαδικασίες αφομοίωσης που αναφέρονται, εξελίσσονται σε βάθος χρόνου, και πολλές φορές μάλιστα, είναι δύσκολο, όχι βέβαια και αδύνατο, να εξηγήσει κανείς καταστάσεις, στάσεις και συμπεριφορές μην έχοντας μια συνολικότερη εικόνα.

Το χειρότερο, βέβαια, όπως προαναφέρθηκε, είναι να απαξιώνει κανείς να έχει αυτή την δυνατότητα.

Αλλά, ακόμα και έτσι, αν κανείς ...

τροφή ενώ «εννοείται» ότι υπήρχε και υπάρχει η συλλογική δυνατότητα άντλησης συμπερασμάτων[3] για επικείμενες ή παρούσες τραυματικές καταστάσεις που δύσκολα επουλώνονται.

Στην ίδια ακριβώς βάση γίνεται αποδεκτή και η προσφυγή σε μια αιτηματολογία σχετικά με το ζήτημα των φυλακών και των φυλακισμένων που μάλιστα περιστρέφεται γύρω από μια θεματολογία αποδεκτή διεθνώς εδώ και δεκαετίες από την αριστερά, ένοπλη[4] ή μη.

Σ' αυτή την περίπτωση τα αιτήματα αυτά, όταν προβάλλονται με αναρχικό προσωπείο, εκφράζουν είτε την σύγχυση του φορέα τους, είτε απλά τη διάθεση παραχώρησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, εδάφους στην αριστερά.

Συσπείρωση Αναρχικών

1. **Αναρχική Θεώρηση**, τεύχος 7, *Κοινωνικός ανταγωνισμός και σύγκρουση*.
2. Συγκρούσεις και αριστερή καταστολή κατά την διάρκεια των κοινωνικών συγκρούσεων στην πορεία της 6ης Μάη που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ.
3. **Σάντε Νοταρνικόλα** 1971 απόσπασμα από την «απολογία» του στο δικαστήριο: «Δεν βρίσκομαι εδώ για να μου αναγνωρίσετε ελαφρυντικά, δεν ήρθα εδώ ενώπιον σας για τον λόγο που ωθεί τον κοινό εγκληματία να παρευρίσκεται στις δίκες, δηλαδή να υπερασπίσω τον εαυτό μου σε νομικό επίπεδο ώστε να πετύχω την μείωση της ποινής μου. [...] Εάν λήστεψα τράπεζες, εάν πέθαναν άνθρωποι όχι από το χέρι μου ή λόγω της θέλησής μου, σίγουρα δεν πρέπει να απολογηθώ ενώπιον μιας κοινωνίας που βασίζεται στη ληστεία, στην απάτη και τη βία. Έχω μπροστά μου μια μεροληπτική αστυνομία και ένα φασιστικό νόμο. Έκανα λάθος, δε μπορώ να το αρνηθώ... Η κρίση επαφίεται στο προλεταριάτο, στις μάζες των εκμεταλλευόμενων, στην τάξη μου και από αυτούς ζητώ να κατανοήσουν ότι οι πρά-

μονάχα, Μαύρε, Κόκκινος μην είσαι».

Κώστας Βάρναλης

στειρωμένο προϊόν, που έχει παραχθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία με εξ ίσου συγκεκριμένη ημερομηνία λήξεως.

Έρχονται και συναντιούνται κάθε φορά με όλα τα ζωντανά κοινωνικά κομμάτια που αντιμάχονται την εξουσία και κάθε μορφή ανελευθερίας. Μ' ανθρώπους και συλλογικότητες με ξεχωριστές και κοινές εμπειρίες και διαδρομές. Συναντιούνται, μ' άλλα λόγια, οι κοινωνικοί αγώνες του χθες και του σήμερα, που θα γεννήσουν μέσα στην φωτιά του κοινωνικού πολέμου τις προϋποθέσεις των κοινωνικών συγκρούσεων του αύριο.

Αυτό ακριβώς το γεγονός, όχι μόνο δεν παραβλέπουν οι κρατικοί σχεδιασμοί, αλλά αντίθετα στοχεύουν στην αντιμετώπισή του.

Από την πλευρά τους, οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι προετοιμάζονται γι' αυτές ακριβώς τις «συναντήσεις», όχι βέβαια λίγο πριν αυτές πάρουν μια εντυπωσιακή διάσταση εξ αιτίας μιας συνήθως ασήμαντης αφορμής, αλλά καθημερινά, **καταγράφοντας, αναλύοντας, συνθέτοντας απόψεις και πρακτικές.**

Ειδικότερα η άρνηση, ή η αδυναμία συνεπούς και συνεχούς καταγραφής απόψεων και πρακτικών είτε των αναρχικών, είτε γενικότερα αγωνιζόμενων ανθρώπων αποτελεί **μια ανεκτίμητη παραχώρηση στους εξουσιαστές** και ενισχύει τις κατασταλτικές τους δυνατότητες.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις συνήθως ο κενός χώρος αναπληρώνεται (με ή χωρίς προηγούμενη συμφωνία) από τις «φίλιες» δυνάμεις του «κινήματος», που σπεύδουν να καλύψουν πολιτικά και ιδεολογικά ακόμα και τις όποιες δυναμικές «παρεκκλίσεις».

Η όποια «δυναμικότητα», όμως, πλέον δεν μπαίνει απλά υπό συζήτηση.

Για την ακρίβεια, η μόνη δυναμικότητα που υφίσταται σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι αυτή των «φίλιων» δυνάμεων του «κινήματος», που αυξάνουν την διαπραγματευτική τους ικανότητα με κομμάτια της εξουσίας, με τα οποία ποτέ δεν έκρυψαν ότι συνδιαλέγονται.

Και τί πειράζει, θα πει κανείς, να πριμοδοτηθεί, λόγου χάρη, ο ΣΥΝ και να μπει δυναμωμένος στο Κοινοβούλιο;

να αναλύονται απόψεις και θέσεις, που, είτε προβάλλονται από το ίδιο το κράτος, είτε από τους διάφορους καλλιεργητές κλίματος «καλής γειτονίας» με τον ΣΥΝ.

Αλλά ας ξέρουν οι «απλοί» παρατρεχάμενοι, ότι οι πολιτικές συμφωνίες και τα ανταλλάγματα δίνονται με φειδώ από τους εξουσιαστές και δη τους αριστερούς. Και πάντα με πάσα επιφύλαξη...

Από την πλευρά μας, κατανοούμε πολύ καλά την ανασύνταξη της αριστεράς, κοινοβουλευτικής ή μη, αφ' ενός στην κατεύθυνση μεγαλύτερου μεριδίου της εξουσιαστικής πίττας, αφ' ετέρου απορρόφησης των κοινωνικών κραδασμών και **καταστολής** κάθε ανέλεγκτης κοινωνικής εξεγερτικής δραστηριοποίησης.[2]

Ας δούμε ένα παράδειγμα από το παρελθόν.

Το 1990 ο Μητσοτάκης δήλωνε ότι «δεν υπάρχουν κεκτημένα», για να επαναλάβει ακριβώς το ίδιο πράγμα λίγο αργότερα και ο Γιάνναρος του ΣΥΝ. Θα ξεσπάσουν τα εξεγερτικά γεγονότα μετά την δολοφονία του Τεμπονέρα στις 10 και 11 Γενάρη του 1991. Έντρομοι,, λίγες ημέρες αργότερα, διανοούμενοι, όπως ο Μ. Αναγνωστάκης, μέσα από τις στήλες της Αυγής θα καλέξελίσσονται σε βάθος χρόνου, και πολλές φορές μάλιστα, είναι δύσκολο, όχι βέβαια και αδύνατο, να εξηγήσει κανείς καταστάσεις, στάσεις και συμπεριφορές μην έχοντας μια συνολικότερη εικόνα.

Το χειρότερο, βέβαια, όπως προαναφέρθηκε, είναι να απαξιώνει κανείς να έχει αυτή την δυνατότητα.

Αλλά, ακόμα και έτσι, αν κανείς ανατρέξει στο άμεσο χρονικό διάστημα, που προηγείται κατασταλτικών κινήσεων, θα διακρίνει εύκολα τις προπαρασκευαστικές ενέργειες, τόσο σε πολιτικό, όσο και ιδεολογικό επίπεδο.

Οι κινήσεις που προηγούνται, εκτός των άλλων, δίνουν μεγάλη βαρύτητα στην εξασφάλιση εκείνων των συνθηκών, που θα ελαχιστοποιήσουν τις δυνατότητες κοινωνικών συνθέσεων, και θα προκρίνουν την «αυτάρκεια», τον αυτοπεριορισμό και την αναζήτηση πολιτικής κάλυψης κάθε «παρεκκλίνουσας» πολιτικά δράσης.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, η παραποίηση της πραγματικότητας πολλές φορές θεωρείται ενδεδειγμένη «λύση».

Οι «σκευωρίες» ή οι σκευωρίες θεωρούνται πιο εύπεπτες ή τέλος πάντων καταλληλότερες για να ενεργοποιήσουν δημοκρατικαετίες από την αριστερά, ένοπλη[4] ή μη.

Σ' αυτή την περίπτωση τα αιτήματα αυτά, όταν προβάλλονται με αναρχικό προσωπείο, εκφράζουν είτε την σύγχυση του φορέα τους, είτε απλά τη διάθεση παραχώρησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, εδάφους στην αριστερά.

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. **Αναρχική Θεώρηση**, τεύχος 7, *Κοινωνικός ανταγωνισμός και σύγκρουση*.

2. Συγκρούσεις και αριστερή καταστολή κατά την διάρκεια των κοινωνικών συγκρούσεων στην πορεία της 6ης Μάη που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ.

3. **Σάντε Νοταρνικόλα** 1971 απόσπασμα από την «απολογία» του στο δικαστήριο: «Δεν βρίσκομαι εδώ για να μου αναγνωρίσετε ελαφρυντικά, δεν ήρθα εδώ ενώπιον σας για τον λόγο που ωθεί τον κοινό εγκληματία να παρευρίσκεται στις δίκες, δηλαδή να υπερασπίσω τον εαυτό μου σε νομικό επίπεδο ώστε να πετύχω την μείωση της ποινής μου. [...] Εάν λήστεψα τράπεζες, εάν πέθαναν άνθρωποι όχι από το χέρι μου ή λόγω της θέλησής μου, σίγουρα δεν πρέπει να απολογηθώ ενώπιον μιας κοινωνίας που βασίζεται στη ληστεία, στην απάτη και τη βία. Έχω μπροστά μου μια μεροληπτική αστυνομία και ένα φασιστικό νόμο. Έκανα λάθος, δε μπορώ να το αρνηθώ... Η κρίση επαφίεται στο προλεταριάτο, στις μάζες των εκμεταλλευόμενων, στην τάξη μου και από αυτούς ζητώ να κατανοήσουν ότι οι πράξεις μας ήθελαν να είναι μια απάντηση (και αντίθετα ήταν μια απλή αντίδραση) σε μια ανυπόφορη κατάσταση για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια... **Σε κάποια στιγμή της ζωής μου έδωσα σε αυτή την εξέγερση μια τελείως λανθασμένη διέξοδο όταν δέχθηκα να γίνω ληστής.** [...] Άλλοι καλύτεροι από εμένα που θα έχουν διδαχθεί από τα λάθη μας, θα έρθουν και θα συλλέξουν τη θετική πλευρά της εμπειρίας μας».

4. **Κείμενα και Ντοκουμέντα των Ένοπλων Προλεταριακών Πυρήνων, Ιταλία 1974-1978, εκδ. Parabellum:** «Εξ άλλου, είναι σημαντικό το γεγονός ότι το σύνθημα «να καταστραφούν οι φυλακές» δεν θα υιοθετηθεί από τους ΝΑΡ οι οποίοι υποδεικνύουν ως στόχους τους την κατάργηση των φασιστικών σωφρονιστικών κωδίκων και τον «εκδημοκρατισμό των φυλακών», ενώ έθεσαν το αίτημα της άμεσης κατάργησης **μόνο** των αναμορφωτηρίων ανηλίκων και των δικαστικών ψυχιατρείων».

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ · ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 26 Νοεμβρίου
Πυρκαγιά προκαλείται από εμπρησμό στις 2:50 τα ξημερώματα σε υπαίθρια μάντρα αντιπροσωπείας γαλλικών αυτοκινήτων, σε πάροδο επί της οδού Αντώνη Τρίτση, που οδηγεί στο γήπεδο μπάσκετ του ΠΑΟΚ. Από τη φωτιά καταστρέφονται ολοσχερώς 2 αυτοκίνητα και υφίστανται ζημιές άλλα πέντε.

Παρασκευή 31 Νοεμβρίου
ΠΑΤΡΑ
Αφγανοί μετανάστες δέχονται επίθεση από οδηγό φορτηγού όταν εντοπίζονται κρυμμένοι στο όχημα του. Κατόπιν το φορτηγό επιβιβάζεται στο πλοίο «Λευκά Όρη» της ΑΝΕΚ με προορισμό την Ιταλία. Άμεσα συγκεντρώνονται αφγανοί πρόσφυγες και αλληλέγγυοι, οι οποίοι επιτίθενται με πέτρες στα ΜΑΤ, που ήδη έχουν καταφθάσει.

Πέμπτη 30 Νοεμβρίου
Από τις φυλακές Κομοτηνής ο προφυλακισμένος Β. Μποτζατζής στέλνει το παρακάτω κείμενο:

«Τα ξημερώματα της Δευτέρας 26/11/2007 και ενώ κοιμόμουν στο σπίτι της συντρόφου μου, ένα συμβατικό αυτοκίνητο της ασφάλειας ήρθε και με προσήγαγε στο Αστυνομικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, παίρνοντας μαζί και το αυτοκίνητο. Όπως μου είπαν, κάποιος είχε δει το αυτοκίνητό μου στο σημείο που σημειώθηκε εμπρησμός σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων. Στις 12 το μεσημέρι της ίδιας μέρας, με μια θεαματική επιχείρηση, 20 άνδρες της ασφάλειας και της σήμανσης με οδήγησαν σιδηροδέσμιο στο σπίτι της συντρόφου μου, ώστε να κάνουν έρευνα. Την ίδια στιγμή, μια άλλη ομάδα αστυνομικών έκανε έλεγχο στο σπίτι που μένω με τον αδερφό μου. Το απόγευμα της Τρίτης, στις 17:30 και ενώ δεν μου είχαν επιτρέψει ως τότε καμμιά επαφή με δικηγόρο, μου ανακοινώνουν το κατηγορητήριο. Αυτό περιλαμβάνει 5 κακουρ-

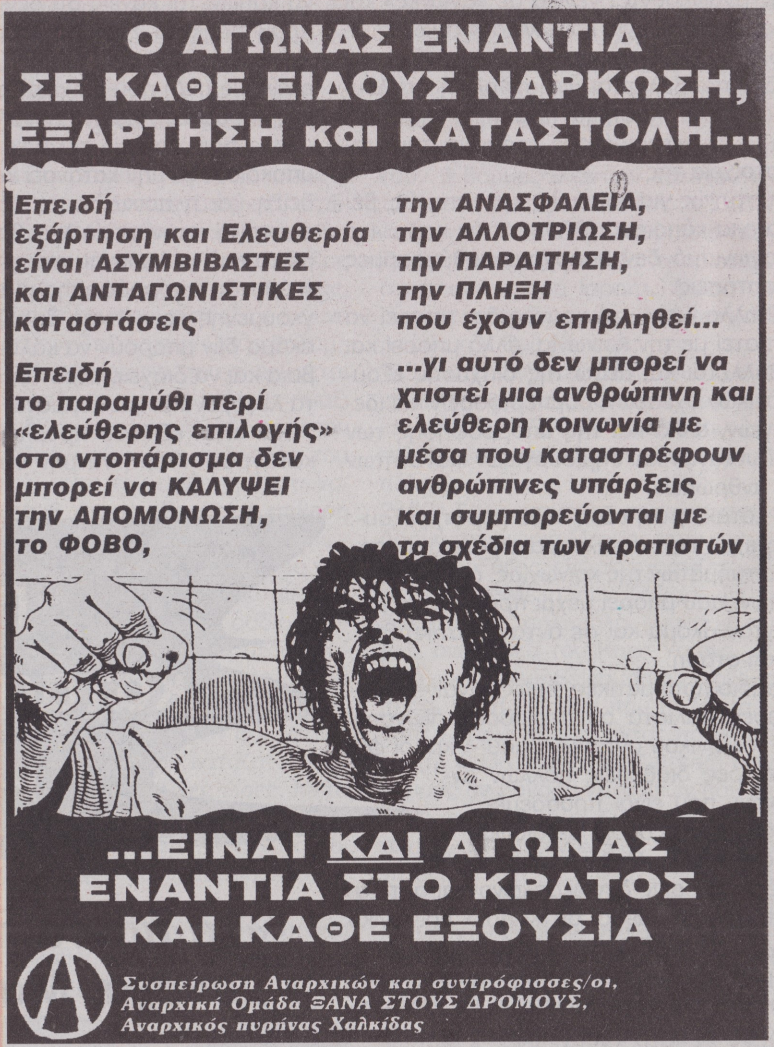
Επίθεση και εισβολή 25 περίπου φασιστοειδών σε σπίτι που κατοικούν πακιστανοί μετανάστες στο Αιγάλεω. Με ρόπαλα και σιδηρολοστούς τραυματίζουν σοβαρά πέντε απ' αυτούς, οι οποίοι οδηγούνται στο νοσοκομείο.

Σάββατο 1 Δεκεμβρίου
ΓΑΛΛΙΑ
Επίθεση μελών της ένοπλης βασκικής αυτονομιστικής οργάνωσης ΕΤΑ, σε μπάτσους με πολιτικά στο Καπ Μπρετόν της νοτιοδυτικής Γαλλίας, οι οποίοι βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία σε σχέση με την οργάνωση. Ό ένας αστυνομικός εκπνέει άμεσα ενώ ο δεύτερος λίγες μέρες αργότερα.

ΒΟΛΟΣ
Η Μουσικοθεατρική παράσταση «Ταξίδι στην ιστορία των ιών της υπακοής» γίνεται στην Κατάληψη Ματσάγγου. Διοργανώνεται από την Κατάληψη Ματσάγγου και τον Θεατρικό κύκλο Ανάπλους.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Στις 1 το μεσημέρι αναρχικοί πραγματοποιούν συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της εφημερίδας ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η συγκέντρωση γίνεται για τη δημοσίευση φωτογραφιών των 3 ατόμων που καταζητούνται με βάση τον τρομοκρατικό νόμο. Γράφονται συνθήματα στο κτίριο, κολλιούνται αφίσες και μοιράζεται κείμενο που υπογράφεται από «Αναρχικούς/Αναρχικές ενάντια στην δημοσιογραφική αλητεία».

Τρίτη 4 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση συντρόφων και συ-

Ασίερ Μπένγκα Λόπες ντε Αρμέτια και η Σαϊόα Σάντσες Ιτουρέγκι, ως ύποπτοι για τη δολοφονία δύο ισπανών μπάτσων στο Σατωνέφ ντε Ραντόν της νοτιοδυτικής Γαλλίας. Η Ιτουρέγκι θεωρείται από τις πιο επικίνδυνες καταζητούμενες μέλη της ΕΤΑ, ενώ στην περιοχή έχουν αναπτυχθεί 1.500 γάλλοι και ισπανοί μπάτσοι για τη σύλληψη και τρίτου υπόπτου.

2008», μοίρασμα εντύπων, κειμένων, τρικάκια και στένσιλ.
Προβολή βίντεο για αλληλεγγύη στους Τσουραπά και Κοντορεβυθάκη γίνεται στην κατάληψη Ματσάγγου, στο Βόλο.

Κυριακή 9 Δεκεμβρίου
Ν. ΚΟΡΕΑ
Διαρροή σημειώνεται μετά τη σύγκρουση του δεξαμενοπλοίου «Hebel Spirit» (147.000 τόνων) με

στέλνει το παρακάτω κείμενο:

«Τα ξημερώματα της Δευτέρας 26/11/2007 και ενώ κοιμόμουν στο σπίτι της συντρόφου μου, ένα συμβατικό αυτοκίνητο της ασφάλειας ήρθε και με προσήγαγε στο Αστυνομικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, παίρνοντας μαζί και το αυτοκίνητο. Όπως μου είπαν, κάποιος είχε δει το αυτοκίνητό μου στο σημείο που σημειώθηκε εμπρησμός σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων. Στις 12 το μεσημέρι της ίδιας μέρας, με μια θεαματική επιχείρηση, 20 άνδρες της ασφάλειας και της σήμανσης με οδήγησαν σιδηροδέσμιο στο σπίτι της συντρόφου μου, ώστε να κάνουν έρευνα. Την ίδια στιγμή, μια άλλη ομάδα αστυνομικών έκανε έλεγχο στο σπίτι που μένω με τον αδερφό μου. Το απόγευμα της Τρίτης, στις 17:30 και ενώ δεν μου είχαν επιτρέψει ως τότε καμμιά επαφή με δικηγόρο, μου ανακοινώνουν το κατηγορητήριο. Αυτό περιλαμβάνει 5 κακουργήματα και 3 πλημμελήματα, και πιο συγκεκριμένα εμπρησμό τελειωμένο και σε απόπειρα, από κοινού και κατ' εξακολούθηση, έκρηξη τελειωμένη και σε απόπειρα, από κοινού και κατ' εξακολούθηση, κατασκευή και κατοχή εκρηκτικού μηχανισμού, διακεκριμένη περίπτωση φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, εγκληματική οργάνωση, τρομοκρατικές πράξεις από κοινού και κατ' εξακολούθηση, παράνομη οπλοκατοχή. Ταυτόχρονα μου είπαν ότι σε μισή ώρα θα περνούσα από τον εισαγγελέα. Παράλληλα μου ανακοίνωσαν ότι για την ίδια υπόθεση καταζητούνται άλλοι 3 αναρχικοί, που αντιμετωπίζουν το ίδιο κατηγορητήριο.

Από την πρώτη στιγμή τούς δήλωσα πως είμαι αναρχικός και πως δεν αποδέχομαι καμμιά κατηγορία.

Είναι περισσότερο από εμφανές ότι η χρονική συγκυρία που συμβαίνουν όλα αυτά δεν είναι καθόλου τυχαία. Σε μια περίοδο αναδιάταξης του ελέγχου και της καταστολής και επίθεσης σε κάθε μορφής δικαιώματα και κοινωνικές κατακτήσεις, το κράτος και οι μηχανισμοί του ενεργοποιούν κάθε δυνατό μέσο για να πετύχουν την εδραίωσή τους. Στην προκειμένη περίπτωση, ποινικοποιώντας πολιτικά φρονήματα και συντροφικές σχέσεις, ενεργοποιούν τον λεγόμενο αντιτρομοκρατικό νόμο και δημιουργούν τον εσωτερικό εχθρό: τους «τρομοκράτες» αναρχικούς. Από κοντά και τα Μ.Μ.Ε. που κομματιάζουν κάθε έννοια αξιοπρέπειας στο βωμό του θεάματος.

Από το βράδυ της Πέμπτης 29/11/2007 βρίσκομαι προφυλακισμένος στις δικαστικές φυλακές Κομοτηνής, περιμένοντας τη δίκη.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι τίποτα δεν τέλειωσε και όλα συνεχίζονται.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ
ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

Βαγγέλης Μποτζατζής, 30/11/2007, Δικαστικές Φυλακές Κομοτηνής

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ Β. ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ ΚΑΙ Σ' ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ

ξω από τα γραφεία της εφημερίδας ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η συγκέντρωση γίνεται για τη δημοσίευση φωτογραφιών των 3 ατόμων που καταζητούνται με βάση τον τρομοκρατικό νόμο. Γράφονται συνθήματα στο κτίριο, κολλιούνται αφίσες και μοιράζεται κείμενο που υπογράφεται από «Αναρχικούς/Αναρχικές ενάντια στην δημοσιογραφική αλητεία».

Τρίτη 4 Δεκεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση συντρόφων και συντροφισσών πραγματοποιείται στη γιορτή αγγέλων που οργανώνει ο δήμος Θεσσαλονίκης. Υψώνεται στον ουρανό της πλατείας Αριστοτέλους με μπαλόνια ένα μαύρο πανό που γράφει «ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ», φωνάζονται συνθήματα, ρίχνονται τρικάκια και γράφονται με σπρέι συνθήματα σ' όλη τη γύρω περιοχή.

Τετάρτη 5 Δεκεμβρίου
ΚΙΝΑ
Στους 105 ανέρχεται ο αριθμός των νεκρών εργατών από την έκρηξη που σημειώνεται σε ανθρακωρυχείο της βόρειας Κίνας. Το πρόσφατο περιστατικό, αποδίδεται σε διαρροή αερίου και έρχεται να προσθέσει έναν ακόμη κρίκο στη μακρά αλυσίδα ανάλογων «δυστυχημάτων» σε ανθρακωρυχεία, ανεβάζοντας τον αριθμό των εργατών που έχουν δολοφονηθεί από την αρχή του έτους σε 3.069.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης, όπου δικάζονται οι 20 συλληφθέντες της πορείας για τον Τόνι. Καλούν η «Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ», «Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στη Φιλοσοφική» και «Το Κοπερτί». Τελικά, η δίκη αναβάλλεται.

ΓΑΛΛΙΑ
Συλλαμβάνονται δύο βάσκοι, ο Ασιέρ Μπένγκα Λόπες ντε Αρμέτια και η Σαϊόα Σάντσες Ιτουρέγκι, ως ύποπτοι για τη δολοφονία δύο ισπανών μπάτσων στο Σατωνέφ ντε Ραντόν της νοτιοδυτικής Γαλλίας. Η Ιτουρέγκι θεωρείται από τις πιο επικίνδυνες καταζητούμενες μέλη της ΕΤΑ, ενώ στην περιοχή έχουν αναπτυχθεί 1.500 γάλλοι και ισπανοί μπάτσοι για τη σύλληψη και τρίτου υπόπτου.

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι, Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

Πέμπτη 6 Δεκεμβρίου
Νεκρός, από υπογλυκαιμικό σοκ, βρίσκεται μετανάστης μέσα σε πλοίο που μετέφερε 204 εξαθλιωμένους ανθρώπους νότια της Κρήτης.

Αντιρατσιστική συγκέντρωση αλληλεγγύης και πορεία γίνεται στο Αιγάλεω μετά τα γεγονότα της 30 Νοέμβρη και ύστερα από κάλεσμα της πρωτοβουλίας αναρχικών Αιγάλεω. Στήνεται μικροφωνική στην πλατεία Λέλας Καραγιάννη, γράφονται συνθήματα, μοιράζονται καίμενα και γίνεται προβολή ενός, μικρής διάρκειας βίντεο για τους νεοναζί. Κατά τις 7.30, ο κόσμος ξεκινά πορεία που με παλμό και συνθήματα καταλήγει μέσω της Ιεράς οδού στο σταθμό του Μετρό του Αιγάλεω.

Σάββατο 8 Δεκεμβρίου
Παρέμβαση από την Ανοιχτή Συνέλευση από το λόφο του Στρέφη και συντρόφων στην συγκέντρωση στο Σύνταγμα για τις κλιματικές αλλαγές που καλούσαν φορείς, οικολογικές οργανώσεις κ.ά. Αναρτώνται πανό "Η κοινωνία της μόλυνσης δεν καθαρίζεται, ανατρέπεται!» και «Αλληλεγγύη στους 27 αγωνιστές που διώκονται για την συμβολική επίθεση στο Καζίνο Μον Παρνές. Δίκη 10 Γενάρη 2008», μοίρασμα εντύπων, κειμένων, τρικάκια και στένσιλ.

Προβολή βίντεο για αλληλεγγύη στους Τσουραπά και Κοντορεβυθάκη γίνεται στην κατάληψη Ματσάγγου, στο Βόλο.

Κυριακή 9 Δεκεμβρίου
Ν. ΚΟΡΕΑ
Διαρροή σημειώνεται μετά τη σύγκρουση του δεξαμενοπλοίου «Hebel Spirit» (147.000 τόνων) με σημαία Χονγκ Κονγκ και ενός πλωτού γερανού 11.800 τόνων. Το πετρέλαιο που διαρρέει καλύπτει έκταση 17 τ.χλμ. στις δυτικές ακτές της Νοτίου Κορέας, περίπου 100 χλμ. νοτιοδυτικά της Σεούλ, δημοφιλή προορισμό τουριστών, περιοχή που περιλαμβάνει ένα εθνικό πάρκο, απειλώντας να προκαλέσει τεράστια οικολογική καταστροφή. Πάνω από 100 πλοία και χιλιάδες άνδρες, εθελοντές και δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας, κινητοποιούνται για να αντιμετωπίσουν τη χειρότερη οικολογική κρίση στην ιστορία της χώρας, τη διαρροή πετρελαίου που έχει μαυρίσει τις ακτές, έχει παγιδεύσει πτηνά και απειλεί την θαλάσσια χλωρίδα και πανίδα σε μεγάλη έκταση.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Συμπλοκές σημειώνονται σε συνοικία της Κωνσταντινούπολης ανάμεσα σε αστυνομικούς και υποστηρικτές του ΡΚΚ, στη διάρκεια διαδήλωσης που δεν είχε λάβει την έγκριση των Αρχών. Περίπου 200 διαδηλωτές φωνάζουν συνθήματα και πετούν πέτρες και κοκτέιλ μολότοφ σε αστυνομικούς που επεμβαίνουν για να διαλύσουν τη διαδήλωση.

Δευτέρα 10 Δεκεμβρίου
Συλλαμβάνονται 113 μετανάστες

στην Ψέριμο, ανάμεσά τους και οι διακινητές. Το σκάφος που τους μετέφερε από Τουρκία ρυμουλκείται στην Κάλυμνο.

Τρίτη 11 Δεκεμβρίου
Συγκέντρωση μετά από κάλεσμα της Ανοιχτής Συνέλευσης από το λόφο του Στρέφη γίνεται έξω από το ξενοδοχείο Parnis Palace στη Λεωφόρο Πάρνηθας στο Μενίδι, όπου πραγματοποιείται ημερίδα υπό την αιγίδα του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού Δρυμού Πάρνηθας, με θέμα την «Αποκατάσταση του Δασικού Οικοσυστήματος της Πάρνηθας μετά την πυρκαγιά».
Οι σύντροφοι/σσες συγκεντρώνονται μπροστά στην είσοδο του ξενοδοχείου και απλώνουν πανό που γράφουν: Αντίσταση στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία, ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ και Αλληλεγγύη στους 27 αγωνιστές που διώκονται για τη συμβολική επίθεση στο καζίνο Μον Παρνές. Διαβάζονται κείμενα, και πε-

τάγονται τρικάκια, ενώ μετά από λίγο παρατάσσονται διμοιρίες περιπολικά και ΟΠΚΕ σε όλη την έκταση δίπλα και απέναντι από το ξενοδοχείο.
Ο Σουφλιάς που επρόκειτο να παραστεί στην ημερίδα προφασίζεται υπηρεσιακούς λόγους και δεν πηγαίνει. Ύστερα από δίωρη πα-

Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου
Μεγάλες πορείες πραγματοποιούνται ενάντια στο επικείμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο σε Αθήνα (βλ. σελ. 4), Θεσ/νίκη και άλλες πόλεις.

Στη Θεσ/νίκη σχηματίζεται αναρχικό αντιεξουσιαστικό μπλοκ πίσω από το πανό της ΕΣΕ. Σε όλη τη διάρκεια φωνάζονται και γράφονται συνθήματα με σπρέι σε τοίχους. Πετιούνται τρικάκια και κολλιούνται αυτοκόλλητα κατά μήκος της διαδρομής που κινείται η πορεία. Στην Εγνατία γίνεται επίθεση με πέτρες σε μια Εμπορική τράπεζα, ενώ στην Αγ. Δημητρίου διαδηλωτές βάζουν φωτιά σε ένα καφάο κάμερας. Η πορεία καταλήγει στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης όπου και διαλύεται.

Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στη Χ. Τομίδου, με μικροφωνική στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, καλείται από το Κατειλημμένο Στέκι Ναδίρ.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Σε διπλή επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό φυλάκιο σκοτώνονται 7 στρατιώτες.

Επίθεση ομάδας ατόμων στα γραφεία Φίλων της ΕΛ.ΑΣ. στο Αιγάλεω, που προξενούν φθορές. Ο υπεύθυνος των γραφείων πυροβολάει στον αέρα και «συλλαμβάνει» ένα άτομο, το οποίο παραδίδει στους μπάτσους.

Παρέμβαση σε ημερίδα του δικηγορικού συλλόγου Αθηνών από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές που υψώνουν πανό μέσα στην αίθουσα και φωνάζουν συνθήματα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ Μ. ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ Χ. ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ, ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΚΕΛΙΑ

Ξεκινά διήμερο εκδηλώσεων για την συμπλήρωση ενός χρόνο από την κατάληψη του κτήματος Πραπόπουλου στο Χαλάνδρι.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Τέσσερις αντάρτες εγκλωβίζονται σε κτίριο κατά τη διάρκεια βραδινής επιχείρησης των μπάτσων στην πρωτεύουσα Τζοκάρ. Οι μπάτσοι προσπαθούν να εισβάλουν σε διαμέρισμα ενός κτιρίου στην περιοχή Avtorhanov, αλλά συναντούν την αντίσταση των μουτζαχεντίν. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και άλλοι τραυματίζονται, οι οποίοι μαζί με τους υπόλοιπους διαφεύγουν. Στη συνέχεια επιστρέφουν μαζί με άρματα στα οποία επιβαίνουν ρώσοι. Η μάχη κρατάει περί τις 10 ώρες, αφού οι τρεις που είναι εγκλωβισμένοι αρνούνται να παραδοθούν. Μέχρι το πρωί σκοτώνονται έξι (σύμφωνα με άλλες πληροφορίες 10) μπάτσοι και 9 τραυματίζονται, ενώ σκοτώνονται οι τρεις αντάρτες, οι Rizvan Mikhailov, Aslambek Elisultanov, Ali Hajiyev και μία γυναίκα, η Malika Dadasheva. Μετά το τέλος της μάχης οι συμμορίτες της FSB εισέρχονται στο κτίριο

κούς κοντά στις ακτές του τουριστικού θερέτρου του Μπόντρουμ (Αλικαρνασσού), όπου είχε ανατραπεί βάρκα μήκους έξι μέτρων στην οποία στριμώχνονταν 17 άτομα. Οι υπόλοιποι εννέα που επέβαιναν στη βάρκα, (επτά Αφγανοί, ένας Πακιστανός και ο Τούρκος καπετάνιος, διασώζονται κολυμπώντας.

Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου
Συμβολική κατάληψη αλληλεγγύης στη Χ. Τονίδου, που παραμένει προφυλακισμένη για τις συγκρούσεις της ΔΕΘ, πραγματοποιείται στην πρυτανεία του Αριστοτελείου στη Θεσσαλονίκη.

ΠΑΤΡΑ
Προβολή βίντεο και Συζήτηση με θέμα «Μετανάστες χωρίς χαρτιά και αλληλεγγύη σε αυτούς» γίνεται στο παράρτημα του πανεπιστημίου. Η εκδήλωση οργανώνεται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της Παλιάς Πόλης.

ΝΑΞΟΣ
Εκδήλωση με προβολή και συζήτηση με θέμα: «ΑΝΑΠΤΥΞΗ, Παραμύθι για τους πολλούς, Μπίζνες για τους λίγους» γίνεται στο Στέκι της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας, στην Παραλία.

να δικαστεί από το ειδικό δικαστήριο στο Γκουαντανάμο, καθώς δεν θεωρείται αιχμάλωτος πολέμου, βάσει της περσινής νομοθετικής πράξης στις ΗΠΑ με την οποία μπορούν να δικάζονται μη αμερικανοί για τρομοκρατία στο «ειδικό δικαστήριο για εγκλήματα πολέμου»(!) που έχει στηθεί στη βάση στην Κούβα.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Πυρπολείται καφάο κάμερας έξω από τα πανεπιστήμια.

Κατάληψη των γραφείων της ΕΣΗΕΜΘ στη Θεσσαλονίκη πραγματοποιείται για αλληλεγγύη στο Β. Μποτζαζή και τους 3 διωκόμενους.

Σάββατο 22 Δεκεμβρίου
Πορεία αλληλεγγύης στο Β. Μποτζαζή, που βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Κομοτηνής, γίνεται έξω από τις φυλακές και μέσα στην πόλη. Καλούν οι: κατάληψη Terra Incognita, κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ, αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στη Φιλοσοφική, κατάληψη ορφανοτροφείου, συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών σε Κοζάνη-Πτολεμαΐδα, κατειλημμένο στέκι Ναδίρ, κατάληψη Δέλτα, σύντροφοι/ισσες

τάγονται τρικάκια, ενώ μετά από λίγο παρατάσσονται διμοιρίες περιπολικά και ΟΠΚΕ σε όλη την έκταση δίπλα και απέναντι από το ξενοδοχείο.
Ο Σουφλιάς που επρόκειτο να παραστεί στην ημερίδα προφασίζεται υπηρεσιακούς λόγους και δεν πηγαίνει. Ύστερα από δίωρη παρουσία, η συγκέντρωση λήγει ομαλά. Κατά την αποχώρηση γράφονται συνθήματα στην λεωφόρο Πάρνηθας.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Διπλή βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας με στόχο εγκαταστάσεις του ΟΗΕ (κτίριο ύπατης αρμοστείας για τους πρόσφυγες) και το Συνταγματικό Δικαστήριο στην πρωτεύουσα Αλγέρι προκαλεί το θάνατο 67 ατόμων, μεταξύ των οποίων 10 υπάλληλοι του ΟΗΕ, μπάτσοι και φοιτητές νομικής. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αλ-Κάιντα στο Μάγκρεμπ», λέγοντας ότι χτυπάει «τους σταυροφόρους και τους πράκτορές τους, τους σκλάβους στην Αμερική και τους γιους της Γαλλίας». Αναφέρει ότι δύο μέλη της, οι Abdul Rahman Al Aasmi και Ami Ibrahim Abou Othman, οδήγησαν παγιδευμένα αυτοκίνητα δίπλα στους στόχους και ότι συνολικά 110 άτομα πέθαναν στις επιθέσεις.

Συλλαμβάνονται 22 αφγανοί μετανάστες και ο διακινητής, οδηγός νταλίκας, κοντά στην Κόρινθο.

ΙΝΓΚΟΥΣΕΤΙΑ
Σκοτώνεται ένας μπάτσος σε αυτοκινητόδρομο, στο χωριό Barsuki, από επίθεση ανταρτών.

νται 7 στρατιώτες.

Επίθεση ομάδας ατόμων στα γραφεία Φίλων της ΕΛ.ΑΣ. στο Αιγάλεω, που προξενούν φθορές. Ο υπεύθυνος των γραφείων πυροβολάει στον αέρα και «συλλαμβάνει» ένα άτομο, το οποίο παραδίδει στους μπάτσους.

Παρέμβαση σε ημερίδα του δικηγορικού συλλόγου Αθηνών από αναρχικούς κι αντιεξουσιαστές που υψώνουν πανό μέσα στην αίθουσα και φωνάζουν συνθήματα.

Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου
Συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης για τον Β. Μποτζατζή και τους άλλους 3 διωκόμενους της Θεσσαλονίκης, γίνεται στο Πολυτεχνείο του ΑΠΘ, από την «Κατάληψη Terra Incognita» και τη «Street Attack».

Συναυλία αλληλεγγύης με την Ωχρά Σπειροχαίτη γίνεται στην Villa Amalias.

Συζητείται στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων η παράταση ή διακοπή της προφυλάκισης των αγωνιστών Τσουραπά και Κοντορεβυθάκη. Η απόφαση πρόκειται να εκδοθεί μέχρι τέλος του έτους.

Αναβάλλεται επ' αόριστον η δίκη των συλληφθέντων στην πορεία της 12 Δεκέμβρη στην Αθήνα.

Σάββατο 15 Δεκεμβρίου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Διαδήλωση 3.000 περίπου ανθρώπων γίνεται στο Αμβούργο, ενάντια «στην τρέλα της ασφάλειας και το κράτος παρακολούθησης». Ξεσπούν συγκρούσεις όταν διαδηλωτές επιτίθενται σε τράπεζες και βάζουν φωτιά σε οδοφράγματα. Γίνεται χρήση αντλιών νερού και συλλαμβάνονται περίπου 50 άτομα.

κρατάει περί τις 10 ώρες, αφού οι τρεις που είναι εγκλωβισμένοι αρνούνται να παραδοθούν. Μέχρι το πρωί σκοτώνονται έξι (σύμφωνα με άλλες πληροφορίες 10) μπάτσοι και 9 τραυματίζονται, ενώ σκοτώνονται οι τρεις αντάρτες, οι Rizvan Mikhailov, Aslambek Elisultanov, Ali Hajiyev και μία γυναίκα, η Malika Dadasheva. Μετά το τέλος της μάχης οι συμμορίτες της FSB εισέρχονται στο κτίριο

και βιντεοσκοπούν το χώρο. Σύμφωνα με άλλες πληροφορίες, η γυναίκα δεν συμμετείχε στην ομάδα των ανταρτών, αλλά έμενε σε κάποιο από τα διαμερίσματα.

Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση αυτοκτονίας σε στρατιωτικό φυλάκιο στην πόλη Kohat έχει ως αποτέλεσμα τουλάχιστον 21 νεκρούς και πολλούς τραυματίες.

Τρίτη 18 Δεκεμβρίου
ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Έκρηξη βόμβας σημειώνεται, την ώρα που περνάει αυτοκινητοπομπή που συνοδεύει κρατούμενους σε δικαστήριο. Σκοτώνεται ένας υπάλληλος φυλακών.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Άλλο ένα πτώμα ανασύρεται στις νοτιοανατολικές ακτές της Τουρκίας, ανεβάζοντας σε οκτώ τον συνολικό αριθμό των νεκρών μεταναστών από το νέο ναυάγιο βάρκας που μετέφερε μετνάστες. Το πτώμα βρίσκεται από λιμενι-

Προβολή βίντεο και Συζήτηση με θέμα «Μετανάστες χωρίς χαρτιά και αλληλεγγύη σε αυτούς» γίνεται στο παράρτημα του πανεπιστημίου. Η εκδήλωση οργανώνεται από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της Παλιάς Πόλης.

ΝΑΞΟΣ
Εκδήλωση με προβολή και συζήτηση με θέμα: «ΑΝΑΠΤΥΞΗ, Παραμύθι για τους πολλούς, Μπίζνες για τους λίγους» γίνεται στο Στέκι της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας, στην Παραλία.

Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου
Εμπρησμός σε αυτοκίνητο του δήμου Συκεών στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα σε εφημερίδα ο «Αναρχικός Πυρήνας» λέγοντας: «Ο εμπρησμός του αυτοκινήτου του Δήμου Συκεών έγινε ως ελάχιστη απάντηση στην άδικη προφυλάκιση του Βαγγέλη Μποτζατζή και ως ένδειξη αλληλεγγύης στους τρεις συντρόφους που διώκονται από το κράτος καταστολής και τη μόνη τρομοκρατική οργάνωση ΕΛ.ΑΣ. - Ελληνική Αστυνομία».

Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στο Β. Μποτζατζή και τους τρεις διωκόμενους της Θεσσαλονίκης, πραγματοποιείται σε κεντρικούς δρόμους της πόλης.

Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου
ΒΟΛΟΣ
Εμπρησμός σε μηχάνημα τράπεζας στη συμβολή των οδών Ιωλκού και Κωνσταντά.

Αποφυλακίζεται με περιοριστικούς όρους η Χ. Τονίδου.

ΗΠΑ
Στρατιωτικός δικαστής στις ΗΠΑ αποφαίνεται ότι ο Σαλίμ Αχμέντ Χαμντάν, προσωπικός οδηγός και φύλακας του Μπιν Λάντεν, μπορεί

Σάββατο 22 Δεκεμβρίου
Πορεία αλληλεγγύης στο Β. Μποτζατζή, που βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Κομοτηνής, γίνεται έξω από τις φυλακές και μέσα στην πόλη. Καλούν οι: κατάληψη Terra Incognita, κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ, αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στη Φιλοσοφική, κατάληψη ορφανοτροφείου, συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών σε Κοζάνη-Πτολεμαΐδα, κατειλημμένο στέκι Ναδίρ, κατάληψη Δέλτα, σύντροφοι/ισσες.

Δευτέρα 24 Δεκεμβρίου
Απόπειρα εμπρησμού σημειώνεται στην είσοδο του Θερσίτη στο Ίλιον στην Αττική, 6 μήνες μετά την τελευταία.

Εμπρησμός σε μηχάνημα της τράπεζας Κύπρου στην οδό Ακαδημίας στην Αθήνα.

Σύντροφοι/σσες, φίλοι και φίλες,

Άλλος ένας συμβατικός χρονικός κύκλος αρχίζει...
Στο χέρι όλων μας είναι να αναπτύξουμε την συγκρουσιακή, εξεγερτική και, μόνιμα ασυμβίβαστη, αντικρατική δράση.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Νέους οικισμούς ετοιμάζουν οι κατοχικοί, σε αντάλλαγμα για τη γενναιοδωρία που δείχνουν προς τον πρόεδρο Αμπάς, μετά τη συμφωνία της Ανάπολις. Οι συμφωνίες και οι συνδιασκέψεις των εξουσιαστών όπως πάντα οδηγούν στην καταστροφή του αγωνιζόμενων και του ίδιου του ανθρώπινου γένους… Την ίδια ώρα που τα πετροδολάρια αγοράζουν συνειδήσεις και οι πουλημένες αραβικές κυβερνήσεις σιωπούν απέναντι στα συνεχιζόμενα εγκλήματα στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη.

25/11: Δύο παλαιστίνιοι μαχητές δολοφονούνται από κατοχικούς στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας κατά τη διάρκεια επιδρομής.

27/11: Ισραηλινό Απάτσι εκτοξεύει 3 πυραύλους εναντίον μαχητών των Ταξιαρχιών

λώνουν στη Ράφα ενάντια στα μέτρα αποκλεισμού. Παρόμοιες διαδηλώσεις γίνονται σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Λωρίδας της Γάζας. Μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam συγκρούονται με κατοχικούς και τραυματίζουν 4 απ' αυτούς. Είχε προηγηθεί επίθεση με 8 ρουκέτες και 2 όλμους εναντίον κατοχικών κοντά στο χωριό al Qarara.

1/12: Σκοτώνονται 5 μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam από αεροπορική επιδρομή ανατολικά του Khan Younis. Σε αντίποινα, οι Ταξιαρχίες Εθνικής Αντίστασης πυροδοτούν 2 βόμβες εναντίον κατοχικών ανατολικά του Johr al-Deek. Σε επίθεση κατοχικών από αέρος τραυματίζονται 3 μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam.

2/12: Ένοπλες συμπλοκές στη Ναμπλούς, κατά τις οποίες κατοχικοί απαγάγουν έναν παλαιστίνιο από τον καταυλισμό Balata. Συντονισμένη επίθεση από τις Ταξιαρχίες Qassam, τις Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά και τις Ταξιαρχίες Salahudin εναντίον του περάσματος και του κιμπούτζ στο Nahal Oz με 34 όλμους, όπου τραυματίζονται 4 κατοχικοί. Εκπρόσωπος του Αμπάς χαρακτηρίζει την πράξη αυτή «ανεύθυνη».

3/12: Ισραηλινό σκάφος δέχεται επίθεση με ρουκέτα από τις Ταξιαρχίες Qassam, ανοικτά της Beit Lahia. Το Ισραήλ απελευθερώνει 430 κρατούμενους, των οποίων η ποινή έληγε μέσα στο 2008, ενώ τις τελευταίες 24 ώρες έχει συλλάβει άλλους 50. Σκοτώνονται 4 μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam σε συγκρούσεις με κατοχικούς σε περιοχές της Λωρίδας.

9/12: Ένα βρέφος και ένας ηλικιωμένος πεθαίνουν από έλλειψη ιατρικής περίθαλψης.

12/12: Επιδρομή κατοχικών στη Λωρίδα της Γάζας από εδάφους και αέρος. Σκοτώνονται 3 μέλη της Ισλαμικής Τζιχάντ και άλλοι 2 μαχητές. Στο Khan Younis γίνονται συμπλοκές, κατά τις οποίες τραυματίζονται 2 κατοχικοί από επίθεση με ρουκέτα σε άρμα. Οι Ταξιαρχίες Qassam αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη ρουκέτα, η οποία είναι η πρώτη που διαπερνά τη θωράκιση των αρμάτων Mirkava.

13/12: Σε αεροπορική επίθεση εναντίον αυτοκινήτου στη γειτονιά Zaitoun της Γάζας σκοτώνονται 3 παλαιστίνιοι. Αποφυλακίζεται ο δήμαρχος της Ραμάλα, που πρόσκει-

16/12: Παλαιστινιακός πύραυλος πέφτει πάνω σε ισραηλινή βάση στις νότιες περιοχές της Λωρίδας της Γάζας, αλλά δεν αναφέρονται απώλειες, ενώ ισραηλινά ΜΜΕ αναφέρουν ότι πολλοί ισραηλινοί υπέστησαν σοκ.

17/12: Σε 1.200 ανέρχονται οι παλαιστίνιοι που έχουν απαχθεί από τις συμμορίες του Αμπάς στη Δυτική Όχθη τους τελευταίους 6 μήνες, σύμφωνα με ανακοίνωση εκπροσώπου της Χαμάς. Αεροπορική επίθεση εξαπολύουν οι κατοχικοί στη Λωρίδα της Γάζας με αποτέλεσμα 10 νεκρούς παλαιστινίους. Ανάμεσα τους βρίσκεται νεκρός και ο γενικός διοικητής των Ταξιαρχιών Quds (Ισλαμικής Τζιχάντ) Majed Harazin, που σκοτώνεται όταν δέχεται επίθεση με πύραυλο το αμάξι στο οποίο επέβαινε στη συνοικία Nasr στην πόλη της Γάζας, καθώς και ο βοηθός του Jihad Dahir. Σ' αυτή την επίθεση σκοτώνονται συνολικά 6 άτομα. Σε άλλη επίθεση σκοτώνονται τρία μέλη των Ταξιαρχιών Quds κοντά σε τζαμί στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας, ενώ άλλο μέλος τους σκοτώνεται στη βόρεια Δυτική Όχθη. Ο ραδιοφωνικός σταθμός του ισραηλινού στρατού αναφέρει ότι η υπηρεσία Σιν Μπετ του στρατού ίσως έχει διεισδύσει στην Ισλαμική Τζιχάντ, γεγονός που ερμηνεύει και τη δολοφονία μελών της οργάνωσης, που καταζητούνταν εδώ και χρόνια, μέσα σε λίγες ώρες. Μετά τις δολοφονικές επιθέσεις του κατοχικού στρατού, χιλιάδες παλαιστίνιοι ξεχύνονται στους δρόμους της Γάζας πυροβολώντας στον αέρα.

Εκπρόσωπος του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) δηλώνει ότι «τέτοια συνέδρια (εννοεί το συ-

κτοξεύουν 7 όλμους σε ισραηλινό φυλάκιο στο πέρασμα Karm Abu Salem, αμέσως μετά την επίθεση με πυροβολισμούς σε κατοχικούς στην περιοχή. Σε επίθεση από αέρος νότια της Γάζας σκοτώνονται 2 παλαιστίνιοι λιμενοφύλακες και τραυματίζονται άλλοι. Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν 5 βόμβες εναντίον κατοχικών οχημάτων στο πέρασμα Kisovim. Επίθεση των Ταξιαρχιών Quds με πύραυλο στη βάση Zakim, κατά την οποία τραυματίζονται 5 στρατιωτίνες του Ισραήλ. Άλλες ρουκέτες ρίχνονται στο Sderot, το Askalan και στο πέρασμα του Beit Hanoun.

19/12: Δύο ανήλικες πεθαίνουν από έλλειψη ιατρικής περίθαλψης. Είναι συνολικά 43 οι νεκροί στη Γάζα από τα μέσα Ιουνίου που επιβλήθηκε ο απάνθρωπος αποκλεισμός της πόλης.

20/12: Τρεις μαχητές σκοτώνονται σε επιδρομή στο χωριό Masdar στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας, ενώ τραυματίζεται ένας κατοχικός. Μέλη των Ταξιαρχιών Qassam βάλλουν με πολυβόλα εναντίον ελικοπτέρων ανατολικά του Khan Younis. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν ένα πύραυλο στο Sderot που πέφτει σε κυβερνητικό κτίριο προκαλώντας πανικό στην περιοχή. Οι Ταξιαρχίες Qassam ρίχνουν 21 όλμους σε μονάδα κατοχικών που εισέβαλε στην κεντρική Γάζα. Τραυματίζονται 6 κατοχικοί σε συμπλοκές με παλαιστίνιους μαχητές.

21/12: Τραυματίζονται 2 κατοχικοί από βόμβα στην άκρη δρόμου στη Λωρίδα της Γάζας, κατά τη διάρκεια περιπολίας. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Ταξιαρχίες Quds, λέγοντας ότι πυροδότησαν δύο βόμβες. Το τελευταίο 24ωρο έχουν σκοτωθεί 9 παλαιστίνιοι και τραυματιστεί 24.

22/12: Ισραηλινές υπηρεσίες πληροφοριών παραδέχονται πως δεν έχουν στοιχεία για την τύχη του κατοχικού Gilad Shalit που αιχμαλωτίστηκε από παλαιστινιακές οργανώσεις πριν από 18 μήνες. Σε αντάλλαγμα για την απελευθέρωσή του είχε ζητηθεί η απελευθέρωση των γυναικών και παιδιών που κρατούνται σε ισραηλινές φυλακές.

24/12: Δύο μαχητές της Χαμάς δολοφονούνται στη Λωρίδα της Γάζας, μετά από αεροπορική επιδρομή.

25/11: Δύο παλαιστίνιοι μαχητές δολοφονούνται από κατοχικούς στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας κατά τη διάρκεια επιδρομής.
27/11: Ισραηλινό Απάτσι εκτοξεύει 3 πυραύλους εναντίον μαχητών των Ταξιαρχιών Qassam που στήνουν ενέδρα σε κατοχικούς στη Τζαμπαλίγια. Μαχητής των Ταξιαρχιών Qassam σκοτώνεται κατά τη διάρκεια συμπλοκής με κατοχικούς στη Ράφα. Κατοχικοί εισβάλουν στις 4 τα ξημερώματα στην περιοχή της Ράφα και απαγάγουν 12 παλαιστινίους από το χωριό Shoka αφού τραυματίζουν 5 απ' αυτούς. Τρία αδέρφια απαγάγονται επίσης στη Nadha, ανατολικά της Ράφα. Κατοχικοί καταστρέφουν σπίτια και καλλιέργειες. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahudin εκτοξεύουν 20 αυτοσχέδιους όλμους σε φυλάκιο στο Nahal Oz. Κατοχικοί μεταμφιεσμένοι σε μικροπωλητές απαγάγουν έναν παλαιστίνιο στην Ιεριχώ και άλλους 11 στο χωριό Zawata.
28/11: Δεκάδες παλαιστίνιοι τραυματίζονται και πάνω από 100 συλλαμβάνονται σε συγκρούσεις με την αστυνομία του Αμπάς, κατά τη διάρκεια της κηδείας του παλαιστινίου που σκοτώθηκε στη διαδήλωση στο Αλ Καλίλ (Δυτική Όχθη) ενάντια στη σύνοδο στην Ανάπολις, όταν ένοπλοι άνοιξαν πυρ εναντίον διαδηλωτών. Δύο μέλη της Χαμάς βρίσκονται νεκρά μετά από αεροπορική επιδρομή. Γίνεται γνωστό ότι 45 παλαιστίνιοι πέθαναν τους τελευταίους 6 μήνες από έλλειψη ιατρικής περίθαλψης. Η βρετανική κυβέρνηση σχεδιάζει την επί πλέον χρηματοδότηση της συμμορίας του Αμπάς στη Δυτική Όχθη με μισό δισ. δολάρια. Επίθεση με ισραηλινά ελικόπτερα εναντίον μαχητών των Ταξιαρχιών Qassam γίνεται στο Khan Younis.
29/11: Δύο μέλη της πρόσφατα δημιουργηθείσας λιμενοφυλακής της Γάζας σκοτώνονται μετά από επίθεση ισραηλινού πλοιαρίου στο Khan Younis.
30/11: Δεκάδες χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδη-

θαίνουν από έλλειψη ιατρικής περίθαλψης.
12/12: Επιδρομή κατοχικών στη Λωρίδα της Γάζας από εδάφους και αέρος. Σκοτώνονται 3 μέλη της Ισλαμικής Τζιχάντ και άλλοι 2 μαχητές. Στο Khan Younis γίνονται συμπλοκές, κατά τις οποίες τραυματίζονται 2 κατοχικοί από επίθεση με ρουκέτα σε άρμα. Οι Ταξιαρχίες Qassam αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη ρουκέτα, η οποία είναι η πρώτη που διαπερνά τη θωράκιση των αρμάτων Mirkava.
13/12: Σε αεροπορική επίθεση εναντίον αυτοκινήτου στη γειτονιά Zaitoun της Γάζας σκοτώνονται 3 παλαιστίνιοι. Αποφυλακίζεται ο δήμαρχος της Ραμάλα, που πρόσκειται στη Χαμάς, μετά από 6 χρόνια φυλάκισης.
14/12: Εκπρόσωπος του υπουργείου εσωτερικών δηλώνει ότι μέλος της Φατάχ πέταξε χειροβομβίδα στην κηδεία μέλους των Ταξιαρχιών Quds, με αποτέλεσμα να πεθάνουν τρία άτομα.
15/12: Συλλαμβάνονται 26 μέλη της Χαμάς στη Δυτική Όχθη από την αστυνομία του Αμπάς. Συλλαμβάνονται 2 μέλη της Φατάχ που κουβαλούν βόμβες ισραηλινής κατασκευής, τις οποίες πιστεύεται ότι θα πυροδοτούσαν κατά τη διάρκεια των εορτασμών για την 20η επέτειο από την ίδρυση της Χαμάς. Την ίδια ώρα, σε απαγόρευση τίθενται οι εορταστικές εκδηλώσεις γι' αυτή την επέτειο στη Δυτική Όχθη (όπου κυριαρχεί η Φατάχ), κίνηση την οποία αποδοκιμάζουν παλαιστίνιοι κρατούμενοι με ανακοίνωσή τους. Η εφημερίδα New York Daily News αναφέρει ότι μπάτσοι της Φατάχ εκπαιδεύονται σε Μόσχα, Γαλλία, Γερμανία και Αλγερία με σκοπό να αντιμετωπίσουν τη Χαμάς, σε περίπτωση που εκδηλωθούν συγκρούσεις στη Δυτική Όχθη.

δηλώνει ότι «τέτοια συνέδρια (εννοεί το συ-

νέδριο των χωρών δωρητών οικονομικής βοήθειας στην Παλαιστίνη, που γίνεται στο Παρίσι) στοχεύουν στο να καλύψουν την ισραηλινή άρνηση των εθνικών δικαιωμάτων που γίνεται με τη στήριξη των ΗΠΑ. Σαν εκτοπισμένοι, έχουμε δικαίωμα να επιστρέψουμε, να αποκαταστήσουμε την Ιερουσαλήμ και να απελευθερώσουμε τη γη μας από τους κατακτητές, αυτή είναι η ουσία του παλαιστινιακού θέματος».
Το DFLP, το PFLP και η Ισλαμική Τζιχάντ καλούν Χαμάς και Φατάχ να απελευθερώσουν εκατέρωθεν τους αιχμαλώτους τους και να σταματήσουν τη διαμάχη. Η Χαμάς σε ανακοίνωσή της αποδοκιμάζει την ανακοίνωση αυτή, λέγοντας ότι δεν είναι ισορροπημένη και ότι δεν μπορούν να συγκριθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι της Χαμάς στη Δυτική Όχθη με τους εγκληματίες και διακινητές ναρκωτικών που συλλαμβάνονται στη Γάζα.
Οι Ταξιαρχίες Qassam πυροδοτούν αργά τη νύχτα 4 βόμβες εναντίον κατοχικών οχημάτων στο πέρασμα Sreij. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, οι Ταξιαρχίες Quds και οι Φρουροί του Ακσά από κοινού εκτοξεύουν 2 αυτοσχέδιους πύραυλους στο Askalan. Άλλος πύραυλος εκτοξεύεται στο ίδιο σημείο από κοινού από τις Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa και Ακσά.
18/12: Σε ανακοίνωσή τους παλαιστινιακές οργανώσεις δηλώνουν ανοιχτές σε νέες επιθέσεις αυτοκτονίας, ενώ καταγγέλλουν τις νέες δολοφονίες ως πρόορτιο της προδοτικής συνδιάσκεψης στην Ανάπολις στις ΗΠΑ και το συνέδριο των δωρητών στο Παρίσι. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin ε-

η αναλαμβάνουν οι Ταξιαρχίες Quds, λέγοντας ότι πυροδότησαν δύο βόμβες. Το τελευταίο 24ωρο έχουν σκοτωθεί 9 παλαιστίνιοι και τραυματιστεί 24.
22/12: Ισραηλινές υπηρεσίες πληροφοριών παραδέχονται πως δεν έχουν στοιχεία για την τύχη του κατοχικού Gilad Shalit που αιχμαλωτίστηκε από παλαιστινιακές οργανώσεις πριν από 18 μήνες. Σε αντάλλαγμα για την απελευθέρωσή του είχε ζητηθεί η απελευθέρωση των γυναικών και παιδιών που κρατούνται σε ισραηλινές φυλακές.
24/12: Δύο μαχητές της Χαμάς δολοφονούνται στη Λωρίδα της Γάζας, μετά από αεροπορική επιδρομή.
25/12: Δύο παλαιστίνιοι τραυματίζονται όταν ισραηλινό ελικόπτερο ρίχνει πύραυλο στην περιοχή Sheikh Ayed.
26/12: Συλλαμβάνονται 12 παλαιστίνιοι σε περιοχές της Δυτικής Όχθης. Οι Ταξιαρχίες Quds επιτίθενται με 10 ρουκέτες εναντίον του οικισμού Sderot και με 1 ρουκέτα εναντίον φυλακίου ανατολικά του καταυλισμού Maghazi.
27/12: Η Χαμάς δηλώνει ότι δεν σκέπτεται να απελευθερώσει τον λοχία Gilad Shalit, αν δεν απελευθερωθούν 1.400 παλαιστίνιοι κρατούμενοι, ανάμεσά τους και 350 που έχουν καταδικαστεί σε ισόβια.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

***Σ**υμπληρώνονται 6 χρόνια από την επίθεση, εισβολή και κατοχή του Αφγανιστάν από τις δυνάμεις της Διεθνούς των Σταυροφόρων και των συμμοριών της Βόρειας Συμμαχίας. Ο απολογισμός για όλα αυτά τα χρόνια μετριέται σε χιλιάδες νεκρούς (κυρίως άμαχους) και με το φάσμα της πανωλεθρίας για τις δυνάμεις των κατακτητών.*

Άλλωστε, αυτό επιβεβαιώνεται κι από την μεγάλη κινητικότητα που έχει αναπτυχθεί με τις αιφνιδιαστικές επισκέψεις των εκπροσώπων της Ιταλίας (Romano Prodi), Γαλλίας (Nicolas Sarkozy) και Αυστραλίας (Kevin Rudd).

Πίσω από τις διαπιστώσεις πως το 2007 ήταν η πιο αιματηρή χρονιά για το Αφγανιστάν, εξ αιτίας των συνεχών επιθέσεων των Αφγανικών ανταρτικών δυνάμεων με επικεφαλής τους Ταλιμπάν, υπάρχει το φάσμα της συντριβής των κατοχικών δυνάμεων.

Η κυβέρνηση των ανδρεικέλων υπό τον

Αφγανικό στρατιωτικό όχημα ανατινάζεται στο Zormat. Ολοήμερες μάχες συνεχίζονται στο Daichopan (Zabul). Καταστρέφεται φυλάκιο του αφγανικού στρατού στο Kunar.

27/11: Βάση αφγανών μπάτσων καταστρέφεται στο Kunduz. Σκοτώνονται 3 αφγανοί στρατιώτες. Σκοτώνονται 14 αμερικανοί σε επίθεση αυτοκτονίας στην Καμπούλ. Επίθεση με όλμους γίνεται στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ. Ανατινάζονται 3 άρματα στο Kunar. Επίθεση σε αμερικανικό κομβόι γίνεται στη Wardak.

28/11: Σκοτώνονται 12 Αφγανοί στρατιώτες σε εκρήξεις στη Herat. »Συλλαμβάνονται» 8 μπάτσοι στη Farah. Καταστρέφονται 3 οχήματα με εφόδια και άλλα 12 αμερικανικά στο Qarabagh. Στην επαρχία Noristan, στην περιοχή Baqhcha της περιφέρειας Kamdish οι μουτζαχεντίν επιτίθενται σε κατοχικό κομβόι. Η μάχη διαρκεί περίπου 3 ώρες, κατά την οποία καταστρέφονται 8 τανκ, περισσότεροι από 24 κατοχικοί σκοτώνονται και άλλοι τραυματίζονται. Σε αντίποινα γίνεται βομβαρδισμός της περιοχής και σκοτώνονται 24 άμαχοι.

29/11: Επίθεση στο αρχηγείο του Jolka (επαρχία Baghlan). Σκοτώνονται 8 μπάτσοι και 7 τραυματίζονται, ενώ άλλοι διαφεύγουν. Σχεδόν 100 ελαφρά και βαρέα όπλα περνούν στα χέρια των ανταρτών, ενώ 2 μπάτσοι παραδίδονται και συστρατεύονται με τους αντάρτες. Σκοτώνονται 4 αμερικανοί κατοχικοί στην Kadahar. Ανατινάζονται 2 αφ-

γανικά στρατιωτικά οχήματα στην Paktika, 4 τανκ στο Khost και 6 οχήματα εφοδιασμού, στο Ghazni. Επίσης, καταστρέφεται ένα φυλάκιο στη Farah.

30/11: Κατοχικός στρατιώτης σκοτώνεται σε έκρηξη στη Wardak και άλλοι 2 στο Grishk. σκοτώθηκαν 10 στρατιώτες και 4 αντάρτες. Επίθεση αυτοκτονίας εναντίον κομβόι μπάτσων στο Khashroad (Nemroz). Σκοτώνονται 8 απ' αυτούς. Τηλεχειριζόμενη νάρκη εκρήγνυται και σκοτώνει 6 αφγανούς στρατιώτες στην περιοχή Saed Khil, της περιφέρειας Domand (Khost).

4/12: Επίθεση αυτοκτονίας σε κομβόι του ΝΑΤΟ, που πηγαίνει από το αεροδρόμιο της Καμπούλ στην αμερικανική πρεσβεία τραυματίζει τουλάχιστον 20 άτομα, ενώ σκοτώνονται 6 τούρκοι και 12 αφγανοί στρατιώτες. Σκοτώνονται 6 μπάτσοι στην επαρχία Helmand. Πολύωρη επίθεση γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Bak (Khost). Ανατινάζονται 2 τανκ στην επαρχία Zabul.

5/12: Επίθεση αυτοκτονίας εναντίον λεωφορείου που μεταφέρει αφγανούς φαντάρους στην Καμπούλ σκοτώνει 13 απ' αυτούς και τραυματίζει άλλα 20 άτομα. Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Bagram.

7/12: Σε ανακοίνωσή τους οι μουτζαχεντίν αναφέρουν: «*Αγαπητοί πολίτες. Όπως ξέρετε πλησιάζει ο χειμώνας και οι Ταλιμπάν προτίθενται να δραστηριοποιηθούν περισσότερο εναντίον των εισβολέων και δεν θέλουν να βλάψουν αμάχους κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεών τους στη χώρα. Αλλά οι εχθροί είναι αδίστακτοι και χρησιμοποιούν τους πολίτες σαν ανθρώπινη ασπίδα κατά τη διάρκεια της μάχης. Έτσι, ζητάμε από τους πολίτες να μην αφήνουν τα παιδιά τους να πλησιάζουν τους εισβολείς και τα κομβόι τους, όταν περνάνε από την περιοχή γιατί μπορεί να σκοτωθούν. Για μια ακόμη φορά ζητάμε από τους πολίτες να μην επιτρέπουν στους γιους, τα αδέλφια και τους συγγενείς τους να πλησιάζουν τα κομβόι των εισβολέων*».

9/12: Επίθεση σε οχήματα του αφγανικού στρατού στο Ghazni. Στις 8 το βράδυ, μουτζαχεντίν επιτίθενται σε κομβόι αμερικανών στην περιοχή Sorkhagan (επαρχία Laghman). Η μάχη κρατάει μισή ώρα, κατά την οποία σκοτώνονται 6 αμερικανοί τρομοκράτες και καταστρέφονται όλα τα οχήματα. Επίθεση εναντίον κομβόι αμερικανών γίνεται στην περιοχή Ghondi Kabok της περιφέρειας Norbgram (Noristan). Η μάχη διαρκεί 4 ώρες, καταστρέφονται 3 τανκ και 10 αμερικανοί τρομοκράτες εξολοθρεύονται. Σκοτώνεται κατάσκοπος ονόματι Lamati, στην πρωτεύουσα Asad Abad, της επαρχίας Kunar.

11/12: Επίθεση αυτοκτονίας εναντίον ΝΑΤΟικού κομβόι σε δρόμο της Kandahar. Σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟϊκοί και καταστρέφονται 2 τανκ. Στην ίδια επαρχία γίνεται άλλη επίθεση εναντίον αφγανικού κομβόι, κατά την οποία καταστρέφονται 4 οχήματα, σκοτώνονται 22 στρατιώτες άλλοι διαφεύγουν και ο οπλισμός περνά στα χέρια των ανταρτών. Σκοτώνεται επίσης ένας μουτζαχεντίν και άλλοι δύο τραυματίζονται. Επίθεση ανταρτών στο αρχηγείο του Sangi Atsh (Baghdis). Η μάχη κρατάει περίπου 1 ώρα, σκοτώνονται 4 μπάτσοι, ένας διαφεύγει και απαλλοτριώνονται όπλα.

12/12: Πολύωρες μάχες στην επαρχία Helmand, στην Musa Qalla, όπου έχουν αδειάσει όλα τα κυβερνητικά κτίρια. Η επιδρομή των ανταρτών άρχισε από χθες, όταν σκότωσαν 25 αφγανούς στρατιώτες, το διοικητή τους και ανατίναξαν 4 τανκ που προσπαθούσαν να πλησιάσουν την περιοχή. Συνολικά έχουν σκοτωθεί 30 ΝΑΤΟϊκοί και έχουν καταστραφεί 14 τανκ. Οι απώλειες των μουτζαχεντίν ανέρχονται σε τέσσερις. Επίθεση αυτοκτονίας του Atta Muhammad εναντίον κομβόι του ΝΑΤΟ, γίνεται σε δρόμο προς το αεροδρόμιο της Kandahar, με αποτέλεσμα να καταστραφούν 2 οχήματα και να σκοτωθούν όλοι οι επιβαίνοντες. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο αμερικανών στην περιοχή Korangal της επαρχίας Kunar. Σκοτώνονται 4 αμερικανοί τρομοκράτες ενώ άλλοι διαφεύγουν. Επιδρομή πραγματοποιούν οι αμερικανοί στο χωριό Haji Israil Aka, δολοφονώντας αμάχους και συλλαμβάνοντας δεκαπέντε άτομα. Σκοτώνονται 6 στρατιώτες και ο διοικητής τους στην προσπάθειά τους να εξουδετερώσουν νάρκη την οποία πυροδότησαν μουτζαχεντίν στην επαρχία Helmand.

13/12: Αιχμαλωτίζονται 2 στρατιωτικοί σε έρευνα των μουτζαχεντίν σε λεωφορείο στο δρόμο Kabul-Kandahar (επαρχία Ghazni). Επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Hasarak (Baghlan). Σκοτώνονται 3 μπάτσοι και 1 τραυματίζεται, καθώς και ένας μουτζαχεντίν. Επίθεση πραγματοποιούν οι αντάρτες σε στρατιωτικό όχημα στην περιοχή Arkash (Baghlan). Η μάχη κρατάει μισή ώρα και σκοτώνονται 3 στρατιώτες και 2 τραυμα-

κατακτητών.
Άλλωστε, αυτό επιβεβαιώνεται κι από την μεγάλη κινητικότητα που έχει αναπτυχθεί με τις αιφνιδιαστικές επισκέψεις των εκπροσώπων της Ιταλίας (Romano Prodi), Γαλλίας (Nicolas Sarkozy) και Αυστραλίας (Kevin Rudd).
Πίσω από τις διαπιστώσεις πως το 2007 ήταν η πιο αιματηρή χρονιά για το Αφγανιστάν, εξ αιτίας των συνεχών επιθέσεων των Αφγανικών ανταρτικών δυνάμεων με επικεφαλής τους Ταλιμπάν, υπάρχει το φάσμα της συντριβής των κατοχικών δυνάμεων.
Η κυβέρνηση των ανδρεικέλων υπό τον Χαμίντ Καρζάι, παρά τις χιλιάδες των ΝΑΤΟϊκών φαντάρων με όπλα τελευταίας τεχνολογίας, που προσπαθούν να την στηρίξουν, βρίσκεται σε δεινή θέση. Έτσι, το καθεστώς των εγκάθετων ισχυρίζεται πως βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν, προκειμένου να κερδίσει την υποστήριξη κρατών εκείνων όπως η Ιαπωνία, η Κορέα, η Αυστραλία και ο Καναδάς που δεν θέλουν πλέον ανάμειξη, καθώς βλέπουν τους στρατιώτες τους να πεθαίνουν καθημερινά στο Αφγανιστάν και τον πόλεμο να χάνεται.
Το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν αρνείται να διαπραγματευτεί με την κυβέρνηση του Καρζάι, καθώς οι επιτυχίες των ανταρτών διαδέχονται η μία την άλλη γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την εφημερίδα Guardian η οποία ανέφερε ότι τουλάχιστον το 60% της χώρας ελέγχεται από τους αντάρτες.
Οι συνεχείς επιτυχίες των ανταρτών στο Αφγανιστάν συμπορεύονται με τις αντίστοιχες δυναμικές επιθέσεις εναντίον των στρατευμάτων του Πακιστάν, όπου το καθεστώς του Μουσάραφ είναι αδύναμο να αντιμετωπίσει τις επιχειρήσεις των ανταρτών, που πολλαπλασιάζονται μέσα στο έδαφος της χώρας.
Ακολουθεί ένα χρονικό για τις μάχες που έγιναν ανάμεσα στους αντάρτες και τις κατοχικές δυνάμεις που είναι αρκετά κατατοπιστικό για την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι κατακτητές και τα ανδρεικελά τους.

***

26/11: ΝΑΤΟικό κομβόι δέχεται επίθεση στη Farah. Επίθεση με όλμους γίνεται στο παλιό και νέο αεροδρόμιο της πόλης Κοστ. • Επιθέσεις ...

γανικά στρατιωτικά οχήματα στην Paktika, 4 τανκ στο Khost και 6 οχήματα εφοδιασμού, στο Ghazni. Επίσης, καταστρέφεται ένα φυλάκιο στη Farah.
30/11: Κατοχικός στρατιώτης σκοτώνεται σε έκρηξη στη Wardak και άλλοι 2 στο Grishk. • Επίθεση σε φυλάκιο μπάτσων γίνεται στην Kandahar. • Το μεσημέρι γίνεται επίθεση 70 μουτζαχεντίν στο αρχηγείο του Deh Saalad και στο αστυνομικό τμήμα (επαρχία Baghlan). Κατά τη διάρκεια της μάχης που κρατά μισή ώρα, σκοτώνονται 4 μπάτσοι και άλλοι 4 διαφεύγουν. Ένας μουτζαχεντίν αγνοείται. • Ανατινάζεται όχημα με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Altmor της πόλης PliAlm (πρωτεύουσα της επαρχίας Logar) και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.
1/12: Σε μάχη στην περιοχή Landi (Helmand) καταστρέφεται ένα τανκ και 4 κατοχικοί σκοτώνονται. • Επίθεση σε κομβόι μπάτσων στην περιοχή Barkandi της περιφέρειας Managi (Kunar), όπου καταστρέφονται 2 οχήματα και σκοτώνονται 4 στρατιώτες.
2/12: Επίθεση σε φυλάκιο στο Arabano Hadera (Kandahar), όπου απαλλοτριώνονται 2 όπλα και στρατιωτικός εξοπλισμός. • Επίθεση αυτοκτονίας (Mullah Fizullah) εναντίον κατοχικών στην περιοχή Sozanyan του Shah Walikot (Kan-dahar), κατά την οποία καταστρέφονται 2 τανκ και σκοτώνονται 12 αμερικανοί. • Ενέδρα εναντίον αμερικανικού κομβόι στην περιοχή Shpaktank της περιφέρειας Shewak (Paktia), κατά την οποία καταστρέφονται 2 τανκ και όλοι οι κατοχικοί σκοτώνονται. • Μάχες ξεσπούν σε δύο περιφέρειες στα νότια της χώρας (επαρχία Baghlan), με βαριές απώλειες για τους κατοχικούς.
3/12: Πυρπολούνται οχήματα τροφοδοσίας στην περιφέρεια Mizana (Zabul). Τα οχήματα μετέφεραν τρόφιμα σε αμερικανική βάση. • Επίθεση με όλμους σε αμερικανική βάση στην περιοχή Managi στο Watapor (Kunar). • Συλλαμβάνονται 10 αφγανοί στρατιώτες στο Brag Gholi, μετά από μάχη στην οποία

και τους συγγενείς τους να πλησιάζουν τα κομβόι των εισβολέων».
9/12: Επίθεση σε οχήματα του αφγανικού στρατού στο Ghazni. • Στις 8 το βράδυ, μουτζαχεντίν επιτίθενται σε κομβόι αμερικανών στην περιοχή Sorkhagan (επαρχία Laghman). Η μάχη κρατάει μισή ώρα, κατά την οποία σκοτώνονται 6 αμερικανοί τρομοκράτες και καταστρέφονται όλα τα οχήματα. • Επίθεση εναντίον κομβόι αμερικανών γίνεται στην περιοχή Ghondi Kabok της περιφέρειας Norbgram (Noristan). Η μάχη διαρκεί 4 ώρες, καταστρέφονται 3 τανκ και 10 αμερικανοί τρομοκράτες εξολοθρεύονται. • Σκοτώνεται κατάσκοπος ονόματι Lamati, που είχε αιχμαλωτιστεί πριν μερικές μέρες στην περιοχή Momandi της περιφέρειας

Terzi (Khost). Μετά από ανάκριση από τους μουτζαχεντίν, ομολογεί τη συνεργασία του με τους αμερικανούς κατακτητές και την παροχή πληροφοριών σχετικά με βάσεις των μουτζαχεντίν. Με βάση αυτές τις πληροφορίες οι αμερικανοί βομβάρδιζαν διάφορες περιοχές, σκοτώνοντας και πολλούς αμάχους. • Πυρπολούνται 5 οχήματα τροφοδοσίας των αμερικανών στην περιοχή Askar Kot της περιφέρειας Qarabgh (Ghazni). Σκοτώνονται 10 μπάτσοι και ένας αντάρτης. • Τη νύχτα μουτζαχεντίν εκτοξεύουν 10 όλμους στο αεροδρόμιο του Khost.
10/12: Στις 9 το πρωί, μουτζαχεντίν επιτίθενται σε αμερικανούς στην περιοχή Salar της περιφέρειας Sead Abad (Wardak). Καταρρίπτεται ένα ελικόπτερο Black Hawk, ενώ σκοτώνονται 25 αφγανοί στρατιώτες. • Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Bagram με άγνωστες απώλειες. • Άλλη επίθεση με ρουκέτες γίνεται στο αεροδρόμιο του Kunduz, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί κατακτητές. Ξεσπάει μεγάλη φωτιά και οι απώλειες παραμένουν άγνωστες. • Επίθεση με όλμους γίνεται στην αμερικανική βάση

ντας αμάχους και συλλαμβάνοντας δεκαπέντε άτομα. • Σκοτώνονται 6 στρατιώτες και ο διοικητής τους στην προσπάθειά τους να εξουδετερώσουν νάρκη την οποία πυροδότησαν μουτζαχεντίν στην επαρχία Helmand.
13/12: Αιχμαλωτίζονται 2 στρατιωτικοί σε έρευνα των μουτζαχεντίν σε λεωφορείο στο δρόμο Kabul-Kandahar (επαρχία Ghazni). • Επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Hasarak (Baghlan). Σκοτώνονται 3 μπάτσοι και 1 τραυματίζεται, καθώς και ένας μουτζαχεντίν. • Επίθεση πραγματοποιούν οι αντάρτες σε στρατιωτικό όχημα στην περιοχή Arkash (Baghlan). Η μάχη κρατάει μισή ώρα και σκοτώνονται 3 στρατιώτες και 2 τραυματίζονται, ενώ οι μουτζαχεντίν επιστρέφουν στις βάσεις τους χωρίς απώλειες. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη στο κέντρο της περιφέρειας Ariob Zazi (Paktika). Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες.
14/12: Σκοτώνεται κατάσκοπος των αμερικανών, αφού προηγουμένως ομολόγησε τη δράση του στην επαρχία Kandahar. • Επίθεση σε αμερικανική περίπολο γίνεται στο χωριό Donga (Kunar). Σκοτώνονται 3 αμερικανοί και τραυματίζονται 7. • Σκοτώνονται 5 μπάτσοι σε ενέδρα των ανταρτών στην περιοχή Sleman Khil (επαρχία Balkh). • Επίθεση γίνεται σε οχήματα τροφοδοσίας των αμερικανών, κατά την οποία καταστρέφεται ένα περιπολικό, ένα όχημα τροφοδοσίας και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. • Σκοτώνονται 2 αφγανοί στρατιώτες και τραυματίζονται 9, κατά τη διάρκεια επίθεσης σε στρατιωτικά οχήματα που περιπολούσαν στην περιοχή Nobaraj (Logar). • Σκοτώνονται 6 αφγανοί στρατιώτες και απαλλοτριώνεται ο οπλισμός τους κατά τη διάρκεια ενέδρας ανταρτών στην περιοχή Astaro της περιφέρειας Shewaro. • Το βράδυ γίνεται επίθεση σε διοικητικά κτίρια της Kandahar με βαριές απώλειες για τους κυβερνώντες.
15/12: Μπροστά από το αρχηγείο των μπάτσων στην περιοχή Dah Afghan της πρωτεύουσας εκρήγνυται παγιδευμένο αυτοκίνητο, αφού προηγήθηκε επίθεση με 10 όλμους, την ώρα που αυτοί βγαίνουν απ' το κτίριο με αποτέλεσμα να σκοτωθούν αρκετοί. Σε άλλη επίθεση με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην πρωτεύουσα, καταστρέφεται ένα στρατιωτικό όχημα στην περιοχή Poli Charkhi και σκοτώνονται 5 στρατιώτες.

συνέχεια στη σελ. 12

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

συνέχεια από τη σελ. 11

16/12: Αιχμαλωτίζονται 10 μπάτσοι και οι διοικητής της περιφέρειας Ghormach στην επαρχία Badghis, ενώ απαλλοτριώνονται 5 μοτοσικλέτες και όλος ο οπλισμός τους. Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην περιοχή Sorabi. Σκοτώνονται και οι 4 επιβαίνοντες. Εκτοξεύονται όλμοι στην αμερικανική βάση στην περιοχή Ali Khil, προκαλώντας μεγάλες καταστροφές. Σκοτώνονται 15 αμερικανοί και δύο μουτζαχεντίν σε συμπλοκές στην περιοχή Sia Joy (Kandahar). Άλλοι 9 αμερικανοί σκοτώνονται στο Ghazi Abad και καταστρέφονται 2 τανκ. Το βράδυ στήνεται ενέδρα σε αφγανικό στρατιωτικό όχημα, το οποίο καταστρέφεται και σκοτώνονται 4 αφγανοί στρατιώτες.

17/12: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Korangal (Kunar). Σκοτώνονται και οι 5 επιβαίνοντες, τα πτώματα των οποίων απομακρύνονται με ελικόπτερο, από τους «συντρόφους» τους. Άλλα 3 τανκ ανατινάζονται με νάρκες στις περιοχές Maqer και Katgho (Kandahar). Επίθεση με ελαφρά και βαρέα όπλα σε στρατιωτικό φυλάκιο στην περιφέρεια Domando (Khost). Σκοτώνονται 4 στρατιώτες και απαλλοτριώνεται ο οπλισμός. Αργότερα εκτοξεύονται μερικοί όλμοι χωρίς να γίνει γνωστό αν υπήρξαν απώλειες.

18/12: Ενέδρα στήνουν οι αντάρτες στην επαρχία Farah και σκοτώνουν 15 αφγανούς σεκιουριτάδες, που δουλεύουν για αμερικανική ιδιωτική εταιρεία (USPI). Άλλοι 5 σεκιουριτάδες τραυματίζονται και καταστρέφονται 2 βυτιοφόρα, ενώ σκοτώνονται έξη μουτζαχεντίν. Στην επαρχία Ghazni μουτζαχεντίν εκτελούν 2 αφγανούς αξιωματικούς που είχαν αιχμαλωτίσει νωρίτερα. Επίθεση γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Dahni Ghori με μεγάλες ζημιές να προκαλούνται στο κτίριο. Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Mullah Noah Baba (Ghazni). Σκοτώνονται και οι 4 επιβαίνοντες. Αργά το βράδυ γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Kunduz, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί κατοχικοί τρομοκράτες.

19/12: Ανατινάζεται με τηλεχειριζόμενη νάρκη αμερικανικό στρατιωτικό όχημα στην περιοχή Khalb Sato (Khost). Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

21/12: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Shatr (Kandahar). Σκοτώνονται και οι 10 επιβαίνοντες. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι όταν ανατινάζεται το όχημά τους με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Bani Hesar στην Καμπούλ.

22/12: Εκρήγνυται νάρκη με στόχο αστυνομικό όχημα που περιπολούσε στην περιοχή Morki (Nangarhar). Το όχημα καταστρέφεται ολοσχερώς και οι απώλειες είναι βαριές.

23/12: Γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο της

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

Σάββατο 24-11 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αυτοκίνητο-βόμβα σκάει, τις πρωινές ώρες, στο πέρασμα περιπολίας των ιρακινών ειδικών δυνάμεων Maghawir, στην περιοχή αρ-Ρακκά, στα νότια της πόλης, στέλνοντας στον αγύριστο 3 ειδικούς και τραυματίζοντας άλλους 11. Σε αντίποινα, οι συνεργάτες των κατοχικών περικυκλώνουν και συλλαμβάνουν κατοίκους, ενώ ληστεύουν και τέσσερεις απ' αυτούς. Της βομβιστικής επίθεσης έχουν προηγηθεί, για αρκετές ημέρες, δολοφονικές επιθέσεις ελεύθερου σκοπευτή, μέλους των ειδικών δυνάμεων Maghawir, εναντίον κατοίκων της πόλης. Ανάμεσα στους δολοφονημένους ή τραυματισμένους είναι και γυναίκες με παιδιά και έφηβοι.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αρ-Ριγιάντ.** Αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν τον Καμίς Ροουντάν Σαλίμ, μέλος του δημοτικού συμβουλίου της πόλης, κοντά στο χωριό Τουραϊτίρ.

- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Η βρετανική βάση που βρίσκεται στις εγκαταστάσεις του διεθνούς αεροδρομίου της πόλης δέχεται καταιγισμό πυραύλων κατιούσα.

Κυριακή 25-11 - Βαγδάτη. Ισχυρή έκρηξη αυτοκίνητου-βόμβας ταρακουνάει το κτίριο όπου στεγάζονται τα κεντρικά γραφεία του κόμματος του ιρακινού πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ.** Φορτηγό-βόμβα σκάει σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στο αζ-Ζαμπ, 30χλμ. νοτιοδυτικά του Κιρκούκ. Σκοτώνεται 1 στρατιώ-

δύο οχήματα και σκοτώνονται 2 στρατιώτες του αμερικανικού απελευθερωτικού στρατού, ενώ τραυματίζονται τουλάχιστον άλλοι 6.

Τετάρτη 28-11 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αρ-Ρούτμπα. Αυτοκίνητο-βόμβα καταστρέφει εντελώς 2 οχήματα αμερικανικής περιπόλου, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλους τους επιβαίνοντες.

- **Ραμάντι.** Αντάρτες επιτίθενται σε μονάδες μπάτσων στην «Αφύπνισης της Αλ-Ανμπάρ» στην περιοχή αθ-Θάρθαρ, βόρεια της πόλης. Οι συγκρούσεις είναι πολύωρες. Τραυματίζονται περίπου 10 μπάτσοι και αρκετοί αντάρτες, όμως οι πρώτοι έχουν και άλλου είδους απώλειες, γι' αυτό και αποχωρούν από την περιοχή.

- **Σακλαβίγια.** Επίθεση ανταρτών με τουλάχιστον 6 ρουκέτες δέχεται η κοινή βάση αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων της πόλης, 15χλμ. βόρεια της Φαλούτζα. Καταστρέφονται, μεταξύ άλλων, ένα χάμβι και δύο άλλα οχήματα.

Πέμπτη 29-11 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης προς τιμήν της επίσκεψης του αναπληρωτή υπουργού εξωτερικών Τζων Νεγκροπόντε στην περιοχή.

- Αμπού Γκράιμπ. Η οργάνωση Ταξιαρχίες του 1920 αναλαμβάνει την ευθύνη για την καταστροφή ενός αμερικανικού χάμβι και το θάνατο ή τραυματισμό όλων των επιβαινόντων.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα.** Η οργάνωση Ταξιαρχίες του αλ-Μουτασίμ ανακοινώνει ότι σκοπευτής, μέλος της, κατέρριψε μη επανδρωμένο αμερικανικό αναγνωριστικό αεροπλάνο κοντά στη συνοικία αλ-Μπου Μπαζ. Εξάλλου, στην περιοχή Σίλο κοντά στη Σαμάρα, βόμβα τραυματίζει 7 ιρακινούς στρατιώτες, μέλη περιπόλου.

Παρασκευή 30-11 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Το ιρακινό καθεστώς, υπό την καθοδήγηση των αμερικανικών κα-

νούς συνεργάτες τους, καθώς «προσγειώνεται» δίπλα στο κτίριο των λουτρών. Τραυματίζονται 2 αμερικανόπαιδες και 1 ασιάτης μισθοφόρος.

- **Τουζ Κουρματού.** Δύο βόμβες σκάνε στο πέρασμα ιρακινής στρατιωτικής περιπόλου. Σκοτώνονται 2 συνεργάτες των κατοχικών και τραυματίζονται άλλοι 4.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Αντάρτες επιτίθενται σε απόσπασμα του ιρακινού στρατού κοντά στην αλ-Αγάντ, 60χλμ. νοτιοδυτικά του Κιρκούκ. Οι συνεργάτες των κατοχικών φεύγουν λιγότεροι κατά τέσσερεις...

Δευτέρα 3-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θάρθαρ. Αντάρτες εκτοξεύουν 3 ρουκέτες εναντίον της αμερικανο-ιρακινής στρατιωτικής βάσης της περιοχής.

-Βαγδάτη. Εκτελείται ο υποστράτηγος Φαουζί, μέλος της διοίκησης των φυλακών αλ-Γιαντιριγια, στη συνοικία αλ-Ισκάν της δυτικής πρωτεύουσας. Τραυματίζεται ο οδηγός-μπράβος του.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ.** Επίθεση ανταρτών με πυραύλους κατιούσα δέχεται η αμερικανο-κουρδική στρατιωτική βάση της πόλης.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Αντάρτες επιτίθενται σε μπάτσους φρουρούς του πετρελαιαγωγού, στην περιοχή αλ-Φαθά, νότια της πόλης και σκοτώνουν 4 από δαύτους, ενώ απαγάγουν ένα πέμπτο.

Τετάρτη 5-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Η οργάνωση Γιαϊς αλ-Μουτζαχιντίν ανακοινώνει ότι μαχητές της βομβάρδισαν την αμερικανική βάση στην ας-Σακλαβίγια, 17χλμ. βόρεια της Φαλούτζα, με 4 πυραύλους κατιούσα. Καταστρέφονται τουλάχιστον 2 στρατιωτικά οχήματα και προκαλούνται αρκετές ζημιές στη βάση.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι το τελευταίο 24ωρο 3 από τα παλικάρια τους χάθηκαν υπέρ της απελευθέρωσης της ιρακινής επικράτειας...

-Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ας-Σαρουκάτ. Επίθεση με αρκετούς πυραύλους κατιούσα δέχεται η αμερικανική βάση της

νοντες. 💣 Αργά το βράδυ γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Kunduz, όπου διαμένουν πολλοί γερμανοί κατοχικοί τρομοκράτες.

19/12: Ανατινάζεται με τηλεχειριζόμενη νάρκη αμερικανικό στρατιωτικό όχημα στην περιοχή Khalb Sato (Khost). Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

21/12: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Shatr (Kandahar). Σκοτώνονται και οι 10 επιβαίνοντες. 💣 Σκοτώνονται 2 μπάτσοι όταν ανατινάζεται το όχημά τους με τηλεχειριζόμενη νάρκη στην περιοχή Bani Hesar στην Καμπούλ.

22/12: Εκρήγνυται νάρκη με στόχο αστυνομικό όχημα που περιπολούσε στην περιοχή Morki (Nangarhar). Το όχημα καταστρέφεται ολοσχερώς και οι απώλειες είναι βαριές.

23/12: Γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο της Kandahar την ώρα που ο γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί επισκέπτεται αξιωματούχους σ' αυτό. Οι ζημιές και οι ενδεχόμενες απώλειες παραμένουν άγνωστες. 💣 Εκτελείται κατάσκοπος των κατοχικών που ομολόγησε τη συνεργασία του μ' αυτούς. 💣 Μάχη ξεσπάει στην περιοχή Shir Khil (Kapisa), που διαρκεί πάνω από 1 ώρα. Υπάρχουν απώλειες για τους κατοχικούς, ενώ καταστρέφονται και τανκ. Από τα κατοχικά πυρά σκοτώνονται και άμαχοι, ανάμεσά τους και μία γυναίκα. 💣 Επίθεση σε αμερικανικό κομβόι γίνεται στο χωριό Dongal Lareal στην περιοχή Korangal (Kunar), κατά την οποία καταστρέφονται 2 τανκ και σκοτώνονται 3 κατοχικοί τρομοκράτες. 💣 Ενέδρα στήνεται σε οχήματα των δυνάμεων κατοχής στην περιφέρεια Marori (Kunar). Οι συμπλοκές διαρκούν 2 ώρες. Σκοτώνονται 3 κατοχικοί, ενώ άλλοι τραυματίζονται. Μετά τις συγκρούσεις οι αμερικανοί εισβολείς διεξάγουν έρευνες σε σπίτια και συλλαμβάνουν άγνωστο αριθμό ατόμων.

24/12: Επίθεση γίνεται σε οχήματα εφοδιασμού των αμερικανών στην περιφέρεια Meawand (Kandahar).
Βομβαρδίζονται οι περιοχές Dwaba και Gorgin στην επαρχία Uruzgan με αποτέλεσμα να σκοτωθούν άμαχοι και να τραυματιστούν άλλοι. Οι θρασύδειλοι ΝΑΤΟικοί ανακοινώνουν ότι σκοτώθηκαν 150 Ταλιμπάν, ενώ δεν υπήρχε βάση ανταρτών στις περιοχές αυτές.

25/12: Επίθεση γίνεται σε αμερικανικό τανκ στην περιφέρεια Barki Bark (Logar). Το τανκ καταστρέφεται, ενώ άγνωστες παραμένουν οι απώλειες των κατοχικών. 💣 Σκοτώνεται ο διοικητής των μπάτσων του Zaker Delawaer στην περιφέρεια Jolki (Baghlan). Στη ημίωρη μάχη σκοτώνονται άλλοι 2 μπάτσοι και ο οπλισμός τους απαλλοτριώνεται. Σε αεροπορική επίθεση των κατοχικών στα χωριά Tareaq, Joi Kalan Karyab στην περιφέρεια Baghran (Helmand) σκοτώνονται 30 άμαχοι, μεταξύ τους γυναίκες και παιδιά, ενώ περισσότερα από 40 άτομα τραυματίζονται.

Τουραϊτίρ.
- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Η βρετανική βάση που βρίσκεται στις εγκαταστάσεις του διεθνούς αεροδρομίου της πόλης δέχεται καταιγισμό πυραύλων κατιούσα.

Κυριακή 25-11 - Βαγδάτη. Ισχυρή έκρηξη αυτοκίνητου-βόμβας ταρακουνάει το κτίριο όπου στεγάζονται τα κεντρικά γραφεία του κόμματος του ιρακινού πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι.
- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Φορτηγό-βόμβα σκάει σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού στο αζ-Ζαμπ, 30χλμ. νοτιοδυτικά του Κιρκούκ. Σκοτώνεται 1 στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι 3, ενώ άλλοι 5 τραυματίζονται μετά την καταστροφή μέρους του κτιρίου του σημείου ελέγχου. Εξάλλου, η οργάνωση Επαναστατικές Ταξιαρχίες του 1920 ανακοινώνει ότι μέλη της ανατίναξαν αμερικανικό χάμβι στην περιοχή του Κιρκούκ, αφήνοντας νεκρούς ή τραυματίες τους επιβαίνοντες.
- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Η οργάνωση Ταξιαρχίες του νότου αναλαμβάνει την ευθύνη για την εκτέλεση του Μαγίντ Ταλίμπ, διοικητή των ομάδων θανάτου του Γιαΐς αλ-Μαχντί στην πόλη, υπεύθυνων για βασανισμούς και δολοφονίες σουνιτών.

Δευτέρα 26-11 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Η αμερικανική βάση κοντά στην πόλη Μπαργουάνα, νότια της Χαντίθα, δέχεται βομβαρδισμό με τουλάχιστον 4 ενισχυμένα βλήματα όλμου.
- Σακλαβίγια. Αντάρτες βομβαρδίζουν με 4 βλήματα όλμου τις εγκαταστάσεις της αμερικανικής βάσης της πόλης, 15χλμ. βόρεια της Φαλούτζα.
- Ράγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα μικτής περιπόλου αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων, καταστρέφοντας ένα ιρακινό όχημα και σκοτώνοντας τους 2 επιβαίνοντες συνεργάτες των κατοχικών.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Ισάκι. Βόμβα καταστρέφει εντελώς αμερικανικό στρατιωτικό όχημα χάμβι.

Τρίτη 27-11 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου μέσα από τη βιομηχανική ζώνη της πόλης. Καταστρέφονται την καταστροφή ενός αμερικανικού χάμβι και το θάνατο ή τραυματισμό όλων των επιβαινόντων.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Η οργάνωση Ταξιαρχίες του αλ-Μουτασίμ ανακοινώνει ότι σκοπευτής, μέλος της, κατέρριψε μη επανδρωμένο αμερικανικό αναγνωριστικό αεροπλάνο κοντά στη συνοικία αλ-Μπου Μπαζ. Εξάλλου, στην περιοχή Σίλο κοντά στη Σαμάρα, βόμβα τραυματίζει 7 ιρακινούς στρατιώτες, μέλη περιπόλου.

Παρασκευή 30-11 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Το ιρακινό καθεστώς, υπό την καθοδήγηση των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων έχει ξεκινήσει το χτίσιμο τοίχου γύρω από την πόλη, ως μέρος γενικότερου σχεδίου αντιμετώπισης πόλεων με ιστορικό αντίστασης. Ήδη έχει χτιστεί τοίχος γύρω από την πόλη Αζαμίγια. Παρ' όλ' αυτά, βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντας ένα χάμβι. Οι κατοχικές δυνάμεις αποκλείουν την περιοχή κι έτσι γλυτώνουν από τη δημοσιοποίηση άλλων απωλειών.

Σάββατο 1-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 3 βλήματα όλμου στην αμερικανική βάση αλ-Μαζράα, ανατολικά της πόλης.
- Αθ-Θαρθάρ. Η αμερικανική βάση της πόλης δέχεται επίθεση ανταρτών με πυραύλους κατιούσα. Με βολές ακριβείας πετυχαίνουν και «κλαδεύουν» ένα πύργο τηλεπικοινωνιών, ενώ καταστρέφουν δύο ακόμη.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αλ-Μανταγίν. Το αρχηγείο της ιρακινής εθνοφρουράς δέχεται καταιγισμό πυραύλων κατιούσα.

Κυριακή 2-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Ραμάντι. Βόμβα σκάει ανάμεσα σε πλήθος νεοσύλλεκτων μπάτσων στο Ναζίμ αλ-Γουαράρ, δυτικά της πόλης. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 16, όμως οι αριθμοί αυτοί αναμένεται να αυξηθούν.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της αμερικανικοιρακινής βάσης ας-Σουμούραλ στην περιοχή ας-Σινίγια, όπου υπάρχουν διυλιστήρια, 15χλμ δυτικά του Μπαϊτζί. Ο πύραυλος προκαλεί πανικό στους «απελευθερωτές» και τους ιρακι-

Τετάρτη 5-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Η οργάνωση Γιαΐς αλ-Μουτζαχιντίν ανακοινώνει ότι μαχητές της βομβάρδισαν την αμερικανική βάση στην ας-Σακλαβίγια, 17χλμ. βόρεια της Φαλούτζα, με 4 πυραύλους κατιούσα. Καταστρέφονται τουλάχιστον 2 στρατιωτικά οχήματα και προκαλούνται αρκετές ζημιές στη βάση.
- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι το τελευταίο 24ωρο 3 από τα παλικάρια τους χάθηκαν υπέρ της απελευθέρωσης της ιρακινής επικράτειας...
-Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ας-Σαρουκάτ. Επίθεση με αρκετούς πυραύλους κατιούσα δέχεται η αμερικανική βάση της περιοχής.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία αλ-Γιαρμούκ και χάνει 3 μέλη της, ενώ τραυματίζονται άλλα 5.

Πέμπτη 6-12 - Βαγδάτη. Η «πράσινη ζώνη» δέχεται για ακόμη μια φορά επίθεση με πύραυλο κατιούσα.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Οι κατοχικές δυνάμεις μαζί με τους συνεργάτες τους προχωρούν σε αποκλεισμό της πόλης -της δεύτερης βιομηχανικά μεγαλύτερης στην επαρχία-, σε έρευνες κατ' οίκον και συλλήψεις, ενώ διατάζουν τους κατοίκους να παραμείνουν μέσα στα σπίτια τους.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Καράχ Ταμπάχ. Αντάρτες επιτίθενται στο αρχηγείο του 1ου τάγματος της 4ης ταξιαρχίας των συνεργατών των κατοχικών κουρδων πεσμεγκρά, σκοτώνοντας 8 από δαύτους και τραυματίζοντας άλλους 5.

Παρασκευή 7-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αθ-Θαρθάρ. Καταιγισμό πυραύλων κατιούσα δέχεται η κοινή αμερικανικο-ιρακινή βάση της περιοχής. Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες έχουν πληγεί ζωτικά κτίρια.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά μέσα σε σημείο ελέγχου των ιρακινών «συμβουλίων αφύπνισης της Ντιγιάλα», στην περιοχή αλ-Μανσουρίγια, 15χλμ. βορειοδυτικά της πόλης Αλ-Μικνταντίγια, παίρνοντας μαζί του 10 συνεργάτες των κατοχικών, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 8. Επίσης, μέσα στην αλ-Μικνταντίγια, αντάρτισσα, ζωσμένη με εκρηκτικά, παίρ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

νει μαζί της 16 μέλη του συμβουλίου «αφύπνισης της Ντιγιάλα», ενώ τραυματίζονται και άλλοι 17, ως εκδίκηση για το θάνατο δύο από τους γιούς της, που πέθαναν πολεμώντας ενάντια στην αμερικανική κατοχή με τις δυνάμεις της αλ-Κάιντα.

Σάββατο 8-12 - Βαγδάτη. Τα χαράματα, έκρηξη βόμβας, στο σπίτι του διαβόητου Ουντάυ Χαμίντ, αρχηγού της εθνοφρουράς Γιαΐς αλ-Μαχντί, στην περιοχή αν-Νουμανίγια, σκοτώνει τον ίδιο, καθώς και τη γυναίκα και τα παιδιά του. Το απόγευμα, στην περιοχή αλ-Μπουνούκ, άλλη βόμβα, καταστρέφει όχημα αμερικανικής περιπόλου, χωρίς να υπάρχουν πληροφορίες για άλλες απώλειες.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί.** Αυτοκίνητο-βόμβα εκρήγνυται έξω από το αστυνομικό τμήμα και από το σπίτι του συνταγματάρχη Αλί Σακίρ, των τρομο-κρατικών δυνάμεων της πόλης. Σκοτώνονται 50 και τραυματίζονται άλλοι 40.
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Το «Επαρχιακό Συμβούλιο της Νίνγια» ανακοινώνει το σκάψιμο τάφρου γύρω από την πόλη, σε μια προσπάθεια ελέγχου των αντιστεκόμενων στην κατοχή. Λίγο έξω από την πόλη, και στο δρόμο για την Ραμπίγια, κοντά στα σύνορα με τη Συρία, αντάρτες επιτίθενται στην αυτοκινητοπομπή του Σαΐκ Γιαμπάρ Καλάφ αλ-Γιάρμπα, αρχηγού της σέχτας Σαμάρ και εξέχουσας προσωπικότητας στο συνεργαζόμενο με τις κατοχικές δυνάμεις συμβούλιο «αφύπνισης της Νίνγια». Σκοτώνεται ο ίδιος και άλλοι 5 επιβαίνοντες.

Κυριακή 9-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες πραγματοποιούν τις πρωινές ώρες επίθεση με βλήματα όλμου στην αμερικανική βάση της ας-Σακλαβίγια.

- **Βαγδάτη.** Τρία βλήματα όλμου έχουν στόχο την «πράσινη ζώνη». Εξάλλου, στα δυτικά της πρωτεύουσας, μαχητές της οργάνωσης Ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 ανατινάζουν αμερικανικό χάμβι, ενώ, στα βόρεια της επαρχίας Σαλάχ αντ-Ντιν, ανατινάζουν άλλα δύο στρατιωτικά οχήματα.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα.** Μονάδα πρωτεύουσας και πετούν μια χειροβομβίδα, τραυματίζοντας 3 μπάτσους. Εξάλλου, στο προάστιο ας-Σαγιντίγια, μικτή περίπολος από ιρακινούς στρατιώτες, μπάτσους και αμερικανούς βρίσκει ένα πτώμα. Τη στιγμή που προσπαθούν να το σηκώσουν σκάει νάρκη και σκοτώνει ένα ιρακινό στρατιώτη, ενώ τραυματίζονται άλλοι 7.
- Οι αμερικάνικες κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την **απώλεια** 2 ακόμη παλικαριών τους σε διαφορετικές επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπάλαντ.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων. Ακολουθεί επίθεση ανταρτών, κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζονται 6 μπάτσοι, συμπεριλαμβανομένου και ενός αντισυνταγματάρχη.
- **Μπαϊτζί.** Συνεχίζεται ο αποκλεισμός της πόλης από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις και τους συνοδοιπόρους τους του συμβουλίου «αφύπνισης της Σαλάχ αντ-Ντιν» και μαζί συνεχίζονται επιδρομές και συλλήψεις για δεύτερη ημέρα.
- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Πυραύλους κατιούσα δέχεται η βρετανική βάση που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

Τετάρτη 12-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που έχει στο αυτοκίνητο σε σημείο ελέγχου πάνω σε κεντρική γέφυρα της πόλης, παίρνοντας μαζί του δεκάδες συνεργάτες των κατοχικών, του συμβουλίου «αφύπνισης της αλ-Ανμπάρ»,τραυματίζοντας άλλους τόσους και κόβοντας τη γέφυρα στα δύο.

Πέμπτη 13-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων στη βόρεια είσοδο της πόλης, σκοτώνοντας 2 από δαύτους, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 17, ανάμεσά τους και κάποιοι περαστικοί.

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Τέσσερεις μπάτσοι σε ώρα περιπολίας σκοτώνονται μετά από επίθεση ανταρτών στη συνοικία Σουμάρ. Σε άλλη επίθεση ανταρτών, αυτή τη φορά στη συνοικία «17 Ταμμούζ», σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τρεις αντάρτες, ε-

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Από το κακό στο χειρότερο

Ο επίλογος για την πρώην πρωθυπουργό του Πακιστάν και ηγέτιδα του Λαϊκού Κόμματος που συγκροτεί τον βασικό κορμό της λεγόμενης αντιπολίτευσης στο Πακιστάν, την διαβόητη Μπεναζίρ Μπούτο, γράφτηκε στο τέλος της μεγάλης προεκλογικής της συγκέντρωσης στο πλούσιο προάστιο του Ισλαμαμπάντ και κατοικία των στρατιωτικών αλλά και του ίδιου του Μουσάραφ, Ραβαλπίντι, με τρείς σφαίρες από ένα άτομο το οποίο στη συνέχεια πυροδότησε τα εκρηκτικά που είχε προσδέσει πάνω του, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν, εκτός από την Μπούτο, και άλλα 20 άτομα που στελέχωναν την προσωπική της φρουρά, αλλά και συνοδοί αστυνομικοί του καθεστώτος.

Οπαδοί του Λαϊκού Κόμματος που θεωρούν ως υπαίτιο τον πακιστανό δικτάτορα, συγκρούστηκαν με την αστυνομία και κατέστρεψαν τα γραφεία του φιλοκυβερνητικού κόμματος σε διάφορες πόλεις του Πακιστάν. Μέχρι την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές, τουλάχιστον 35 άτομα έχουν χάσει την ζωή τους σε μια από τις πιο ταραχώδεις νύχτες στην πρόσφατη ιστορία του Πακιστάν αλλά και όλη την επόμενη μέρα.

Ο Πακιστανός δικτάτορας καταδίκασε την επίθεση, κήρυξε τριήμερο πένθος και κατηγόρησε τους «τρομοκράτες». Την επίθεση καταδίκασε και σύσσωμη η διεθνής κοινότητα, που έσπευσε να αποτίσει φόρο τιμής στην πιο διεφθαρμένη εκπρόσωπο της «δη-

λις πριν από δύο μήνες αποφάσισε την λήξη του κατ' οίκον περιορισμού της πρώην πρωθυπουργού, την απελευθέρωση 3.400 οπαδών του κόμματος της και μια σχετική ελευθερία κινήσεων στην άσπονδη φίλη του, η οποία του στάθηκε σε κάθε δύσκολη στιγμή της αιματοβαμμένης καριέρας του, όταν η ανάσα των ανταρτών τον πλησίασε απειλητικά σε κάθε μία από τις δεκάδες επιθέσεις με στόχο ανώτατους αξιωματούχους του, αλλά και τον ίδιο.

Είναι άλλωστε γνωστό ότι **Μουσάραφ και Μπούτο είχαν συμφωνήσει σε μια κοινή κυβέρνηση για την αντιμετώπιση της εξέγερσης που σιγοκαίει σε κάθε γωνιά του Πακιστάν**, από το βόρειο και νότιο Ουαζιριστάν και τις βορειο - δυτικές αυτόνομες επαρχίες (NWFP) ως το Μπαλοχιστάν, Παντζάμπ και Σιντ. Δεν πέρασαν λίγες μέρες από την επίθεση αυτοκτονίας κατά του δεξιού του χεριού και ΥΠΕΞ Αφτάμπ Χαν Σερπάο, ενώ στο ίδιο προάστιο του Ραβαλπίντι σε μια επίθεση αναρτών σκοτώθηκαν 35 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας που επέβαιναν σε λεωφορείο. Οι 160 επιθέσεις μέσα στο 2007, έργο ανταρτών, είναι οι περισσότερες στην ιστορία του Πακιστάν και είχαν σαν συνέπεια το θάνατο 667 στρατιωτών και αστυνομικών και τον τραυματισμό περισσότερων από 2.000, σύμφωνα με τον απολογισμό των Αρχών. Αυτή η κίνηση-ματ εκτέλεση της Μπούτο από τους εξεγερμένους είναι το χειρότερο σενάριο που θα είχαν να αντιμετωπίσουν το πακιστανικό καθεστώς και οι δυτικοί πάτρονές του, ο πιο ουσιαστικός σύμμαχος της Δύσης, Μουσάραφ, αποδυναμώνεται, ενώ ένας από τους πιο φανατικούς πολέμιους της εξέγερσης, με σπουδές και παράσημα στην Δύση και **ιδανική πρωθυπουργός, για τα συμφέροντα της δυτικής κυριαρχίας, σε μια κυβέρνηση συνεργασίας,** η πακιστανική βερσιόν της Ντόρας Μπακογιάννη αποχαιρέτησε τον μάταιο τούτο κόσμο.

Στόχος ξανά η Μπεναζίρ Μπούτο, δύο μήνες πριν, σε μια τρομακτική έκρηξη κατά την διάρκεια συγκέντρωσης στο Καράτσι, διέφυγε τον κίνδυνο που κόστισε την ζωή σε 160 φρουρούς και οπαδούς της και τραυμάτισε 500, είχε τότε η ίδια αποδώσει την επίθεση σε αντάρτες της Αλ-Κάιντα και των Ταλιμπάν, σε μια επίδειξη απεριγραπτης ομοψυ-

νοντες.

Κυριακή 9-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες πραγματοποιούν τις πρωινές ώρες επίθεση με βλήματα όλμου στην αμερικανική βάση της ας-Σακλαβίγια.

- **Βαγδάτη**. Τρία βλήματα όλμου έχουν στόχο την «πράσινη ζώνη». Εξάλλου, στα δυτικά της πρωτεύουσας, μαχητές της οργάνωσης Ταξιαρχίες της επανάστασης του 1920 ανατινάζουν αμερικανικό χάμβι, ενώ, στα βόρεια της επαρχίας Σαλάχ αντ-Ντιν, ανατινάζουν άλλα δύο στρατιωτικά οχήματα.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα**. Μονάδα της εθνοφρουράς του Γιαΐς αλ-Μαχντί συγκρούεται με αντάρτες μέλη της οργάνωσης Γιαΐς αλ-Μουτζαχεντίν. Σε βοήθεια των φρουρών του έθνους προστρέχουν μπάτσοι και αμερικανοί. Οι αντάρτες, όμως, καταφέρνουν να περικυκλώσουν 17 οχήματα τους και να τους εξολοθρεύσουν, προκαλώντας βαριές απώλειες και στις αμερικανικές δυνάμεις.
- **Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του αντιστράτηγου Κάις αλ-Μαμούρι, αρχηγού της αστυνομίας στην επαρχία, σκοτώνοντας τον ίδιο και αρκετούς από τους μπράβους-σωματοφύλακές του.

Δευτέρα 10-12 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Οι κατοχικές δυνάμεις και οι συνεργάτες τους επιβάλλουν αποκλεισμό της πόλης από το πρωί. Λίγες ώρες νωρίτερα, αντάρτης οδηγούσε αυτοκίνητο γεμάτο εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, παίρνοντας μαζί του 2 και τραυματίζοντας άλλους 5.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι οχημάτων που μεταφέρουν 100 τυφέκια ΑΚ-47 και πυρομαχικά, ενώ επιστρέφουν από την περιοχή Σουλεϋμάν Μπακ στο Κιρκούκ. Σκοτώνεται ο επικεφαλής, συνταγματάρχης Αμπντ αλ-Καντίρ Μοχάμεντ Φαράζ, αρχηγός της αστυνομίας της πόλης.

Τρίτη 11-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτες εκτοξεύουν 3 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης που βρίσκεται ανατολικά της πόλης.

- **Βαγδάτη**. Αντάρτες περνούν από σημείο ελέγχου κοντά στο ναό Ουμ ατ-Τουμπούλ, στην περιοχή αλ-Γιαρμούκ της δυτικής

τόσους και κόβοντας τη γέφυρα στα δύο.

Πέμπτη 13-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χιτ. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου ιρακινών μπάτσων στη βόρεια είσοδο της πόλης, σκοτώνοντας 2 από δαύτους, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 17, ανάμεσά τους και κάποιοι περαστικοί.

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Τέσσερεις μπάτσοι σε ώρα περιπολίας σκοτώνονται μετά από επίθεση ανταρτών στη συνοικία Σουμάρ. Σε άλλη επίθεση ανταρτών, αυτή τη φορά στη συνοικία «17 Ταμμούζ», σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τρεις αντάρτες, ενώ τραυματίζεται και ένας αντάρτης.
- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Η βρετανική βάση, που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης, δέχεται καταιγισμό από πύραυλους κατιούσα, ενώ γλυκοχαράζει...

Παρασκευή 14-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χιτ. Το ιρακινό καθεστώς επιβάλλει απαγόρευση της κυκλοφορίας από τις πρώτες πρωινές ώρες και επ' αόριστον, όπως ανακοινώνουν από μεγάφωνα.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ.** Αντάρτες βομβαρδίζουν με βλήματα όλμου το ιρακινό στρατόπεδο στην πλατεία αλ-Ιχτιφάλατ.

Σάββατο 15-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και δυστυχώς μόνο τραυματίζει σοβαρά μπάτσο-βιγλάτορα, που κάθεται σε πυργίσκο-παρατηρητήριο του αστυνομικού τμήματος στη συνοικία ας-Σουρτάχ.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα.** Παρκαρισμένο αυτοκίνητο-βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, στο δρόμο ανάμεσα στη Σαμάρα και το αλ-Ισάκι. Σκοτώνονται 2 αμερικανόπαιδες και τραυματίζονται κάποιοι ακόμη.
- **Αντ-Ντουλουίγια**. Αυτοσχέδια βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων της εθνοφρουράς, σκοτώνοντας τον αξιωματικό και 5 ακόμη από δαύτους, ενώ το όχημά τους καταστρέφεται.
- **Επαρχία Βασόρας. Βασόρα.** Τέσσερις πύραυλοι κατιούσα «προσγειώνονται» στη βρετανική βάση που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης.

συνέχεια στη σελ. 15

συγκρούστηκαν με την αστυνομία και κατέστρεψαν τα γραφεία του φιλοκυβερνητικού κόμματος σε διάφορες πόλεις του Πακιστάν. Μέχρι την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές, τουλάχιστον 35 άτομα έχουν χάσει την ζωή τους σε μια από τις πιο ταραχώδεις νύχτες στην πρόσφατη ιστορία του Πακιστάν αλλά και όλη την επόμενη μέρα.

Ο Πακιστανός δικτάτορας καταδίκασε την επίθεση, κήρυξε τριήμερο πένθος και κατηγόρησε τους «τρομοκράτες». Την επίθεση καταδίκασε και σύσσωμη η διεθνής κοινότητα, που έσπευσε να αποτίσει φόρο τιμής στην πιο διεφθαρμένη εκπρόσωπο της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» στο Πακιστάν. Από την Ιαπωνία ως τον Λευκό Οίκο και τον ΟΗΕ, οι Μεγάλες Δυνάμεις και οι κολαούζοι τους εξήραν τα χαρίσματα της Μπούτο και τόνισαν την ανάγκη να συνεχιστεί η πορεία προς την ...ειρήνη.

Δεν μπόρεσε ούτε η ελληνική κυβέρνηση να συγκρατήσει το σπαραγμό της για τον χαμό της Μπούτο. Ακούστε εδώ τι δήλωσε η Ντόρα Μπακογιάννη: «ηγετική προσωπικότητα που αγωνίσθηκε σθεναρά για τη δημοκρατία, την ειρήνη, τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και τη συμφιλίωση στη χώρα της». Είναι πράγματι ειλικρινής ο πόνος της Μπακογιάννη, αλλά και του Γιωργάκη, για την μεγάλη αυτή απώλεια για τον κρατισμό. Πράγματι, δεν είχε καλό τέλος η κόρη του πανίσχυρου Ζουλφικάρ Αλί Μπούτο (κυβέρνησε την δεκαετία του '70), η οποία καταδικάστηκε για διαφθορά και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, μαζί και ο σύζυγός της. Υποκλινόμαστε μπροστά στην αλληλεγγύη των πολιτικών τζακιών και των δυναστειών-τυραννιών σε όλα τα μήκη και πλάτη αυτού του ρημαγμένου κόσμου.

Δεν προκαλεί έκπληξη ότι, παρά την αντίθετη άποψη των οπαδών του Λαϊκού Κόμματος της Μπούτο, οι διεθνείς κυβερνήσεις κλείνουν το μάτι στον Περβέζ Μουσάραφ, καλώντας τον να συνεχίσει τον στρατιωτικό νόμο στον δρόμο προς τις «ελεύθερες εκλογές» της 8ης Ιανουαρίου. Δεν πέρασε ούτε 24ωρο από την ξεκάθαρη δήλωση στήριξης του Μπους στον Μουσάραφ, δήλωση που ακολούθησε την απόφαση του τελευταίου να αποστρατευτεί, ικανοποιώντας βασικό αίτημα της «αντιπολίτευσης». Ποιος θα μπορούσε να κατηγορήσει τον Μουσάραφ όταν μό-

σης, με σπουδές και παράσημα στην Δύση και **ιδανική πρωθυπουργός, για τα συμφέροντα της δυτικής κυριαρχίας, σε μια κυβέρνηση συνεργασίας,** η πακιστανική βερσιόν της Ντόρας Μπακογιάννη αποχαιρέτησε τον μάταιο τούτο κόσμο.

Στόχος ξανά η Μπεναζίρ Μπούτο, δύο μήνες πριν, σε μια τρομακτική έκρηξη κατά την διάρκεια συγκέντρωσης στο Καράτσι, διέφυγε τον κίνδυνο που κόστισε την ζωή σε 160 φρουρούς και οπαδούς της και τραυματίσε 500, είχε τότε η ίδια αποδώσει την επίθεση σε αντάρτες της Αλ-Κάιντα και των Ταλιμπάν, σε μια επίδειξη απερίγραπτης ομοψυχίας με τον πρόεδρο του Πακιστάν και ολόκληρη την «διεθνή κοινότητα». Με την ίδια ομοψυχία, «κυβέρνηση» και «αντιπολίτευση» αντιμετώπισαν την εξέγερση στο Κόκκινο Τζαμί και την κατέστειλαν μέσα σε ένα πρωτοφανές λουτρό αίματος.

Ήδη, με μαγνητοσκοπημένο μύνημα του Οσάμα μπιν Λάντεν, της 20ης Σεπτέμβρη, η Αλ-Κάιντα ανήγγειλε την έναρξη τζιχάντ εναντίον του Μουσάραφ και του Πακιστανικού κράτους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το πακιστανικό κράτος, με τον έβδομο ισχυρότερο στρατό στον πλανήτη, αντιμετωπίζει την χειρότερη κρίση από τότε που οι παλιοί βρετανοί αποικιοκράτες διαίρεσαν το Raj, διαμορφώνοντας ένα αντίπαλο δέος στο ανυπότακτο και απρόβλεπτο Αφγανιστάν, εκεί όπου γεύτηκαν πολλές φορές την ήττα και την ταπείνωση. Η παλιά ιδέα ενός τυραννικού καθεστώτος σε ένα μουσουλμανικό πληθυσμό, που θα συγκρατούσε με το μαστίγιο και τα όπλα κάθε εξέγερση, φαίνεται ότι ταιριάζει απόλυτα και στα σύγχρονα σταυροφορικά σχέδια της δυτικής κυριαρχίας.

Η λεγόμενη πολιτική κρίση στο Πακιστάν δεν είναι παρά το προανάκρουσμα της κατάρρευσης αυτού του μορφώματος, το οποίου τα ανατολικά σύνορα με το Αφγανιστάν έχουν ήδη καταργηθεί στην πράξη από τους αγωνιζόμενους, που διέρχονται από και προς το Αφγανιστάν για να πολεμήσουν τους ξένους εισβολείς και τους ντόπιους συνεργάτες τους.

Ο δρόμος της τιμωρίας για τους πρώην και νυν εξουσιαστές των σύγχρονων σατραπειών, σε μια από τις πιο ρημαγμένες περιοχές του πλανήτη, είναι ακόμα μακρύς.

Απόγονοι του Κατιλίνα

ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Η γνωστή εδώ και δεκαετίες ανακύκλωση διαφόρων υλικών, όπως χαρτί, γυαλί, αλουμίνιο κ.λπ, τον τελευταίο καιρό εμφανίζεται όλο και συχνότερα στο προσκήνιο. Κάτι οι κλιματικές αλλαγές, κάτι το φαινόμενο του θερμοκηπίου… κάτι τα μεγάλα κεφάλαια επιχορήγησης, η ανακύκλωση φαντάζει ως αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μας. Επί πλέον έχουν εμπλουτιστεί οι τομείς ανακύκλωσης και σε οχήματα, μπαταρίες, λάστιχα, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, βιομηχανικά υλικά κ.λπ., με τη δημιουργία κυρίως ιδιωτικών φορέων. Ο σημαντικότερος φορέας ανακύκλωσης στη χώρα είναι η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης (ΕΕΑΑ), η οποία συστήθηκε το 2001 και μέτοχοι της είναι κατά τα 2/3 εταιρείες και το υπόλοιπο 1/3 η ΚΕΔΚΕ. Σαν κύριοι μέτοχοι της εμφανίζονται εταιρείες όπως οι: ΝΕΣΤΛΕ ΕΛΛΑΣ, ΦΑΓΕ, PEPSICO-HBH, COCA-COLA, ΙΟΝ, ΜΕΒΓΑΛ, ΕΛΑΪΣ, ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ, κ.ά., οι οποίες κατέχουν το 65% και φυσικά προωθούν με κάθε μέσο την ανακύκλωση τόσο των δικών τους προϊόντων, αλ-

πιδιών είναι ένα σημείο τριβής μεταξύ δήμου και ΕΕΑΑ και γι' αυτό συχνά παρατηρείται ένα απορριμματοφόρο να συλλέγει απ' όλους τους κάδους και όχι μόνο από τους μπλε. Από κριτικές που έχουν γίνει στην Μ. Βρετανία για τον τρόπο συλλογής έχει ειπωθεί ότι η αύξηση των απορριμματοφόρων για την αποκομιδή αυξάνει την σπατάλη ενέργειας και τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Πρόσφατα υπήρξαν αντιδράσεις από πολίτες του Δήμου Καισαριανής για την αποκομιδή των σκουπιδιών, αντιδρώντας στην εκχώρηση της ανακύκλωσης σε πολυεθνικές. Για να ξεπεράσει τις αντιδράσεις ο δήμος έκανε δημοψήφισμα, υπέρ ή κατά της ανακύκλωσης, αιφνιδιαστικά μέσα σε πέντε μέρες και σχεδόν μηδαμινή συμμετοχή. Εννοείται ότι ήταν ο νικητής!

Άλλωστε παρουσιάζεται ως ιεροσυλία να είναι κάποιος κριτικός προς την ανακύκλωση, αφού εμφανίζεται από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς ως αναγκαία και απαραίτητη για την διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Πέρα από την διαρκή καχυποψία κά-

πράξη της ανακύκλωσης. Ουσιαστικά πρόκειται για ανακύκλωση του επιβαλλόμενου τρόπου ζωής. Αύξηση «αναγκών», αύξηση της κατανάλωσης που οδηγεί στην αύξηση της παραγωγής, συνεπώς στην αύξηση των ενεργειακών αναγκών και στην κατασπατάληση των φυσικών πόρων. Αύξηση των ανακυκλωμένων ποσοτήτων χωρίς σαφή μείωση των καταναλωτικών συνηθειών και «αναγκών» είναι ένας πανέξυπνος τρόπος να τα κονομάνε από παντού. Για παράδειγμα, όταν η Nestle που συμμετέχει στην ΕΕΑΑ παρουσιάζει αύξηση των πωλήσεων της και αντίστοιχα αύξηση και των ανακυκλώσιμων ποσοτήτων, τότε έχει κάθε λόγο να χαίρεται.

Δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπερβολή να πούμε πως ο,τιδήποτε προβάλλεται από τα ΜΜΕ ως οικολογικό και απαραίτητο για την προστασία του πλανήτη, κρύβει από πίσω του, τον ίδιο καπιταλισμό, την ίδια καταστροφική μανία της εξουσίας, αλλά πιο πολύχρωμα, πιο ανάλαφρα, πιο ιλουστρασιόν. Έναν μετα-μοντέρνο καπιταλισμό. Έτσι, βλέπουμε μπροστά μας χρωματιστά περίπτερα ανακύκλωσης με χορηγούς τράπεζες κ.λπ. προσπαθώντας, έτσι, να στρογγυλέψουν την αιχμηρή και απαίσια εικόνα τους.

Παρόμοιες καταστάσεις υπάρχουν και αναπτύσσονται γοργά στον χώρο των ΑΠΕ (Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας), της βιοτεχνολογίας, της ενέργειας, των βιοκαυσίμων με την χρήση ενεργειακών φυτών που παίρνουν τη θέση τους σε βίαια αποψιλωμένες δασικές εκτάσεις της Κίνας!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 16 Δεκεμβρίου στα Οινόφυτα από διαφόρους φορείς και επιτροπές αγώνα. Για λίγα λεπτά κλείστηκε η εθνική οδός Αθηνών-Λαμίας. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης μοιράστηκε το κείμενο που ακολουθεί.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΡΥΠΑΙΝΟΥΝ, ΜΟΛΥΝΟΥΝ, ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

Οινόφυτα: Συνώνυμο της ρύπανσης και μόλυνσης ως αποτέλεσμα της βιομηχανικής ανάπτυξης. Σε μια περιοχή με εκατοντάδες επιχειρήσεις και μεγάλο ποσοστό εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής, η ασυδοσία των βιομηχάνων έρχεται να συμπληρώσει τις κρατικές αποφάσεις που χρονολογούνται από την εποχή της χούντας. Έτσι, από το Προεδρικό Διάταγμα του 1969 που χαρακτήριζε τον Ασωπό ποταμό, «αγωγό παροχέτευσης λυμάτων», φτάνουμε σήμερα να επιτρέπεται η ρίψη «επεξεργασμένων» λυμάτων χωρίς, όμως, να πραγματοποιούνται έλεγχοι από τους κρατικούς φορείς. Άλλωστε η αμεροληψία πολλών κρατικών υπαλλήλων είναι γνωστή…

Το αποτέλεσμα όλου αυτού του φαύλου κύκλου οδηγεί στις θανατηφόρες συνέπειες σε περιβάλλον και άνθρωπο. Και εκεί που κάποτε η εγκατάσταση βιομηχανικών επιχειρήσεων θεωρούνταν «θείο δώρο», ξορκίζοντας έτσι την ανεργία, σήμερα προσφέρονται δυο δώρα σε συσκευασία ενός: ανεργία και θάνατος. Αλλά οι λύσεις που προσφέρονται από το ΠΕΧΩΔΕ μόνο λύσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν, αφού η σύνδεση με το δίκτυο της ΕΥΔΑΠ πρόσκαιρα μπορεί να λειτουργεί ως σωτήρια, αλλά δεν αντιμετωπίζει καθόλου την αιτία του προβλήματος και φυσικά, αγνοεί τη συνέχιση της μόλυνσης του ευβοϊκού και του υδροφόρου ορίζοντα. Αλλά τι άλλο να περιμένουμε από τους άρχοντες, που ενώ γνώριζαν το πρόβλημα εδώ και μια δεκαετία αδιαφορούσαν; Και αν σήμερα μάς σώζει ο Μόρνος, ποιός εγγυάται ότι αύριο δεν θα είναι κι αυτός ένας δεύτερος Ασωπός;

Το κρατικοκαπιταλιστικό σύστημα εγγυάται πάντα και μόνο τα κέρδη των αφεντικών και την εξουσία των βο(υ)λευτών, όλα τα άλλα για αυτούς είναι παράπλευρες απώλειες.

ΕΕΑΑ παρουσιάζει αύξηση των πωλήσεων της και αντίστοιχα αύξηση και των ανακυκλώσιμων ποσοτήτων, τότε έχει κάθε λόγο να χαίρεται.

Δεν είναι ούτε στο ελάχιστο υπερβολή να πούμε πως ο,τιδήποτε προβάλλεται από τα ΜΜΕ ως οικολογικό και απαραίτητο για την (Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας), της βιοτεχνολογίας, της ενέργειας, των βιοκαυσίμων με την χρήση ενεργειακών φυτών που παίρνουν τη θέση τους σε βίαια αποψιλωμένες δασικές εκτάσεις της Κίνας!

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Η γνωστή εδώ και δεκαετίες ανακύκλωση διαφόρων υλικών, όπως χαρτί, γυαλί, αλουμίνιο κ.λπ, τον τελευταίο καιρό εμφανίζεται όλο και συχνότερα στο προσκήνιο. Κάτι οι κλιματικές αλλαγές, κάτι το φαινόμενο του θερμοκηπίου... κάτι τα μεγάλα κεφάλαια επιχορήγησης, η ανακύκλωση φαντάζει ως αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς μας. Επί πλέον έχουν εμπλουτιστεί οι τομείς ανακύκλωσης και σε οχήματα, μπαταρίες, λάστιχα, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, βιομηχανικά υλικά κ.λπ., με τη δημιουργία κυρίως ιδιωτικών φορέων. Ο σημαντικότερος φορέας ανακύκλωσης στη χώρα είναι η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης (ΕΕΑΑ), η οποία συστήθηκε το 2001 και μέτοχοι της είναι κατά τα 2/3 εταιρείες και το υπόλοιπο 1/3 η ΚΕΔΚΕ. Σαν κύριοι μέτοχοι της εμφανίζονται εταιρείες όπως οι: ΝΕΣΤΛΕ ΕΛΛΑΣ, ΦΑΓΕ, PEPSICO-HBH, COCA-COLA, ΙΟΝ, ΜΕΒΓΑΛ, ΕΛΑΪΣ, ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ, κ.ά., οι οποίες κατέχουν το 65% και φυσικά προωθούν με κάθε μέσο την ανακύκλωση τόσο των δικών τους προϊόντων, αλλά, αναπτύσσοντας παράλληλα και ξεχωριστή διακριτή δραστηριότητα. Με μια ματιά είναι αντιληπτή η παρουσία αρκετών πολυεθνικών στο μετοχολόγιο της ΕΕΑΑ γι' αυτό και οι «αγαθές προθέσεις» προφανώς... πάνε περίπατο.

Ας δούμε, όμως, πώς γίνεται η συλλογή ανακυκλώσιμων απορριμμάτων στην Αθήνα. Η εταιρεία παραχωρεί τους κάδους και τα απορριμματοφόρα, ενώ ο δήμος αναλαμβάνει τη συλλογή και μεταφορά μέχρι το Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ). Η αποκομιδή όμως των σκουπιδιών είναι ένα σημείο τριβής μεταξύ δήμου και ΕΕΑΑ και γι' αυτό συχνά παρατηρείται ένα απορριμματοφόρο να συλλέγει απ' όλους τους κάδους και όχι μόνο από τους μπλε. Από κριτικές που έχουν γίνει στην Μ. Βρετανία για τον τρόπο συλλογής έχει ειπωθεί ότι η αύξηση των απορριμματοφόρων για την αποκομιδή αυξάνει την σπατάλη ενέργειας και τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Πρόσφατα υπήρξαν αντιδράσεις από πολίτες του Δήμου Καισαριανής για την αποκομιδή των σκουπιδιών, αντιδρώντας στην εκχώρηση της ανακύκλωσης σε πολυεθνικές. Για να ξεπεράσει τις αντιδράσεις ο δήμος έκανε δημοψήφισμα, υπέρ ή κατά της ανακύκλωσης, αιφνιδιαστικά μέσα σε πέντε μέρες και σχεδόν μηδαμινή συμμετοχή. Εννοείται ότι ήταν ο νικητής!

Άλλωστε παρουσιάζεται ως ιεροσυλία να είναι κάποιος κριτικός προς την ανακύκλωση, αφού εμφανίζεται από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς ως αναγκαία και απαραίτητη για την διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Πέρα από την διαρκή καχυποψία κάποιων και με το φόβο να χαρακτηριστούμε μηδενιστές γιατί όλα τα εξισώνουμε αποδομώντας τα θετικά τους στοιχεία, είναι βέβαιο ότι η ανακύκλωση και εφησυχασμό δημιουργεί στον πολίτη και αρνητικά στοιχεία ενέχει. Η ανακύκλωση έρχεται ως συμπλήρωμα του κύκλου της ληστρικής αφαίμαξης του πλανήτη από φυσικούς πόρους και χρησιμοποιείται σαν μια πολύ πετυχημένη δικαιολογία για να διατηρήσουμε το ίδιο καταναλωτικό μοντέλο. Ακόμη και οι όποιες αναστολές κατανάλωσης εμφανίζονται, καταστέλλονται άμεσα από την καλή

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 16 Δεκεμβρίου στα Οινόφυτα από διαφόρους φορείς και επιτροπές αγώνα. Για λίγα λεπτά κλείστηκε η εθνική οδός Αθηνών-Λαμίας. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης μοιράστηκε το κείμενο που ακολουθεί.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΡΥΠΑΙΝΟΥΝ, ΜΟΛΥΝΟΥΝ, ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ

Οινόφυτα: Συνώνυμο της ρύπανσης και μόλυνσης ως αποτέλεσμα της βιομηχανικής ανάπτυξης. Σε μια περιοχή με εκατοντάδες επιχειρήσεις και μεγάλο ποσοστό εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής, η ασυδοσία των βιομηχάνων έρχεται να συμπληρώσει τις κρατικές αποφάσεις που χρονολογούνται από την εποχή της χούντας. Έτσι, από το Προεδρικό Διάταγμα του 1969 που χαρακτήριζε τον Ασωπό ποταμό, «αγωγό παροχέτευσης λυμάτων», φτάνουμε σήμερα να επιτρέπεται η ρίψη «επεξεργασμένων» λυμάτων χωρίς, όμως, να πραγματοποιούνται έλεγχοι από τους κρατικούς φορείς. Άλλωστε η αμεροληψία πολλών κρατικών υπαλλήλων είναι γνωστή...

Το αποτέλεσμα όλου αυτού του φαύλου κύκλου οδηγεί στις θανατηφόρες συνέπειες σε περιβάλλον και άνθρωπο. Και εκεί που κάποτε η εγκατάσταση βιομηχανικών επιχειρήσεων θεωρούνταν «θείο δώρο», ξορκίζοντας έτσι την ανεργία, σήμερα προσφέρονται δυο δώρα σε συσκευασία ενός: ανεργία και θάνατος. Αλλά οι λύσεις που προσφέρονται από το ΠΕΧΩΔΕ μόνο λύσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν, αφού η σύνδεση με το δίκτυο της ΕΥΔΑΠ πρόσκαιρα μπορεί να λειτουργεί ως σωτήρια, αλλά δεν αντιμετωπίζει καθόλου την αιτία του προβλήματος και φυσικά, αγνοεί τη συνέχιση της μόλυνσης του ευβοϊκού και του υδροφόρου ορίζοντα. Αλλά τι άλλο να περιμένουμε από τους άρχοντες, που ενώ γνώριζαν το πρόβλημα εδώ και μια δεκαετία αδιαφορούσαν; Και αν σήμερα μάς σώζει ο Μόρνος, ποιός εγγυάται ότι αύριο δεν θα είναι κι αυτός ένας δεύτερος Ασωπός;

Το κρατικοκαπιταλιστικό σύστημα εγγυάται πάντα και μόνο τα κέρδη των αφεντικών και την εξουσία των βο(υ)λευτών, όλα τα άλλα για αυτούς είναι παράπλευρες απώλειες. Η απαίτηση για καθαρό περιβάλλον δεν είναι άσχετη με την αντίθεση σε κάθε μορφής εξουσία. Γιατί καθημερινά όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι για το μολυσμένο νερό, το διοξείδιο του άνθρακα, τη γρίπη των πτηνών, τις διοξίνες, την έξαρση του καρκίνου, του διαβήτη και τόσων άλλων, δεν ευθύνεται έτσι γενικά και αόριστα ο άνθρωπος, αλλά αυτοί που παίρνουν και επιβάλλουν τις αποφάσεις. Δηλαδή εξουσιαστές και καπιταλ(η)στές... Όσο πιο γρήγορα συνειδητοποιήσουμε τις αιτίες και τη ρίζα του κακού τόσο καλύτερα για όλους μας. Δεν ζητούμε τίποτα περισσότερο από το αυτονόητο...

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΕΔΩ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ...

Καθημερινά χιλιάδες μαθητές υπόκεινται στη βία του σχολικού συστήματος. Καθηγητές,

σμό μαθητές - στρατιωτάκια καθώς και το βάθρο που υπερυψώνει την έδρα του καθηγητή - εξουσιαστή για να μας υπενθυμίζει πόσο ανώτερος μας είναι. Αυτά λοιπόν έρχονται να συμπληρώσουν την ψυχρότητα της σχολικής αίθουσας που στερείται κάθε μορφής τέχνης και διακόσμησης, με μόνο «ζωντανό» τις καλλιτεχνικές παρεμβάσεις των μα-

σχήματα, μπαταρίες, λάστιχα, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, βιομηχανικά υλικά κ.λπ., με τη δημιουργία κυρίως ιδιωτικών φορέων. Ο σημαντικότερος φορέας ανακύκλωσης στη χώρα είναι η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης (ΕΕΑΑ), η οποία συστήθηκε το 2001 και μέτοχοι της είναι κατά τα 2/3 εταιρείες και το υπόλοιπο 1/3 η ΚΕΔΚΕ. Σαν κύριοι μέτοχοι της εμφανίζονται εταιρείες όπως οι: ΝΕΣΤΛΕ ΕΛΛΑΣ, ΦΑΓΕ, PEPSICO-HBH, COCA-COLA, ΙΟΝ, ΜΕΒΓΑΛ, ΕΛΑΪΣ, ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ, κ.ά., οι οποίες κατέχουν το 65% και φυσικά προωθούν με κάθε μέσο την ανακύκλωση τόσο των δικών τους προϊόντων, αλλά, αναπτύσσοντας παράλληλα και ξεχωριστή διακριτή δραστηριότητα. Με μια ματιά είναι αντιληπτή η παρουσία αρκετών πολυεθνικών στο μετοχολόγιο της ΕΕΑΑ γι' αυτό και οι «αγαθές προθέσεις» προφανώς... πάνε περίπατο.

Ας δούμε, όμως, πώς γίνεται η συλλογή ανακυκλώσιμων απορριμμάτων στην Αθήνα. Η εταιρεία παραχωρεί τους κάδους και τα απορριμματοφόρα, ενώ ο δήμος αναλαμβάνει τη συλλογή και μεταφορά μέχρι το Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ). Η αποκομιδή όμως των σκου-

αντιδράσεις από πολίτες του Δήμου Καισαριανής για την αποκομιδή των σκουπιδιών, αντιδρώντας στην εκχώρηση της ανακύκλωσης σε πολυεθνικές. Για να ξεπεράσει τις αντιδράσεις ο δήμος έκανε δημοψήφισμα, υπέρ ή κατά της ανακύκλωσης, αιφνιδιαστικά μέσα σε πέντε μέρες και σχεδόν μηδαμινή συμμετοχή. Εννοείται ότι ήταν ο νικητής!

Άλλωστε παρουσιάζεται ως ιεροσυλία να είναι κάποιος κριτικός προς την ανακύκλωση, αφού εμφανίζεται από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς ως αναγκαία και απαραίτητη για την διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Πέρα από την διαρκή καχυποψία κάποιων και με το φόβο να χαρακτηριστούμε μηδενιστές γιατί όλα τα εξισώνουμε αποδομώντας τα θετικά τους στοιχεία, είναι βέβαιο ότι η ανακύκλωση και εφησυχασμό δημιουργεί στον πολίτη και αρνητικά στοιχεία ενέχει. Η ανακύκλωση έρχεται ως συμπλήρωμα του κύκλου της ληστρικής αφαίμαξης του πλανήτη από φυσικούς πόρους και χρησιμοποιείται σαν μια πολύ πετυχημένη δικαιολογία για να διατηρήσουμε το ίδιο καταναλωτικό μοντέλο. Ακόμη και οι όποιες αναστολές κατανάλωσης εμφανίζονται, καταστέλλονται άμεσα από την καλή

των χώρις, όμως, να πραγματοποιούνται έλεγχοι από τους κρατικούς φορείς. Άλλωστε η αμεροληψία πολλών κρατικών υπαλλήλων είναι γνωστή...

Το αποτέλεσμα όλου αυτού του φαύλου κύκλου οδηγεί στις θανατηφόρες συνέπειες σε περιβάλλον και άνθρωπο. Και εκεί που κάποτε η εγκατάσταση βιομηχανικών επιχειρήσεων θεωρούνταν «θείο δώρο», ξορκίζοντας έτσι την ανεργία, σήμερα προσφέρονται δυο δώρα σε συσκευασία ενός: ανεργία και θάνατος. Αλλά οι λύσεις που προσφέρονται από το ΠΕΧΩΔΕ μόνο λύσεις δεν μπορούν να χαρακτηριστούν, αφού η σύνδεση με το δίκτυο της ΕΥΔΑΠ πρόσκαιρα μπορεί να λειτουργεί ως σωτήρια, αλλά δεν αντιμετωπίζει καθόλου την αιτία του προβλήματος και φυσικά, αγνοεί τη συνέχιση της μόλυνσης του ευβοϊκού και του υδροφόρου ορίζοντα. Αλλά τι άλλο να περιμένουμε από τους άρχοντες, που ενώ γνώριζαν το πρόβλημα εδώ και μια δεκαετία αδιαφορούσαν; Και αν σήμερα μάς σώζει ο Μόρνος, ποιός εγγυάται ότι αύριο δεν θα είναι κι αυτός ένας δεύτερος Ασωπός;

Το κρατικοκαπιταλιστικό σύστημα εγγυάται πάντα και μόνο τα κέρδη των αφεντικών και την εξουσία των βο(υ)λευτών, όλα τα άλλα για αυτούς είναι παράπλευρες απώλειες. Η απαίτηση για καθαρό περιβάλλον δεν είναι άσχετη με την αντίθεση σε κάθε μορφής εξουσία. Γιατί καθημερινά όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι για το μολυσμένο νερό, το διοξείδιο του άνθρακα, τη γρίπη των πτηνών, τις διοξίνες, την έξαρση του καρκίνου, του διαβήτη και τόσων άλλων, δεν ευθύνεται έτσι γενικά και αόριστα ο άνθρωπος, αλλά αυτοί που παίρνουν και επιβάλλουν τις αποφάσεις. Δηλαδή εξουσιαστές και καπιταλ(η)στές... Όσο πιο γρήγορα συνειδητοποιήσουμε τις αιτίες και τη ρίζα του κακού τόσο καλύτερα για όλους μας. Δεν ζητούμε τίποτα περισσότερο από το αυτονόητο...

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΕΔΩ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ...

Καθημερινά χιλιάδες μαθητές υπόκεινται στη βία του σχολικού συστήματος. Καθηγητές, έχοντας την εξουσία στα χέρια τους, προσβάλλουν και «μεταχειρίζονται» τους μαθητές εντάσσοντας τα παιδιά σε ένα εκμεταλλευτικό σύστημα που εξυπηρετεί κρατικά συμφέροντα.

Μέσα από τα βιβλία, τη σημαία που κυματίζει στον προαύλιο χώρο, τις εκκλησιαστικές εικόνες και τα εθνικά σύμβολα στους τοίχους, καλλιεργείται ο εθνικισμός και ο ρατσισμός, εξυψώνεται «η εθνική» υπερηφάνεια και δημιουργούνται ψευδαισθήσεις του τύπου ό,τι είναι έξω από τα αυστηρά όρια του κράτους είναι παράνομο και κακό, η αστυνομοκρατία είναι απαραίτητη για την πάταξη του εγκλήματος, ο στρατός για την υπεράσπιση της πατρίδας κ.τ.λ. Παράλληλα οι μαθητές καταπιέζονται, δεν έχουν ελεύθερο χρόνο και δεν είναι λίγες οι φορές που οδηγούνται σε ακραίες ενέργειες (αυτοκτονίες κτλ). Ο θεσμός του απουσιολογίου, της βαθμολόγησης, του ποινολογίου αποτελούν ξεκάθαρα ένα είδος ψυχολογικού βιασμού των μαθητών. Ακόμα, ο διαχωρισμός μας σε «καλούς και κακούς» μαθητές έχει σκοπό να αναδείξει, ως πρότυπο του «σωστού» μαθητή, αυτόν που υποτάσσεται στους αυταρχικούς κανόνες του σχολείου χωρίς την παραμικρή αντίσταση. Αλλά και γενικότερα η εικόνα του σχολείου με τα τεράστια κάγκελα που το περιβάλλουν παραπέμπει σε μια μορφή φυλακής, αυτή της καταστολής της σκέψης. Αξιοσημείωτη είναι και η διάταξη των θρανίων στις τάξεις, που αποκόβει κάθε είδους επικοινωνία με τους συμμαθητές μας (ακόμη και την οπτική) και προβάλλει τον θεσμό μαθητές - στρατιωτάκια καθώς και το βάθρο που υπερυψώνει την έδρα του καθηγητή - εξουσιαστή για να μας υπενθυμίζει πόσο ανώτερος μας είναι. Αυτά λοιπόν έρχονται να συμπληρώσουν την ψυχρότητα της σχολικής αίθουσας που στερείται κάθε μορφής τέχνης και διακόσμησης, με μόνο «ζωντανό» τις καλλιτεχνικές παρεμβάσεις των μαθητών σε τοίχους και θρανία.

Σύνηθες φαινόμενο ακόμα, όπως και στην κοινωνία, είναι η περιθωριοποίηση του κάθε διαφορετικού και ιδιαίτερου. Η απομόνωση τέτοιων ατόμων πραγματοποιείται για το λεγόμενο «κοινό καλό και την καλή εικόνα του σχολείου». Η φωνή καθενός που αντιστέκεται, αντιδράει καταπνίγεται άμεσα η ακόμα και τιμωρείται, οι καταλήψεις ποινικοποιούνται και συνεχώς επιτυγχάνεται το σχέδιο των κυριάρχων.

Και επειδή η κατάσταση έχει γίνει δραματική και το σχολείο έχει καταντήσει μια φυλακή που στοιβάζει ανθρώπινες ψυχές, ελπίζουμε πως θα έρθει η στιγμή που οι μαθητές θα αντιδράσουν σε όλο αυτό το «χάλι».

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑ
ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΕΛΙΑ

Υ.Γ. Η έννοια «μαθητής» δεν αναιρεί την έννοια του ατόμου γενικά. Έτσι θα θέλαμε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη σε όλους τους κοινωνικούς αγωνιστές και τους ομήρους του κράτους.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Πρόσφατα πληροφορήθηκα την ημερομηνία όπου υποχρεούμαι να καταταγώ στον ελληνικό στρατό. Μια υποχρέωση απέναντι στην πατρίδα που οφείλω να εκπληρώσω, ως «Έλληνας» πολίτης, μα που ως άνθρωπος... αρνούμαι...

...να στελεχώσω τον πιο δολοφονικό μηχανισμό της εξουσίας, που ανά τους αιώνες έχει αιματοκυλήσει την ανθρωπότητα, εξυπηρετώντας τα συμφέροντα της.

...να σβήσω 9 μήνες από τη ζωή μου, μαζί και την αξιοπρέπεια μου δεχόμενος μια επιβολή που με θέλει υπόλογο, κατώτερο, εκτελεστικό όργανο, αναλώσιμο υλικό, ίσως και δολοφόνο ή δολοφονημένο.

...να κρατήσω όπλο υπερασπιζόμενος τα συμφέροντα των αφεντικών. ...να «εκτελώ εντολές ανωτέρων (με ή) χωρίς ουδεμία αντίρρηση».

...τη στρατοκρατία και τον πόλεμο που αποτελεί πρακτική των κρατών[1] αφενός για την επιβολή και διασφάλιση της κυριαρχίας τούς αφετέρου για τη διεύρυνσή της.

...εν τέλει να ορκιστώ στο θεό για την πατρίδα, αφού δεν αναγνωρίζω τίποτε από τα δυο, αντίθετα τα αντιπαλεύω, τα εχθρεύομαι.

Όπως αντιπαλεύω και εχθρεύομαι, όλους τους θεσμούς και τις πλαστές αξίες αυτής της κοινωνίας, κάθε μορφή εξουσίας και ιεραρχίας, καθετί που γεννά και αναπαράγει διαχωρισμούς ανάμεσα στης «γης τους κολασμένους» και χωρίζει την γη των ανθρώπων με σύνορα σε κομμάτια.

Μέσα από ατομικά και συλλογικά βιώματα, στην αιχμάλωτη καθημερινότητα της κοινωνικής πραγματικότητας, αντιλαμβάνομαι την πατρίδα ως το χώρο της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης του ντόπιου λευση.

Είναι αναγκαιότητα για την κυριαρχία η ομογενοποίηση του υπό ομηρία (ντόπιου) πληθυσμού, προκειμένου να δημιουργηθεί η ψευδαίσθηση της ενότητας και ομοψυχίας, υπό την αιγίδα του έθνους, μεταξύ αυτού και των αφεντικών του. Προσδίδοντας έναν ωραιοποιημένο ψευτοφιλελεύθερο μανδύα στις συνθήκες εκμετάλλευσης, το κράτος, για να διασφαλίσει την κοινωνική και ταξική ειρήνη προωθεί πλαστές αξίες με τη φωνή των παπάδων, των δασκάλων, των δημοσιογράφων, των πολιτικών, των γονιών. Κατασκευάζοντας αποστειρωμένες συνειδήσεις, ανθρώπους άβουλους και τρομοκρατημένους, που δε λένε ποτέ όχι, που είναι συνένοχοι στην αφαίμαξη και καταπίεση τους, στα εγκλήματα της εξουσίας.

Βέβαια ο έλεγχος της κυριαρχίας στους υπηκόους δεν ήταν ποτέ (μέχρι σήμερα) ολοκληρωτικός, η ιστορία έχει να αναδείξει ένα σωρό ξεσηκωμούς, εξεγέρσεις και επαναστάσεις, που κατά κύριο λόγο αναζητούσαν βαθιές κοινωνικές αλλαγές όσο και αν οι πιο πολλές από αυτές οικειοποιήθηκαν από κάποια εθνική σημαία, όπως αυτή του 1821 (από την άλλη όμως υπάρχουν και αμιγώς κοινωνικές-ταξικές εξεγέρσεις-επαναστάσεις). Όταν, λοιπόν ο κόσμος αποφασίσει να πάψει να ζητά αυτά που του κλέβουν και να προσπαθεί να μεταρρυθμίσει την εκμετάλλευση του, το κράτος τρέμει την οργή του, κι εδώ ανακαλύπτουμε το ρόλο των σωμάτων ασφαλείας.

Οι εθνικοί στρατοί ανέκαθεν στέλνονταν ως εκτελεστικά όργανα προκειμένου να διεκπεραιώσουν τις επιταγές της εκάστοτε εξουσίας, (ανάλογα με τα συμφέροντα της κάθε φορά). Ο ελληνικός στρατός συγκεκριμένα, το έχει αποδείξει ουκ ολίγες φορές. Από όποιο σημείο και αν αρεσκόμαστε να ξεκινήσουμε την «ελληνική» ιστορία δεται από την ιστορία.

Το ελληνικό κράτος από το 1830 (περίπου), όπου χρονολογείται η ίδρυση του, έχει χρησιμοποιήσει το στρατό ως κατασταλτικό μέσο απεργιών και γενικότερων κινητοποιήσεων, καθώς και ως διεκπεραιωτή των ευρύτερων οικονομικών και εδαφικών επιδιώξεών του σε Βαλκάνια και Μέση Ανατολή, αλλά και άλλου.

Συγκεκριμένα ο στρατός και η (χωροφυλακή-αστυνομία) το 1896 στην εξέγερση των μεταλλωρύχων του Λαυρίου, το 1910 στην απεργία των αγροτών (κολίγων) στο Κιλελέρ, το 1936 στις απεργίες των τσαγκαράδων και καπνεργατών στη Θεσσαλονίκη, στην εξέγερση το 1946-49 («εμφύλιος») και τέλος στην εξέγερση του πολυτεχνείου το 1973, Έλληνες και καλά αδέλφια-συμπατριώτες δολοφόνησε, σε καμιά περίπτωση δεν υπερασπίστηκε κανένός είδους σύνορα κ.τ.λ., αντίθετα απέδειξε περίτρανα, με την αιματοβαμμένη του δράση, τον κατασταλτικό και εγκληματικό του ρόλο (συμπληρωματικό της αστυνομίας σε «δύσκολες» καταστάσεις). Αλλά και η αποστολή στρατιωτικών δυνάμεων στη Ρωσία το 1917 (Οκτωβριανή επανάσταση), την Ουκρανία το 1919, την Κορέα το 1950, τον Περσικό το 1991, την Αλβανία το 1997 (Αλβανικός Μάρτης), το Κόσσοβο το 1999, τη Μ. Ανατολή (επανειλημμένα), κάθε άλλο πάρα την ειρήνη, τα σύνορα και τον ελληνικό λαό διαφύλαξε.

Σίγουρα δεν μπορούμε να αφήσουμε κατά μέρος την ανάμιξη του στρατού στην πολιτική ζωή της χώρας. Ο ελληνικός στρατός λοιπόν έχει να αναδείξει στο ενεργητικό του ένα σωρό πραξικοπήματα που εγκαθίδρυσαν αυταρχικά-φασιστικά καθεστώτα, όπως το πραξικόπημα στο Γουδί το 1909, η δικτατορία του Πάγκαλου το 1924, η δικτατορία του Μεταξά το 1936-'41 και τέλος τη «χούντα των συνταγματαρχών» το 1967. (Εδώ θα ήθελα να σημειώσω πως όλα τα παραπάνω τα αναφέρω ως αντεπιχειρήματα στην κρατική προπαγάνδα για το ρόλο του στρατού, που έχει μετατρέψει και συνεχίζει να μετατρέπει σε δολοφόνους τόσους και τόσους στρατιώτες που ορκίστηκαν: «υπέρ πίστεως και πατρίδας» να «εκτελούν εντολές ανωτέρων χωρίς ουδε-

(ο αριθμός αυτός πολλαπλασιάζεται όταν μιλάμε για φαντάρους που ο στρατός τους δημιουργεί, νευρώσεις, συμπλέγματα και εξαρτήσεις. Ειδικότερα όσον άφορα τις εξαρτήσεις, τα ναρκωτικά στο στρατό προβάλουν σαν μέσο διαφυγής από την καθημερινότητα της επιβολής και η ευρύτατη διακίνηση τους είναι κοινό μυστικό) και από την άλλη οι χιλιάδες βασανισμοί, ξυλοδαρμοί, και δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα και στα κέντρα υποδοχής-στρατόπεδα-συγκέντρωσης καταδεικνύουν την εγκληματική-δολοφονική φύση του στρατού.

Τέλος, όσον άφορα τη θητεία και το στρατό ως θεσμό, έρχεται σε μια περίοδο της ζωής του ανθρώπου, προκειμένου να συμπληρώσει το σκοπό των λοιπών θεσμών (οικογένεια, εκκλησιά, σχολείο κ.λπ.), που δεν είναι άλλος από την «κανονικοποίηση» του και την αφομοίωση του «ζητούμενου» ρόλου σε έναν προκαθορισμένο για όλους δρόμο.

Ως αναρχικός, το μόνο πόλεμο που αναγνωρίζω και στον οποίο συμμετέχω είναι ο κοινωνικός-ταξικός πόλεμος και η προσπάθεια για την όξυνση του. Ένας πόλεμος που δεν εντάσσεται σε καλούπια, δεν αναγνωρίζει ειδικούς και επαγγελματίες επαναστάτες, δεν περιορίζεται στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας, πηγάζει από το δίκιο των καταπιεσμένων του κόσμου και θα μαίνεται ως τη δικαίωση του. Η άρνηση μου λοιπόν να στρατευθώ σε έναν εθνικό στρατό δεν είναι επειδή εχθρεύομαι, καταδικάζω ή αποποιούμαι τη βία, αλλά επειδή διάλεξα είδη στρατόπεδο και τάσσομαι συνειδητά με το μέρος των καταπιεσμένων, με όποιες συνέπειες ενδεχομένως αυτό επιφέρει. Το κράτος κατέχει το μονοπώλιο της βίας και της βαρβαρότητας, στον αντίποδα η λαϊκή αντιβία είναι η λογική αντίδραση, πολλές φορές αμυντική μα ίσως και το σημαντικότερο όπλο του επαναστατικού οπλοστασίου για την καθολική ανατροπή αυτού του κόσμου, για την κοινωνική απελευθέρωση...

...ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ, ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

τρίδα, αφού δεν αναγνωρίζω τίποτε από τα δυο, αντίθετα τα αντιπαλεύω, τα εχθρεύομαι.

Όπως αντιπαλεύω και εχθρεύομαι, όλους τους θεσμούς και τις πλαστές αξίες αυτής της κοινωνίας, κάθε μορφή εξουσίας και ιεραρχίας, καθετί που γεννά και αναπαράγει διαχωρισμούς ανάμεσα στης «γης τους κολασμένους» και χωρίζει την γη των ανθρώπων με σύνορα σε κομμάτια.

Μέσα από ατομικά και συλλογικά βιώματα, στην αιχμάλωτη καθημερινότητα της κοινωνικής πραγματικότητας, αντιλαμβάνομαι την πατρίδα ως το χώρο της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης του ντόπιου πληθυσμού, επομένως ως μια έννοια εχθρική. Τα εθνικά κράτη είναι ένα δημιούργημα που η ύπαρξη του προϋποθέτει βία, πολέμους, διωγμούς και γενοκτονίες, και η χρησιμότητα του είναι η εγκαθίδρυση καθεστώτων που θα θεσμίσουν την εκμετάλ-

αμιγώς κοινωνικές-ταξικές εξεγέρσεις-επαναστάσεις). Όταν, λοιπόν ο κόσμος αποφασίσει να πάψει να ζητά αυτά που του κλέβουν και να προσπαθεί να μεταρρυθμίσει την εκμετάλλευση του, το κράτος τρέμει την οργή του, κι εδώ ανακαλύπτουμε το ρόλο των σωμάτων ασφαλείας.

Οι εθνικοί στρατοί ανέκαθεν στέλνονταν ως εκτελεστικά όργανα προκειμένου να διεκπεραιώσουν τις επιταγές της εκάστοτε εξουσίας, (ανάλογα με τα συμφέροντα της κάθε φορά). Ο ελληνικός στρατός συγκεκριμένα, το έχει αποδείξει ουκ ολίγες φορές. Από όποιο σημείο και αν αρεσκόμαστε να ξεκινήσουμε την «ελληνική» ιστορία μπορούμε να βρούμε παραδείγματα που καταδεικνύουν το ρόλο του, καθώς και γενικότερα το ρόλο των εθνικών στρατών. Το παραμύθι της κυριαρχίας, λοιπόν, ότι ο στρατός υφίσταται για τη διασφάλιση της ειρήνης, των συνόρων, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και λοιπά ηχηρά, διαψεύ-

στρατός λοιπόν έχει να αναδείξει στο ενεργητικό του ένα σωρό πραξικοπήματα που εγκαθίδρυσαν αυταρχικά-φασιστικά καθεστώτα, όπως το πραξικόπημα στο Γουδί το 1909, η δικτατορία του Πάγκαλου το 1924, η δικτατορία του Μεταξά το 1936-'41 και τέλος τη «χούντα των συνταγματαρχών» το 1967. (Εδώ θα ήθελα να σημειώσω πως όλα τα παραπάνω τα αναφέρω ως αντεπιχειρήματα στην κρατική προπαγάνδα για το ρόλο του στρατού, που έχει μετατρέψει και συνεχίζει να μετατρέπει σε δολοφόνους τόσους και τόσους στρατιώτες που ορκίστηκαν: «υπέρ πίστεως και πατρίδας» να «εκτελούν εντολές ανωτέρων χωρίς ουδεμία αντίρρηση»).

Επιπρόσθετα θα ήθελα να αναφερθώ στη δράση του στρατού τα τελευταία χρονιά που δεν είναι αναίμακτη κατά πως φαίνεται. Από τη μια οι δεκάδες αυτοκτονημένοι φαντάροι κάθε χρόνο στα στρατόπεδα

όποιες συνέπειες ενδεχομένως αυτό επιφέρει. Το κράτος κατέχει το μονοπώλιο της βίας και της βαρβαρότητας, στον αντίποδα η λαϊκή αντιβία είναι η λογική αντίδραση, πολλές φορές αμυντική μα ίσως και το σημαντικότερο όπλο του επαναστατικού οπλοστασίου για την καθολική ανατροπή αυτού του κόσμου, για την κοινωνική απελευθέρωση...

...ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ, ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΚΑΤΩ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ, ΑΡΝΗΣΗ ΘΗΤΕΙΑΣ ΟΛΙΚΗ

ΣΩΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2007,
ΑΓΡΙΝΙΟ

ΙΡΑΚ

συνέχεια από τη σελ. 13

Κυριακή 16-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Χαμπανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 4 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης της πόλης. Επίθεση δέχεται και μια αμερικανο-ιρακινή βάση, αυτή τη φορά στα βορειοανατολικά της επαρχίας, στην πόλη Αθ-Θαρθάρ, με 2 πύραυλους κατιούσα.

- Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος στη **Σακλαβίγια**, 17χλμ. από τη Φαλούτζα και καταστρέφει ένα όχημα χάμβι. Δεν υπάρχουν πληροφορίες για άλλου είδους απώλειες. Ανάλογο περιστατικό συμβαίνει και στο προάστιο **αντ-Ντουρά της Βαγδάτης**, όπου καταστρέφεται θωρακισμένο όχημα. Στο ίδιο προάστιο, αντάρτες περνούν από σημείο ελέγχου με μοτοσυκλέτες και ανοίγουν πυρ εναντίον των μπάτσων, τραυματίζοντας 3 από αυτούς.
- **Βαγδάτη**. Πραγματοποιείται επίθεση στο σπίτι του γενικού διευθυντή του υπουργείου δικαιοσύνης Γιουμάχ Χουσεΐν αζ-Ζαμίλ, στη συνοικία αλ-Μπαλαντιγιάτ στα νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας, με σκοπό την εκτέλεση του, όμως, δυστυχώς, αποκρούεται από τους μπράβους του.

Δευτέρα 17-12 - Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτης οδηγεί φορτηγό γεμάτο εκρηκτικά σε μεταλλική γέφυρα, τα ενεργοποιεί και φεύγει. Σκοτώνεται ένας μπάτσος και τραυματίζεται άλλος ένας.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Ατ-Ταμιρίγια.** Οι συνεργάτες των κατοχικών δυνάμεων επιβάλλουν απαγόρευση κυκλοφορίας στην πόλη για να προστατεύσουν τις δυνάμεις κατοχής από επιθέσεις ανταρτών. Πριν από τρεις ημέρες, την Παρασκευή, είχαν κάψει περίπου 14 σπίτια κατοίκων και είχαν συλλάβει πέντε άτομα, από τους οποίους τους τέσσερεις απελευθέρωσαν αργότερα, μετά από βασανιστήρια.

Τρίτη 18-12 - Βαγδάτη. Αυτοκίνητο-βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά περίπολος μπάτσων στην οδό αν-Νιντάλ. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 7.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα.** Αυτοκίνητο-βόμβα εκρήγνυται σε σημείο ελέγχου της πόλης, σκοτώνοντας 1 μπάτσο και τραυματίζοντας άλλους 7.

Πέμπτη 20-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Μετά από βομβιστική επίθεση που δέχεται αμερικανική περίπολος, κατά την οποία γνωστοποιείται ότι τραυματίζονται μόνο τέσσερα παιδιά, δίπλα στα οποία (τυχαία;) βρίσκονται οι αμερικανοί, οι κατοχικές δυνάμεις προχωρούν σε εισβολές και συλλήψεις κατοίκων.

- **Χαντίθα.** Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, καταστρέφοντας ένα χάμβι, ενώ υπάρχουν σίγουρα και περαιτέρω απώλειες, οι οποίες, όμως, για να μην πέφτει το ηθικό, δεν ανακοινώνονται.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μαντάλι.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος μέσα σε κέντρο στρατολόγησης μπάτσων και παίρνει μαζί του 9 νεοσύλλεκτους, ένα αστυνομικό διοικητή, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 8.
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Χαντάρ.** Αντάρτες βομβαρδίζουν με 4 βλήματα όλμου την αμερικανο-ιρακινή βάση στα νότια της πόλης Μοζίλ.

Παρασκευή 21-12 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Συνεχίζονται για δεύτερη μέρα οι εισβολές σε σπίτια και οι συλλήψεις κατοίκων σε μια προσπάθεια τρομοκράτησής τους.

- **Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Γιουσιφίγια.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος μέσα στο αστυνομικό τμήμα αρ-Ρασίντ της πόλης, τραυματίζοντας 7 μπάτσους.
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Αντάρτες, μέλη της οργάνωσης Ανσάρ αλ-Ισλάμ, πυροβολούν και σκοτώνουν 2 μπάτσους στη βορειοανατολική συνοικία Σουμάρ.
- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Κατά τη διάρκεια μάχης, δύο βόμβες εκρήγνυνται στο πέρασμα κομβοί αμερικανικών οχημάτων, σκοτώνοντας ένα αμερικανό κατοχικό και τραυματίζοντας άλλους 11.

Σάββατο 22-12 - Βαγδάτη. Εκτελείται, κατά την έξοδό του από το ναό αλ-Μουλά Χουγιάις, ο μπάτσος συνταγματάρχης Ράμπι, διοικητής του αποσπάσματος «αφύπνισης» στη συνοικία αλ-Τζαμίγια, με όπλο με σιγαστήρα.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα.** Ισχυρή νάρκη εκρήγνυται τη στιγμή που περνά αμερικανική περίπολος. Τρεις παίρνουν φύλλο πορείας για το πύρ το εξώτερον, ένας τέταρτος τραυματίζεται, ενώ το όχημά τους καταστρέφεται ολοσχερώς. Νωρίτερα άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής φάλαγγας οχημάτων κοντά στη διασταύρωση της εθνικής οδού στη Σαμάρα, καταστρέφοντας τουλάχιστον ένα όχημα, ενώ άγνωστος είναι ο αριθμός των νεκρών που εν τέλει απελευθερώθηκαν...
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Τρεις πυραύλους κατιούσα δέχεται η αμερικανική βάση αλ-Γκαζλανί. Προκαλούνται σοβαρές ζημιές.

Κυριακή 23-12 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες εκτοξεύουν τουλάχιστον 5 βλήματα όλμου στην κατειλημμένη από τους αμερικανούς αεροπορική βάση αλ-Μπάκρ και τώρα ονομαζόμενη Ανακόντα.

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Αντάρτες εκτελούν τον αντισυνταγματάρχη Ναγίφ Μοχάμεντ Χαντίντ ας-Σάμαρι, στο δρόμο, από τα διυλιστήρια του Μπαϊτζί όπου υπηρετεί, για το σπίτι του.

Πορεία Αλληλεγγύης Αμύνταιο Φλώρινας

Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες γίνεται στο Αμύνταιο Φλώρινας, ένα μήνα μετά τη δολοφονία του αλβανού μετανάστη από συνοριόμπατσο. Την πορεία έχουν καλέσει η Ανοιχτή συνέλευση αναρχικών-αντιεξουσιαστών Κοζάνης-Πτολεμαΐδας και το Πανελλαδικό Συντονιστικό Αναρχικών-Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη σε Πρόσφυγες και Μετανάστες. Της πορείας έχουν προηγηθεί παρεμβάσεις στην πόλη με μοίρασμα κειμένων και αφισοκολλήσεις.

Στα πλαίσια του συντονιστικού έχουν βγει τρεις αφίσες, οι οποίες κολλήθηκαν σε διάφορες πόλεις, από την Κρήτη μέχρι την Φλώρινα. Στην πορεία συμμετέχουν σύντροφοι και συντρόφισσες από αρκετές συλλογικότητες της Θεσ/νίκης, της Αθήνας και άλλων πόλεων.

Στις 11:00 πμ. ξεκινά η μικροφωνική η οποία διαρκεί μία ώρα. Στις 12:00 ξεκίνησε η πορεία, η οποία κράτησε περίπου 40 λεπτά. Υπάρχουν πανό που γράφουν: ΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ και Η ΓΡΑΜΜΗ ΑΠΟ ΘΑΝΑΤΟ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ ΟΡΙΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΝΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ, ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΧΑΡΤΙΑ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ. Μοιράζονται κείμενα και έντυπα ενώ γράφονται αρκετά συνθήματα σε τοίχους, κυρίως δημόσιων κτιρίων (τράπεζες, δημόσιες υπηρεσίες, δημοτικοί τοίχοι κ.τ.λ.).

Στο τμήμα, στον περίβολο του οποίου βρίσκονται καμιά τριανταριά μπάτσοι, γίνεται στάση 5 λεπτών, φωνάζονται και γράφονται συνθήματα και ρίχνονται μπογιές στο κτίριο. Η πορεία λήγει ομαλά. Κάτω από τις ίδιες συνθήκες γίνεται και η αποχώρηση από την πόλη.

Δημοσιεύουμε ένα από τα κείμενα που μοιράστηκαν:

Εκπυρσοκροτήσεις, εξοστρακισμοί, ατυχήματα

«Παλιά» ιστορία, το ίδιο σκηνικό και οι δικαιολογίες μονότονα επαναλαμβανόμενες.
Όταν δεν υπάρχει εύσχημος τρόπος (π.χ. «αντίσταση»), για να δικαιολογηθεί μια δολοφονία, τότε οι γελοίες δικαιολογίες για τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις και εξοστρακισμούς βλημάτων, απλά εκφράζουν την υποκρισία της εξουσίας και των οργάνων της.
Όλες αυτές οι εύσχημες ή άσχημες δικαιολογίες δεν είναι παρά η επιβεβαίωση μιας διαρκούς «πραγματικότητας». Αυτής, που έχει επιβληθεί στις ανθρώπινες κοινωνίες και όπου η ζωή έχει διατιμηθεί και ιεραρχηθεί, αλλά ταυτόχρονα έχει απαξιωθεί με σκοπό να διατηρηθούν οι συνθήκες εξουσίας.

ΚΑΜΕΡΕΣ

Οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες πιέζουν, μετά την εκτέλεση Σόντερς από την Ε.Ο. 17Ν τον Ιούνη του 2000, για την εγκατάσταση καμερών και την ευρεία παρακολούθηση με ηλεκτρονικούς τρόπους. Ακολουθούν οι επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη στην Ν. Υόρκη ύστερα από αεροπειρατείες και την ρίψη των αεροπλάνων στους δίδυμους Πύργους με χιλιάδες νεκρούς, στο Πεντάγωνο, ενώ αεροπλάνο που κατευθυνόταν στον Λευκό Οίκο καταρρίπτεται. Βομβαρδισμοί στο Αφγανιστάν, έκτατα μέτρα ασφαλείας, όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά σε πληθώρα κρατών. Το 2003 βομβαρδίζεται το Ιράκ για να ακολουθήσει κατοχή, αλλά και σφοδρό αντάρτικο.

Στις 6 Απριλίου 2004 η «Ανυπάκουη» Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ύστερα από τις σχετικές παροτρύνσεις της Διεύθυνσης Ασφαλείας των Ολυμπιακών Αγώνων, δίνει το «πράσινο φως» για την λειτουργία του συστήματος C4I υπό τους «σκληρούς» όρους να μην γίνεται λήψη και καταγραφή εικόνων από τις εισόδους ή το εσωτερικό πολυκατοικιών, να μην διεξάγεται ακρόαση συνομιλιών, να γίνεται ενημέρωση (sic) των πολιτών, ότι εισέρχονται σε χώρο που ελέγχεται από κάμερες, ενώ το υλικό θα έπρεπε να διατηρείται «μόνο» επτά ημέρες… Στις 12 Αυγούστου 2005 η Αρχή απορρίπτει το αίτημα για διεύρυνση των ελέγχων και διατάσσει την αφαίρεση 32 καμερών, ενώ επιβάλλει και πρόστιμο 3.000 ευρώ…

Στις 23-5-2006 ο τότε υπουργός δημοσίας τάξης Γ. Βουλγαράκης δηλώνει σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Βήμα: «το κράτος έχει ξοδέψει πολλά χρήματα για να αγοράσει αυτά τα μηχανήματα και δεν είμαι τόσο γενναιόδωρος για να τα πετάξω». Στις 7 Ιουλίου του 2006 η Αρχή ανανεώνει την άδεια λειτουργίας με σκοπό μόνο την ρύθμιση της κυκλοφορίας.

Και φθάνουμε στις τελευταίες εξελίξεις λίγο πριν από την πορεία της 17ης Νοεμβρίου 2007.

Επίσης, ως αποδεικτικό μέσο, και όχι ως πειστήριο, μπορεί, σύμφωνα με τον εισαγγελέα του ανωτάτου δικαστηρίου, να χρησιμοποιείται υλικό που έχει καταγραφεί από τρίτα πρόσωπα, όπως εικονολήπτες ΜΜΕ, φωτογράφους, αλλά και ιδιώτες. Παρ' όλα αυτά οι αστυνομικές αρχές δεν θα μπορούν να κατασχέσουν το εν λόγω υλικό και θα πρέπει να περιορίζονται στο να ζητούν από τον κάτοχο να το παραδώσει στις ανακριτικές αρχές, προκειμένου να αποδοθούν ευθύνες στους δράστες. Σε περίπτωση άρνησης του κατόχου, τότε αυτός θα μπορεί να κληθεί να καταθέσει ως μάρτυρας.

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου επίσης «γνωμοδοτεί» ότι «όλες οι λεγόμενες ανεξάρτητες αρχές ελέγχονται τελικά από τη δικαστική εξουσία».

Ως προς την επίκληση των προσωπικών δεδομένων για τη μη χρήση των καμερών και του σχετικού υλικού ως αποδεικτικού μέσου, με στόχο την αποκάλυψη δραστών αξιοποίνων πράξεων, ο Σανιδάς τέλος αναφέρει ότι «υποστηρικτές αυτής της θέσεως και εντεύθεν της ταυτίσεως της εγκληματικής συμπεριφοράς με τα προσωπικά δεδομένα και καλύψεως της πρώτης από τα δεύτερα, μπορούν να είναι μόνο όσοι επιθυμούν την έκνομη συμπεριφορά τους και την εγκληματική τους δράση να την καλύπτει το σκότος και η αχλύς ή όσοι επικροτούν ή έστω ανέχονται την έκνομη συμπεριφορά των τελευταίων».

Από τη πλευρά του ο υπουργός Δικαιοσύνης Σωτήρης Χατζηγάκης κάλυψε δεόντως τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον οποίο χαρακτήρισε «έγκριτο και εγκρατή νομικό που κάνει καλά τη δουλειά του και τον καλύπτω με την εμπιστοσύνη μου». «Κάποια στιγμή η κοινωνία θα πρέπει να στοιχίζει και να ζυγίσει τα προσωπικά δεδομένα και το κοινωνικό συμφέρον», γνωμοδότησε με τη σειρά του ο Χατζηγάκης, προσθέτοντας ότι «το κοι-

στάση 5 λεπτών, φωνάζονται και γράφονται συνθήματα και ρίχνονται μπογιές στο κτίριο. Η πορεία λήγει ομαλά. Κάτω από τις ίδιες συνθήκες γίνεται και η αποχώρηση από την πόλη.

Δημοσιεύουμε ένα από τα κείμενα που μοιράστηκαν:

Εκπυρσοκροτήσεις, εξοστρακισμοί, ατυχήματα

«Παλιά» ιστορία, το ίδιο σκηνικό και οι δικαιολογίες μονότονα επαναλαμβανόμενες.

Όταν δεν υπάρχει εύσχημος τρόπος (π.χ. «αντίσταση»), για να δικαιολογηθεί μια δολοφονία, τότε οι γελοίες δικαιολογίες για τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις και εξοστρακισμούς βλημάτων, απλά εκφράζουν την υποκρισία της εξουσίας και των οργάνων της.

Όλες αυτές οι εύσχημες ή άσχημες δικαιολογίες δεν είναι παρά η επιβεβαίωση μιας διαρκούς «πραγματικότητας». Αυτής, που έχει επιβληθεί στις ανθρώπινες κοινωνίες και όπου η ζωή έχει διατιμηθεί και ιεραρχηθεί, αλλά ταυτόχρονα έχει απαξιωθεί με σκοπό να διατηρηθούν οι συνθήκες εξουσίας.

Εκεί όπου,

Για τους ίδιους λόγους **καλλιεργείται η υποκρισία και η ψευδαίσθηση της ελευθερίας,**

Οι ψευδαισθήσεις περί ανωτερότητας και κατωτερότητας, του απαραβίαστου της στάνης, στην οποία, όμως, κουμαντάρουν οι «ανώτεροι», τα καλοντυμένα ανθρωποειδή, τα μαντρόσκυλά τους και περιφέρονται, υπό όρους, όσοι ανήκουν στην κατηγορία των διαβαθμισμένων σκλάβων,

Εξοντώνονται, όσοι προσπαθούν να πλησιάσουν εάν δεν έχουν προηγουμένως κοστολογηθεί,

Ανάλογα με τις συνθήκες και τις επιδιώξεις των εξουσιαστών, ξεζουμίζονται, αμείβονται, δολοφονούνται ή εξομοιώνονται με τους υπόλοιπους διαβαθμισμένους σκλάβους, οι, κατά περίσταση, παρείσακτοι.

Γι' αυτό και η αλληλεγγύη μας δεν είναι μια πράξη με την οποία θα ζητήσουμε να τιμολογηθεί η ζωή των μεταναστών. Γιατί, οι ζωές δεν κοστολογούνται.

Αυτοί όμως που,

Έχουν μετατρέψει τους ανθρώπους σε υποχείρια, αναδεικνύοντας και υποβιβάζοντάς τους, ανάλογα με τα γούστα και τα σχέδιά τους, προσπαθώντας να διατηρήσουν την εξουσία τους και τις συνθήκες εξανδραποδισμού,

Με το πρόσχημα της ασφάλειας, περιχαρακώνουν και εξοντώνουν, όχι μόνο μετανάστες, αλλά και όσους έχουν στοχοποιήσει σαν κατώτερους ή επικίνδυνους,

Με τα όργανά τους συνεχίζουν να εξοντώνουν ανθρώπινες ζωές, προσπαθώντας να στήσουν συνθήκες ασφάλειας για την συνέχιση της κυριαρχίας,

Δεν θα μπορέσουν να βρουν κανενός είδους ασφάλεια, αφού έχουν απέναντί τους την ανθρώπινη λεύτερη φύση.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ,
ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΕΣ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ, ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΔΕΝ ΘΑ ΧΤΙΣΤΕΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

7 Δεκέμβρη 2007

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι
http://www.anarchy.gr
anarchy@vip.gr

ημέρες... Στις 12 Αυγούστου 2005 η Αρχή απορρίπτει το αίτημα για διεύρυνση των ελέγχων και διατάσσει την αφαίρεση 32 καμερών, ενώ επιβάλλει και πρόστιμο 3.000 ευρώ...

Στις 23-5-2006 ο τότε υπουργός δημοσίας τάξης Γ. Βουλγαράκης δηλώνει σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Βήμα: «το κράτος έχει ξοδέψει πολλά χρήματα για να αγοράσει αυτά τα μηχανήματα και δεν είμαι τόσο γενναιόδωρος για να τα πετάξω». Στις 7 Ιουλίου του 2006 η Αρχή ανανεώνει την άδεια λειτουργίας με σκοπό μόνο την ρύθμιση της κυκλοφορίας.

Και φθάνουμε στις τελευταίες εξελίξεις λίγο πριν από την πορεία της 17ης Νοεμβρίου 2007.

Στη γνωμοδότησή του ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Σανιδάς διευκρινίζει ότι η χρήση του μαγνητοσκοπημένου ή του φωτογραφικού υλικού ως αποδεικτικού μέσου είναι σύννομη, αφού αφορά πράξεις που γίνονται δημόσια. «Οι τελούμενες έκνομες πράξεις δεν ανάγονται στη σφαίρα της ιδιωτικής και προσωπικής ζωής των δραστών. Άλλωστε η προστασία της είναι νοητή μόνο ενόσω εκδηλούται με σύννομη δραστηριότητα, όχι με έκνομη συμπεριφορά και εγκληματικές πράξεις». Σύμφωνα με τον Σανιδά «η εγκληματική συμπεριφορά του ατόμου δεν εμπίπτει στην έννοια των προσωπικών δεδομένων ούτε είναι δυνατόν να καλύπτεται από αυτήν». Υποστηρίζει, επίσης, ότι «η αποκάλυψη και επιβεβαίωση εγκληματικής συμπεριφοράς με τη βοήθεια των ρηθέντων τεχνικών μέσων δεν μπορεί να θεωρηθεί προσβολή της προσωπικότητας και παραβίαση των προσωπικών δεδομένων».

Η γνωμοδότηση συνοδεύει και εντολή στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας να τίθενται σε λειτουργία οι κάμερες διαχείρισης της κυκλοφορίας, εφ' όσον κατά τη διάρκεια συλλαλητηρίων διαπράττονται αξιόποινες πράξεις. Επίσης, ρητά αναφέρεται ότι το μαγνητοσκοπημένο υλικό θα χρησιμοποιείται «με σκοπό τη βεβαίωση των τελούμενων αυτόφωρων εγκλημάτων, τον εντοπισμό των δραστών, την αποκάλυψη της ταυτότητας αυτών και εν τέλει τη χρήση των άνω αποδεικτικών μέσων ενώπιον των δικαστικών αρχών». Η καταγραφή των δραστών και των αξιόποινων πράξεων μπορεί να γίνεται από σταθερές ή φορητές κάμερες και να αποτυπώνεται σε κασέτα, μαγνητοταινία, βιντεοταινία, φωτογραφία κ.λπ.

μη συμπεριφορά τους και την εγκληματική τους δράση να την καλύπτει το σκότος και η αχλύς ή όσοι επικροτούν ή έστω ανέχονται την έκνομη συμπεριφορά των τελευταίων».

Από τη πλευρά του ο υπουργός Δικαιοσύνης Σωτήρης Χατζηγάκης κάλυψε δεόντως τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, τον οποίο χαρακτήρισε «έγκριτο και εγκρατή νομικό που κάνει καλά τη δουλειά του και τον καλύπτω με την εμπιστοσύνη μου». «Κάποια στιγμή η κοινωνία θα πρέπει να στοιχίζει και να ζυγίσει τα προσωπικά δεδομένα και το κοινωνικό συμφέρον», γνωμοδότησε με τη σειρά του ο Χατζηγάκης, προσθέτοντας ότι «το κοινωνικό συμφέρον είναι ένα πολύ μεγάλο αγαθό το οποίο δεν θα πρέπει πάντα να το θυσιάζουμε στον βωμό της ατομικότητας. Καλή η ελευθερία, αλλά καλή και η ισότητα. Κάπου θα πρέπει να υπάρξει συγκερασμός της κοινωνίας και των προσωπικών δεδομένων».

Τέλος, δημοσιεύματα «αποκαλύπτουν» ότι η κυβέρνηση προτίθεται να προχωρήσει στην παρακολούθηση υπόπτων που παραβρίσκονται σε μια συγκέντρωση ή διαμαρτυρία.

Τα γεγονότα που ακολουθούν είναι λίγο πολύ γνωστά. Εναερίτες της ΔΕΗ προσκείμενοι στην πασοκική ΓΣΕΕ καλύπτουν κάμερες που παρακολουθούν συγκεντρωμένους που συμμετείχαν στην απεργιακή διαδήλωση, για να συλληφθούν αργότερα έξω από γραφεία της ΔΕΗ, ενώ η βουλευτής του ΚΚΕ Κανέλλη πλειοδοτεί δηλώνοντας ότι οι κάμερες πρέπει να καταστραφούν.

Το σίγουρο είναι ότι το επιχείρημα πως οι κάμερες λειτουργούν παράνομα, σύντομα θα δικαιώσει την νόμιμη χρήση τους, όταν η οποία νομική εμπλοκή θα αποτελεί παρελθόν, είτε στο σύντομο μέλλον, είτε λίγο αργότερα.

Οι κάμερες λοιπόν παραμένουν σε λειτουργία, και το μόνο που έχει να διευθετηθεί είναι το νομικό καθεστώς της χρήσης τους.

Σίγουρα, ως αναρχικοί, δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από το νομικό «ξεκαθάρισμα» της κατάστασης. Τα σαμποτάζ στα μέσα επιτήρησης, η εναντίωση σε κάθε κρατικό κατασταλτικό σχεδιασμό, η γενίκευση των κοινωνικών αντιδράσεων και η σύνθεση τους είναι αυτή που παραμένει το μόνιμο αγκάθι για τους εξουσιαστές.

Συσπείρωση Αναρχικών